

POLOŽAJ ŽENSKE V ISLAMU

المرأة في ظلال الإسلام باللغة السلوفينية

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kerim Eš-Šiha

Prevod:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

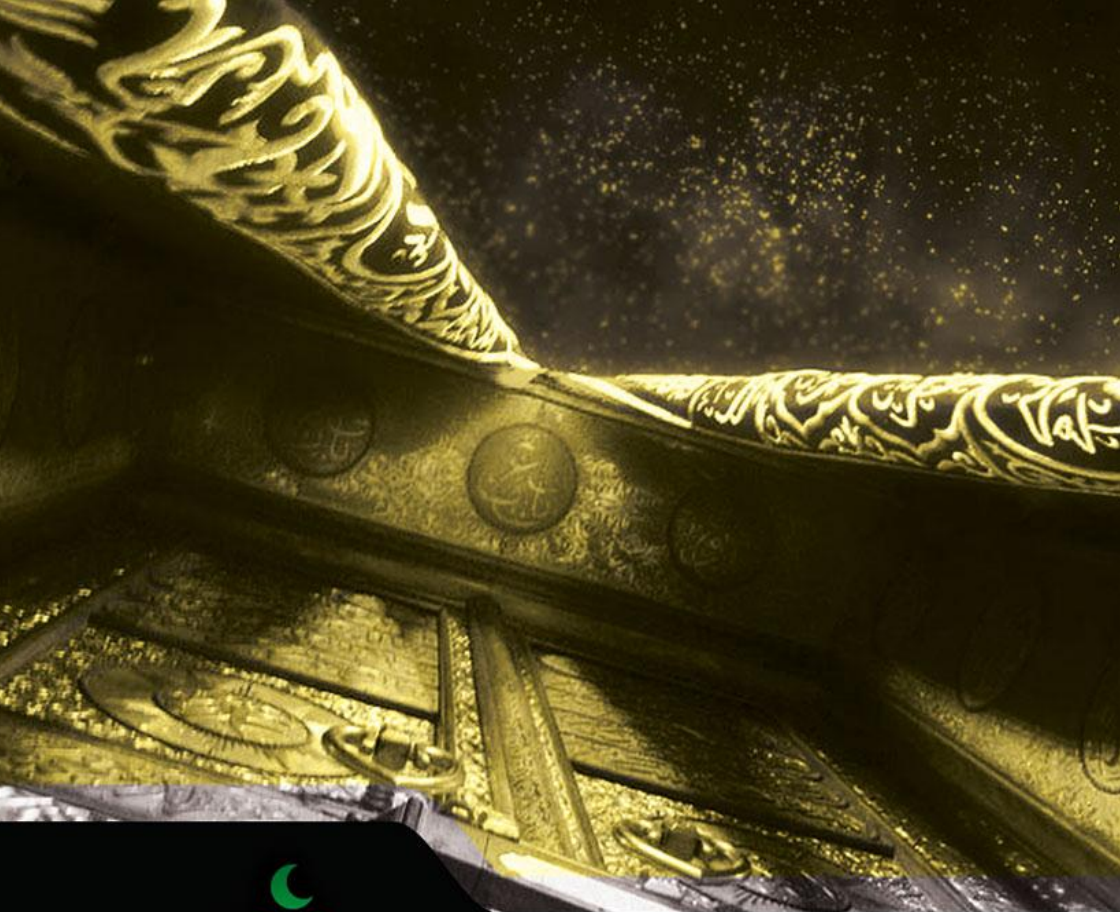
& Abd Allah el-Slovini

Jezikovni pregled:

Polona Hadalin Baša

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

KAZALO VSEBINE

❖ UVOD.....	5
❖ STANJE ŽENSK SKOZI ZGODOVINO	11
▪ STANJE ŽENSK V PREDISLAMSKI DRUŽBI	11
▪ STANJE ŽENSK V STAROINDIJSKI DRUŽBI.....	13
▪ STANJE ŽENSK V STAROKITAJSKI DRUŽBI.....	15
▪ STANJE ŽENSK V STARORIMSKI DRUŽBI	16
▪ STANJE ŽENSK V STAROGRŠKI DRUŽBI	16
▪ STANJE ŽENSK V STAROŽIDOVSKI DRUŽBI.....	18
▪ STANJE ŽENSK V STAROKRŠČANSKI DRUŽBI.....	20
❖ PRAVICE ŽENSK V ISLAMU	23
▪ NJENE PRAVICE V ISLAMU KOT HČERKA	30
▪ NJENE PRAVICE V ISLAMU KOT ŽENE.....	39
▪ NJENE PRAVICE V ISLAMU KOT MATERE	51
▪ NJENE PRAVICE V ISLAMU KOT ŽENSK V SKUPNOSTI.....	60
❖ NAPAČNE PREDSTAVE GLEDE ŽENSK V ISLAMU ...	63
▪ PROBLEMATIKA POLIGAMIJE.....	71
- Ali je poligamija prisotna v sodobnih družbah	76
- Zahteve za poligamijo s strani nekaterih zahodnih mislecev.	77
▪ ŽENSKA IN PRIČANJE.....	79
▪ NADREJENO SKRBNIŠTVO	83
▪ PRAVICE ŽENSK DO DEDOVANJA	86
▪ KRVNINA (spravnina za usmrtitev ali telesno poškodbo) ...	91
▪ ŽENSKO DELO (ZAPOSLITEV)	93

▪ RAZVEZA JE V ROKAH MOŠKEGA IN NE ŽENSKE	98
▪ ŽENSKA NI ENAKA MOŠKEMU V NEPOSREDNOSTI PRI ZAKONSKEM UGOVORU (POGODBI).....	101
▪ POTOVANJE ŽENSKE BREZ MAHREMA	104
❖ PREPOVED PRETEPANJA ŽENSK V ISLAMU	106
❖ SKLEP	146

UVOD

V imenu Allaha Milostnega, Usmiljenega

Hvaljen naj bo Allah, mir in blagoslov naj bosta z glasnikom Muhammedom, njegovo družino in z vsemi njegovimi ashabi (prijatelji).

Vsemogočni Allah je rekel: **»O, ljudje, Mi smo vas ustvarili iz moškega in ženske, razdelili smo vas na različne narode in plemena, da bi se med seboj spoznali. Najbolj plemenit med vami je pri Allahu tisti, ki je najbolj bogaboječ.«**¹

Zelo huda, velika in težka napaka je, da se islamu prepisuje tisto, kar ni del njega, med drugim, da se govori, kako islam ne ceni in ne spoštuje žensk ter je prikrajšal njihove pravice. Vzvišeni Allah v Kur'anu pravi: **»Če pa jih ne boste več marali – morda nečesa ne marate, Allah pa je v tem dal veliko dobrega.«** (Kur'an, poglavje En-Nisa (Žene), 19. verz)

Vzvišeni tudi pravi: **»Od Njegovih znamenj je, da je iz vas samih ustvaril soproge, da bi se umirili ob njih in dal med vas ljubezen in milost. V tem so dokazi ljudem, ki razmišljajo.«** (Kur'an, poglavje Er-Rum (Bizantinci), 21. verz)

Zelo pogosto se pojavljajo pozivi za pravice in svobodo žensk ter zahteve po enačenju z moškimi. Ti pozivi in zahteve bi lahko bili sprejemljivi v družbah, ki do žensk niso pravične in jim ne dajejo potrebnih pravic. Da se k temu poziva islamsko družbo, ki je že od samega začetka njenega pojava dala ženskam njihove pravice in svoboščine, še preden so jih zahtevale ter postavile kot zakonsko predpisano dolžnost, okrog

---

¹ Kur'an, poglavje El-Hudžurat (Sobe), 13. verz.

katere se ne da pogajati, preseneča in vzbuja začudenje. Drži, da se najde kdo, ki ne ravna lepo z žensko in zanemarja njene pravice, to pa se zgodi zgolj zaradi tega, ker se ne drži islamskih naukov ter njegovih spoštovanih in visokih usmeritev (smernic).

Zahteve tistih, ki pozivajo k osvoboditvi žensk in zahtevajo njihove pravice, kot to trdijo,² se gibljejo okrog treh ključnih točk:

- 1. Zahteve po osvoboditvi žensk.**
- 2. Enačenje žensk z moškimi.**
- 3. Zahteve po ženskih pravicah.**

1. Zahteve po osvoboditvi žensk

Beseda osvoboditev pomeni, da obstaja nekdo, ki je ujet in ga je treba izpustiti na prostost. V besedi se skriva močno zavajanje, saj oseba pomisli, da je nekdo suženj (ali sužnja), ki ga je treba (ali jo je treba) osvoboditi. Svoboda, v svojem absolutnem pomenu, je nekaj nemogočega, saj je človek po svoji naravi omejen, prav tako so omejene njegove lastne sposobnosti in zmožnosti. Ljudje v civiliziranih in primitivnih družbah žive pod določenimi sistemi ter zakoni, s katerimi

---

² In kje so njihove zahteve po pravicah tistih, ki se ubijajo, njihove hiše so okupirane, njihova bogastva so nasilno odvzeta, oni pa so izgnani. Kje so njihove zahteve po najpreprostejših pravicah za lačne in bolne v nekaterih siromašnih državah, mi pa zahtevamo od njih samo to, da ne stojijo kot ovira pred islamskimi družbami, ki želijo opraviti le tisto, kar jim je Allah ukazal v podpori in pomoči, ki je namenjena samo zaradi nagrade pri Allahu.

urejajo svoje življenje in organizirajo življenjske potrebe. Ali to pomeni, da niso svobodni?! Svoboda ima torej svojo določeno mejo, ki takrat, ko se jo preseže, preide na stopnjo živali, ki se ne drži nikakršne ureditve in ne uporablja nobenega zakona. Dr. Henry Makow, ameriški akademski profesor, mislec in izvedenec za ženska vprašanja v svetu, pravi: »Osvoboditev žensk je ena izmed prevar novega svetovnega reda. Je težka prevara, ki je zavedla ameriške ženske in porušila zahodno civilizacijo.«³

Resnica je, da je islam prva vera, ki je dala ženski svobodo neposrednega sodelovanja v družbi, medtem ko je bilo to prej možno le prek njenega zastopnika ali skrbnika. Islam ni prepovedal ženski nič drugega razen svobodo razgaljenosti, razuzdanosti in sprijenosti, te vrste svobode pa so prepovedane tudi moškim. Pojem svobode v islamu je določen z besedami Allahovega poslanca, mir z njim: »Primer tistih, ki se držijo Allahovih mej(vztrajno izvršujejo ukaze Vzvišenega Allaha) in tistih, ki jih kršijo, je kot skupina ljudi, ki so po žrebu, kje bo kdo na ladji, eni dobili zgornji del drugi pa spodnji. Tisti, ki so bili spodaj, so, ko so potrebovali vodo, šli mimo tistih, ki so bili nad njimi. Rekli so: 'Če bi mi naredili luknjo (za vodo) v svojem delu, ne bi motili tistih, ki so nad nami.' Če bi jih ti pustili delati tisto, kar so nameravali, bi vsi skupaj stradali, če pa bi jim preprečili, bi bili rešeni tako eni kot drugi.«⁴

Pojem svobode v islamu je, da so dejanja posameznika urejena s šeriatskimi (pravnimi) predpisi, ki zagotavljajo, da posameznik ne škoduje ne sebi ne družbi.

---

³ Časopis Prihodnost islama, št. 146 (6/1424. leta po hidžri), The Debuchery Of American Womanhoot Bikini vs. Burka.

⁴ El-Buhari, 2. poglavje, str. 882, št. 2361.

Glasniki osvoboditve žensk bi morali potemtakem poiskati, kateri sistem je najboljši, najkoristnejši, najbolj varuje čast žensk in hkrati ščiti družbo? **Ali je to islamski sistem, ki meni, da ženska dopolnjuje moškega in je njegova sestra ali tisti človeški sistemi in svetovni zakoni, za katerimi se skriva marsikaj od ciljev ter namenov in zaradi katerih so bile skaljene časti ter je bilo z njimi dovoljeno marsikaj prepovedanega in so zaradi njih uničene družbe ter okupirane države?**

2. Enačenje žensk z moškimi

Zahteve za **popolnem enačenje žensk z moškimi** v vseh ozirih so same po sebi nemogoče že zaradi naravno prirojene razlike med žensko in moškim, ne glede na to, ali gre pri tem za telesne, miselne ali psihološke razlike.

Ker je enačenje znotraj enega spola – med samimi moškimi ali samimi ženskami – zaradi razlik in odstopanj med njimi nemogoče, je to še toliko bolj očitno v primeru razlike med tema dvema spoloma. Vsemogočni pravi: **»In od vsake stvari smo ustvarili par, da bi se opomnili.«⁵**

(Ko je Vsemogočni Allah ustvaril oba spola, je vsakemu od njiju dal drugačno naravo (obliko, življ. pot...), ki se razlikuje od drugega, istočasno pa ga tudi dopolnjuje. Ko pogledamo neko vrsto, ki se znotraj nje deli še na dve vrsti oziroma spola, moramo poudariti, da te delitve na dva spola ne bi bilo, če ne bi bilo dveh različnih vlog. Če bi vloga ali zadolžitev bili enaki, bi šlo zgolj za eno vrsto, ki je znotraj nje in se ne bi delila še na dve. Delitev na dve vrsti kaže na to, da ima vsaka vrsta sama po

---

⁵ Kur'an, poglavje Zarijat (Tisti, ki pihajo), 49. verz.

sebi svoje značilne posebnosti, njuna osnovna vrsta pa ju združuje ...

Primer za to sta noč in dan, ki sta dve obliki za eno vrsto – čas. Ta vrsta je povzročila, da ima noč vlogo počitka in mirovanja, dan pa vlogo iskanja preskrbe in truda. Moški in ženska sta na tak način dve obliki za eno vrsto – človeka. Zato se za vsakega od njiju zahtevajo, glede na to, da sta človeka, osnovne človeške zadolžitve, šele nato se določene stvari zahtevajo le od moškega in druge le od ženske, tako da lahko govorimo, da sta dve obliki ene vrste, ki imata skupne zadolžitve kot vrsta ter druge medsebojno različne zadolžitve kot dve obliki znotraj same vrste.)⁶

Jasno je, na podlagi omenjenega, da je nemogoče njihovo enačenje v vseh ozirih in je iskanje tega nesmisel, ker gre za poskus menjave prirojene biti in narave. Istočasno je to poskus za razvrednotenje in ponižanje ženske, temu pa sledi, da izstopi iz svoje prirojene narave, po kateri jo je ustvaril Bog, to pa ima slabe posledice na družbo.

3. Zahteve po ženskih pravicah

Ne v preteklosti in ne v sedanjosti ne obstaja zakon ali sistem, ki je obvaroval pravice žensk in dvignil njen položaj, tako kot je to naredil islam. Od takrat, ko je z začetkom objave poslancu Muhammedu, mir z njim, zasijala svetloba islama in vstopila v duše muslimanov, ki so mu verjeli, prek njih pa v celotno človeško družbo, je bil najbolj nenavaden dogodek v zgodovini človeštva, ta dogodek (pojav islama), ki je bil nenavaden v vseh ozirih – v hitrosti širjenja, njegovi obsežnosti, natančnosti,

---

⁶ Šejh Muhammed Eš-Šaravi, El-Kada val-Kader, str. 130–132.

hitrem dojemanju in dotiku prirojeni človeški biti. Ni imel nejasnosti ne zmede niti protislovja z zdravo prirojeno človeško bitjo (prirojenostjo – naravo). Vzeli bomo iz tega dogodka (pojava islama), tisto kar je pripeljalo do sprememb v pogledu stanja žensk in njihovih pravic, to je tisto, kar nas zanima v tem našem preučevanju in o njem piše avtor knjige Arabska civilizacija:⁷

Odlike islama se niso omejile le na dvigovanje statusa žensk, ampak dodajamo k temu to, da je bila tudi prva vera, ki je to storila.

Na drugem mestu na 497. strani pravi: »Tekstualno omenjene zakonske pravice v Kur'anu in njegove razlage so veliko boljše od evropskih zakonskih pravic.«

Ženske pravice je potrebno zahtevati v družbah, ki so jim odvzele pravice ali v družbah, ki so jim dale pravice brez omejitve, tako so one povzročile, da so se znašle na poti nemorale in pokvarjenosti ter so postale predmet za zabavo, opravljanja potreb in užitek. Islam pa je bil najbolj pravičen do žensk, obvaroval je njene pravice in ji dal splošne in posebne **pravice, s katerimi lahko živi srečno in v miru ter opravlja nalogo, za katero jo je Allah ustvaril.**

---

⁷ Dr. G. Lebon, Arabska civilizacija, str. 488.

STANJE ŽENSK SKOZI ZGODOVINO

STANJE ŽENSK V PREDISLAMSKI DRUŽBI

Žena je bila v predislamski družbi (družbi nevednosti) izpostavljena prevaram, nasilju, krivicam in nepravičnostim. Bile so ji odvzete vse pravice, njena lastnina se je izkoriščala, ona pa se je štela kot ničvredna in prezirana brez kakršnekoli vrednosti.

Ni imela deleža v nasledstvu, ker se je nasledstvo dajalo le tistim, ki so lahko jahali konje, se bojevali in si prislužili plen. Žensko so, po smrti njega soproga, nasledili drugi; enako, kot se nasledijo predmeti.

Tako je v primeru, da je njen mož imel otroke z drugimi ženskami, njegov najstarejši sin imel prednostno pravico naslediti očetovo ženo, enako, kakor se nasledi premoženje, ona pa ni smela zapustiti hiše pastorka, vse dokler ni dala odkupnino.

Po ločitvi od moža se ni smela vrniti k njemu, mož pa se je lahko, poleg nje, poročil še z neomejenim številom žensk.

Ni imela pravic pri izbiri svojega moža, pri možu pa tudi ni imela nobenih pravic. Tudi ni bilo nobenega predpisa(sistema), ki bi preprečil nasilje moža nad svojo ženo.

V predislamskem obdobju se Arabci niso veselili rojstva deklic, črnogleda so gledali na to in so menili, da gre pri tem za izkušnjo ter zlo. Če se je nekomu rodila deklica, je bil v velikih skrbeh in stiski. Sovrašтво ob rojstvu deklic je doseglo to mejo, da so jih žive zakopavali. Zakopavanje živorojenih deklic je bilo znano le v nekaterih arabskih plemenih.

Vzroki za to so bili različni, odvisno od družbenega stanja družine. Nekateri so žive deklice zakopavali zaradi strahu pred sramoto, nekateri zaradi telesne mane (prirojene ali nastale zaradi bolezni).

Vzvišeni Allah je njihovo stanje opisal z besedami:

»In ko je nekomu od njih dana radostna vest o rojstvu ženskega otroka, njegov obraz postane mračen in od jeze postane potrta. Skriva se pred ljudmi zaradi zanj zelo slabe novice ob tej radostni vesti – ali jo bo zadržal ob preziru ali jo bo zaril v zemljo? Brez dvoma je zlo to, kako presojaajo.«⁸

Nekateri revni Arabci so jih zakopavali zaradi bojazni pred revščino. Kur'an je to zabeležil v govoru Vzvišenega Allaha: **»Ne ubijajte svojih otrok zaradi strahu pred revščino, Mi hranimo njih in vas, zares je njihovo ubijanje velik greh.«⁹**

Ženska ni imela osnovnih naravnih pravic. Določene vrste hrane so bile namenjene samo moškim in prepovedane ženskam. Vsemogočni pravi: **»Rekli so: 'Tisto, kar je v notranjosti teh živali pripada samo našim moškim in je prepovedano našim ženam.'«¹⁰**

Žena ni imela nič drugega, s čimer bi se pohvalila, razen njene zaščite s strani moža in njegovega maščevanja, če je bila omadeževana njena čast ter zaščita njenega ugleda.

---

⁸ Kur'an, poglavje En-Nahl (Čebele), 59. verz.

⁹ Kur'an, poglavje El-Isra (Nočno potovanje), 31. verz.

¹⁰ Kur'an, poglavje El-En'am (Živina), 139. verz.

STANJE ŽENSK V STAROINDIJSKI DRUŽBI

V eni od svetih knjig (Vede), ki je osnova brahmanizma, je v zvezi z ženskami napisano naslednje: Brahmanska zakonodaja razlikuje med moškim in žensko v pogledu človeške vrednosti in ostalih pravicah. Ženski so odvzete civilne pravice in postavili so jo pod moško oblast v različnih obdobjih njenega življenja, kot nam govorijo o tem zakoni Mane, ki trdijo, da ženska nima pravice v nobenem obdobju od obdobj svojega življenja, da gre katerakoli stvar v skladu z njeno voljo, pa četudi gre za stvari znotraj njene hiše. Tako je v otroštvu pod skrbništvom očeta, v času deklištvaja je pod skrbništvom svojega moža in ko umre njen mož, se skrbništvo prenese na njene strice, če pa nima stricev, se to prenese na vladarja, tako da ženska v nobenem obdobju od obdobj svojega življenja nima pravic do svobode in samostojnosti niti v dejanjih oziroma ravnanju v skladu z njeno voljo.¹¹

Stanje ženske v indijski družbi je bilo kot stanje sužnje, ki je podrejena svojemu možu, odvzeta ji je bila volja, v svoji posesti ni imela nobene stvari, mož jo je lahko celo izgubil v igri za denar.¹²

Ženska ni imela pravice, da se po smrti moža znova poroči, ni imela pravice živeti po njegovi smrti, morala je celo umreti v istem dnevu kot mož, saj se je morala zažgati skupaj z njim z enim sežigom. Njihove verske knjige pravijo: Za ženo je krepostno, da se vrže sama (živa) na pripravljeno grmado za sežig njenega mrtvega moža. Potem, ko so dali truplo na grmado, je pristopila žena z burko (s pokritim obrazom),

---

¹¹ Dr. Ali Abdulvahid Vafij, Sveti spisi predhodnih religij, str. 168.

¹² Nedevij, Kaj je izgubil svet z nazadovanjem muslimanov – preneseno iz zgodb o Mahabharati, enemu najpomembnejših epov stare Indije.

brahmanski menih pa je odkril njeno burko in grobo odstranil nakit in okrase ter jih razdelil njenim sorodnikom. Nato je razvozlal njene pletenice, velik menih brahmanov jo je vodil za njeno desno roko in z njo trikrat krožil okoli grmade, potem se je povzdignila na grmado, vzdignila nogo svojega mrtvega moža proti svojemu čelu v dokaz, da mu je bila pokorna (in zvesta), se obrnila in usedla poleg njegove glave in položila desno roko nanj. Podkurili so in jo zažgali skupaj s truplom njenega moža in mislili, da podeduje ugodje z njenim možem in bo tudi ona prebivala z njim v Nebesih 35 milijonov let ... in da s tem sežigom resnično očisti očetove, materine in moževe sorodnike ter da se tudi njen mož očisti vseh grehov [...]¹³ S tem dejanjem sodi med najčistejše, najbolj častne in najbolj krepostne žene (po običaju Sutti). Ta običaj je bil pri njih zelo razširjen, saj so v desetih letih, od 1815 do 1825, zažgali okrog 6000 žena. Ta zakonodaja se je v praksi nadaljevala vse do konca 17. stoletja in je bila kasneje preklican s prezirom verskih avtoritet indijske vere.

Od tistega, ki kaže na dekadentne razmere, v kateri je živela indijska ženska v tem času, so zakonodaje Indijcev, ki pravijo: »Ženska je hujša od usode, vetra, smrti, pekla, strupa, kače in ognja.«¹⁴ Včasih je žena imela več možev, ki so z njo ravnali popolnoma enako kot s prostitutko.¹⁵

---

¹³ W. Durant, Zgodba civilizacije, 3. poglavje, 1. zvezek, str. 178, 180, 181.

¹⁴ Dr. G. Lebon, Arabska civilizacija, Vpliv islama na stanje žensk na Vzhodu, str. 406.

¹⁵ Nedevij, Kaj je izgubil svet z nazadovanjem muslimanov, preneseno od R. C. DUTT, št. 331.

STANJE ŽENSK V STAROKITAJSKI DRUŽBI

Avtor knjige Zgodba civilizacije navaja,¹⁶ da je bila ženska v starokitajski družbi podrejena možu v celem svojem življenju in mu bila pokorna. Bila je prikrajšana v vseh svojih pravicah – tako materialnih kot družbenih. Moški je bil skrbnik in je odločal o vseh zadevah, ona pa ni posedovala ničesar, niti se ni odločala o nobeni stvari. Bila je tudi prikrajšana, ker ni bila vredna poučevanja in izobraževanja ter je morala ostati ujeta v hiši, da je služila, se učila šivanja in ostalih različnih gospodinjskih del.

Ko je dopolnila 15 let, si je morala ostriči lase, pri 20. se je morala poročiti, oče pa ji je moža izbral s pomočjo posrednika. Njeno rojstvo se je imelo za zloveščo. W. Durant v svoji knjigi Zgodba civilizacije pravi: » Zares so njihovi očetje v svojih molitvah prosili, naj bodo oskrbljeni s sinovi, za matere pa je bilo največji večni vzrok ponižanja to, da niso imele sinov, ki so bili bolj sposobni za delo na poljih, z njimi pa se je tudi utrdila pogumnost v bitkah. Dekleta so pomenila breme za očete, ker so jih vzgajali in bili potrpežljivi pri njihovem vzgajanju, potem pa so jih poslali v hiše njihovih možev. Prisoten je bil celo običaj ubijanja deklic. Če se je v družini rodilo več deklic, kot je bilo potrebno in so se pojavile težave glede njihovega preživljanja, so jih pustili na poljih, da jih je pokončala noč – so zmrznile ali pa so jih ubile plenilske živali, tako da noben posameznik v družini ni občutil niti najmanjšega očitka vesti zaradi tega.«¹⁷ Stari kitajski pregovor pravi: »Poslušaj svojo ženo, vendar ji ne verjemi.«¹⁸

---

¹⁶ W. Durant, Ženska na Kitajskem, 3. poglavje, 1. zvezek.

¹⁷ W. Durant, Ženska na Kitajskem, 4. poglavje, 1. zvezek.

¹⁸ Dr. G. Lebon, Arabska civilizacija, str. 406.

STANJE ŽENSK V STARORIMSKI DRUŽBI

Avtor knjige Zgodba civilizacije pravi: Rojstvo dekleta je bilo nezaželeno, po dobro znanih običajih je očetu celo omogočalo, da, če je bil rojen deformiran otrok ali ženska, ga izpostavi smrti, nasprotno pa so si sinove zelo želeli imeti.¹⁹ Ženske so bile v rimski družbi prikrajšane, saj niso posedovale niti odločale o nobeni stvari, moški jih je usmerjal tako, kot je hotel. Samo v moških rokah so bile vse pristojnosti in pooblastila, moški je imel popolne pravice vseh članov njegove družine, med njegovimi pooblastili je bilo tudi to, da je lahko v nekaterih obtožbah svojo ženo tudi obsodil na smrt.²⁰

Imel je oblast nad ženami njegovih sinov in vnuki, ta oblast pa je obsegala prodajo, mučenje, izgnanstvo ter umor. Ženska naloga je bila, da je poslušala, ubogala in izvajala ukaze brez nobenega ugovora, prošnje in trditve.

Ženska je bila prikrajšana pri dedovanju, saj je bil dedič najstarejši sin. Stvar je prišla tako daleč, da je imel moški pravico priključiti v družino tudi tiste, ki niso bili del nje in izključiti iz družine koga hoče od sinov na podlagi prodaje.²¹

STANJE ŽENSK V STAROGRŠKI DRUŽBI

V starogrški družbi ni bil status ženske nič boljši kot pri drugih narodih, saj je bila ponižana do te mere, da je bila vzeta kot posojilo. Tarwilong pravi: »Plodna ženska je bila izposojena (vzeta od svojega moža), da bi rodila otroke državi z drugim

---

¹⁹ W. Durant, 1. poglavje, 3. zvezek, str. 119.

²⁰ W. Durant, Zgodba civilizacije, 9. poglavje, str. 118–120.

²¹ Dr. Ahmed Šelbi, Komparacija religij, str. 188 in Dr. G. Lebon, Arabska civilizacija, str. 408.

moškim.«²² Bila je prikrajšana pri dostojni kulturi, bila je prezrta do te točke, da so jo imenovali 'gnusno dejanje satana'.«²³

Ni bilo nobenega sistema, ki bi jo zaščitil. Prepovedano ji je bilo podedovanje, ni imela pravice do ravnanja s svojim premoženjem, odvzeta ji je bila svoboda in volja, celo življenje je bila pokorna oblasti svojega moža, ni imela pravice za razvezo zakonske zveze, saj je bila to absolutna pravica moža.²⁴

Stvari so prišle do te mere, da so nekateri misleci klicali, da je treba: »Zapreti žensko ime v hiši (njeno omenjanje), tako kot je njeno telo zaprto.«²⁵

Ženske pri Grkih niso bile nič drugega kot bitje najnižje stopnje.

Avtor knjige Arabska civilizacija pravi: »Grki so na splošno šteli ženske med degenerirana bitja, ki ne koristijo, razen za omogočanje nadaljevanja potomstva in urejanje hiš, če bi ženska rodila grdega, ogabnega otroka, bi jo pokončali.«²⁶

Najbolj slikovito je status žensk prikazal njihov slavni govornik Damasten: »Mi smo vzeli prostitutke za uživanje, dekleta, da dnevno skrbijo za zdravje naših teles in žene za rojstvo naših zakonskih otrok.«²⁷

In kakšen delež je lahko imela ženska v tej družbi, v kateri njeni najbolj izobraženi govorijo o njej takšne besede?!

---

²² Dr. G. Lebon, Arabska civilizacija, str. 406.

²³ Dr. G. Lebon, Arabska civilizacija, str. 408.

²⁴ Dr. Ahmed Šelbi, Komparacija religij, str. 186.

²⁵ W. Durant, Zgodba civilizacije, 7. poglavje, str. 117–118.

²⁶ Dr. G. Lebon, Arabska civilizacija, str. 406.

²⁷ Dr. Husejn Eššejh, Študije o grški in rimski civilizaciji, str. 149.

STANJE ŽENSK V STAROŽIDOVSKI DRUŽBI

Pri njih je ženska izvor greha in osnova le tega, tako kot navajajo citati iz Stare zaveze: Greh se je začel po ženski, zaradi nje moramo vsi umreti.²⁸

Položaj žensk ni bil nič boljši v judovski skupnosti, saj so njihovi zakoni zelo strogi do nje, da bi opozorili nanjo, kot je opisano v Stari zavezi: »Obrnil sem se, da bi s svojim srcem spoznal, raziskal in dosegel modrost in razsodnost, da bi spoznal varljivost norosti in topost zablod. Našel sem grenkobo, hujšo od smrti: žensko, ki je kletka, njeno srce vrša, njene roke okovi. Kdor je Bogu všeč, ji uide, grešnik pa se vanjo ujame.«²⁹

Oče ima absolutno oblast nad svojo družino, še posebej nad ženskami, poroči jih lahko, s komerkoli hoče, podari jih, komur hoče, če hoče, jih lahko celo proda, tako kot je zapisano v starozavezni 2. Mojzesovi knjigi (Eksodusu) v 21. poglavju od 7. do 11. verza.

Avtor knjige Zgodba civilizacije pravi: Oče je imel oblast nad vsemi posamezniki družine, zemljišče je bilo v njegovi lasti, njegovi sinovi pa niso imeli možnosti, da ostanejo pri življenju razen, če se pokorijo njegovim ukazom. On je imel prevlado, tako je lahko v primeru revščine prodal svojo hčer, še preden je postala spolno zrela, da postane služkinja (dékla), saj je bila njegova absolutna pravica, da jo poroči po svoji volji. Včasih se je tudi dogajalo, da je popustil v nekaterih svojih pravicah in od

---

²⁸ Sirah 25:33

²⁹ Pridigar (Koheret), 7:25,26.

nje zahteval, da se zadovolji s to poroko.³⁰ Ko se je poročila judovska ženska, se je njeno skrbništvo preneslo od njenega očeta na moža in je tako postala ena od stvari njegovega premoženja kot hiša, suženj, sužnja in premoženje. Na te stvari nakazujejo ukazi Postave v 2. Mojzesovi knjigi (Eksodusu) v 20. poglavju, 17. verz.

Judovska zakonodaja je hčerki odvzela tudi očetovo zapuščino, v primeru, da ima oče še moške potomce, kot je navedeno v Stari zavezi – 4. Mojzesovi knjigi (Numeri) v 27. poglavju, 8. verz: »Izraelovim sinovom pa govôri in jim reci: 'Če kdo umre in nima sina, prenesite njegovo dediščino na hčer!'«

Poročena ženska je, pri njih, v zakonu samo do moževe smrti, po njegovi smrti pa se je samodejno prenesla na moževega brata, vseeno, ali se je ona strinja s tem ali ne, razen če se on (možev brat) temu odpove, kot je zapisano v Svetem pismu Stare zaveze: »Če bratje bivajo skupaj in eden izmed njih umre, pa nima sina, naj se žena umrlega ne moži s tujcem. Njen svak naj gre k njej in si jo vzame za ženo in pri njej izvrši moževega brata dolžnost.«³¹

Ne jedo, pijejo in prebivajo v postelji z žensko, ko se začne njeno obdobje (menstruacije), ampak se ji izogibajo, dokler ne postane čista.

Njihovi zakoni na tem področju pravijo: »Resnično postane ženska nečista od dneva, ko začuti, da se je približal začetek njenega mesečnega cikla, četudi ni vidna očitna sled. Njen mož se je ne sme dotikati niti z najmanjšim prstom, ni mu dovoljeno, da bi ji nekaj dal z roko, niti nekaj, kar je podolgovato, ni mu dovoljeno, da bi vzel od nje neko stvar,

---

³⁰ W. Durant, 2. poglavje, 1. zvezek, str. 374.

³¹ 5. Mojzesova knjiga, 25. poglavje, 5. verz.

tako da on meče stvari iz svoje roke k njej ali obratno. Tudi jesti mu ni dovoljeno skupaj z njo za isto mizo, razen če sta njuna krožnika ločena z neko stvarjo, ni mu dovoljeno, da pije iz skodelice, če je ona pred njim pila iz nje, ni mu dovoljeno prespati v isti postelji z njo, niti, da bi skupaj potovala v enem vozilu ali ladji, če pa delata skupaj na istem mestu, je pogoj, da se ne smeta dotikati. V primeru, da njen mož zboli, nima pa nobenega, ki bi skrbel zanj, razen nje, je njej to dovoljeno, vendar pod pogojem, da se ga neposredno ne dotika. Če zboli žena, mož ne sme skrbeti zanjo, pa četudi se je ne bi dotikal. Ko ženska rodi otroka, postane nečista; če rodi dečka, ostane nečista 7 dni, če rodi deklico 14 dni. Sama se okopa šele 40 dni po rojstvu dečka in 80 dni po rojstvu deklice.³²

STANJE ŽENSK V STAROKRŠČANSKI DRUŽBI

Cerkvene vodje so v srednjem veku pretiravali z vsem pretiravanjem, ker so menili, da je ženska vir greha in izvor nepokorščine ter vir nesreč, ki so se priključile celotnemu človeštvu. Zaradi tega je razmerje med moškim in žensko nečisto ter se mu je treba izogibati, pa tudi če gre za poroko in uradno zakonsko zvezo. Sveti Tertulijan pravi: »Zares je to (poroka) vhodno mesto hudiča v človekovo dušo (osebo), resnično ona poriva (goni) moškega k prekletemu drevesu, razveljavlja zakone Boga in izkrivlja podobo Boga (tj. moških).«

Danski pisatelj Wieth Knudesen je status žensk v srednjem veku pojasnil z besedami: »Skrb zanjo je bila zelo omejena,

---

³² Rabin Sulejman Džazferajid, Zbirka židovskih zakonov in običajev, str. 22.

odvisno od usmeritve katoliškega nauka, ki je obravnaval žensko bitje kot drugorazredno.«³³

Apostol Pavel pravi: »Hočem pa, da veste tole: vsakemu moškemu je glava Kristus, glava ženske je moški, glava Kristusa pa Bog. Moškemu ni treba, da bi si pokrival glavo, ker je podoba in slava Boga. Ženska pa je slava moškega. In ni bil moški ustvarjen zaradi ženske, temveč ženska zaradi moškega. Zato mora ženska imeti na glavi oblast – zaradi angelov.«³⁴

Krščanski nauki so žensko obvezovali, da je bila podložna moškemu in ga je poslušala s slepo poslušnostjo. Pavel pravi: »Žene naj bodo podrejene svojim možem kakor Gospodu, kajti mož je glava ženi, kakor je Kristus glava cerkvi.«³⁵

Angleški pisatelj Bernard Shaw pravi: »V trenutku, ko se ženska poroči, postane po angleškem pravu celotno njeno premoženje last njenega moža.«

To je poleg večne nerazvezljive zakonske zveze in njenega neprekinjenega trajanja, ki jo ukazuje vera in zakon, pa četudi pride med zakonci do prezira in sovraštva ter povečanja težav.

Niso poznali razveze zakona, ampak so se zatekali k fizični ločitvi, ta ločitev pa ima za naravno posledico to, da si moški dobi ljubice ali prijateljice, ženske pa v tajnosti fante (prijatelje) in ljubimce.

---

³³ Dr. Ahmed Šelbi, Komparacija religij – Feminizem (v angleščino je prevedel Arthur Chater), str. 187.

³⁴ Sveto pismo – Nova zaveza, 11. poglavje; 1. pismo apostola Pavla Korinčanom, 3., 7., 9. in 10. verz, str. 280.

³⁵ Sveto pismo – Nova zaveza, 5. poglavje; Pismo Pavla Efežanom, 22. in 23. verz, str. 317.

Prav tako v primeru smrti enega od zakoncev drugemu (ki je preživel) ni dana možnost, da se znova poroči. Posledica tega je bila, kot je že prej navedeno, degeneracija (izprijenosti) položaja ženske in zapostavljanje njene vloge, ki je kasneje vodila v nasprotno zelo slabo reakcijo v zahodni sodobni družbi, kjer so njihovi misleci in izobraženci klicali, da naj se da vsakemu članu družbe, moškemu ali ženski, njegovo pravico in absolutno svobodo brez omejitev, kar je povzročilo slabo povračilo. Rezultat tega je moralna degradacija in **razpadanje družin, v teh družbah, vse to pa zaradi pritiska s strani cerkve in njene nepremišljenosti ter krivičnih predpisih, ki so se spopadli ali trčili z zdravim nagonom (instinktom pri človeku).**

PRAVICE ŽENSK V ISLAMU

Po hitrem vpogledu v pravice in položaj žensk v družbah pred islamom si bomo zdaj ogledali položaj in pravice, ki jih je islam zagotovil ženski. Ženska ima v islamu tako splošne kot posebne pravice. Glede splošnih pravic, ki jih ima, je treba poudariti:

a) Ženska je glede verskih zadolžitev enaka moškemu. Tako ženska kot moški sta, če so pri obeh prisotni pogoji, ki terjajo izvršitev predpisov (pripadnost islamu, spolna zrelost in prisebnost) enako dolžna opravljati predpise, kot so petdnevna molitev, dajanje obvezne miloščine, post in romanje. Stvarnik je dal ženski posebno olajšavo glede opravljanja nekaterih predpisov tako, da ji je predpisal opuščanje petdnevne molitve in posta v času mesečnega perila (menstruacije) in poporodne krvavitve, pri čemer mora post nadomestiti po koncu tega stanja. Ta olajšava je predpisana zgolj zato, da bi spoštovala njeno telesno in psihično stanje v času mesečnega perila in poporodne krvavitve.

b) Ženska je enaka moškemu glede nagrade in kazni tako na tem kot na onem svetu. Vsemogočni je dejal: **»Kdor dela dobro, naj bo moški ali ženska, in je vernik, mu bomo dali, da bo živel lepo življenje in resnično jih bomo nagradili z boljšo nagrado, od dejanj, ki so jih počeli.«**³⁶

---

³⁶ Kur'an, poglavje En-Nahl (Čebele), 97. verz.

c) Ženska je v svoji človečnosti enaka moškemu in ni vir greha niti vzrok izгона Adama, mir z njim, iz raja **niti ni nižja vrsta od moškega**, kot to pravijo duhovniki predhodnih religij. Vsemogočni je dejal: **»O, ljudje! Bodite vdani svojemu Gospodarju, ki vas je ustvaril iz ene osebe in od nje je ustvaril njegovo ženo ter od njiju razkropil številne moške in ženske. In bodite vdani Allahu – v čigar imenu drug drugega prosite – in pazite na sorodstvo, zakaj Allah resnično stalno bdi nad vami.«**³⁷

Vsemogočni je v teh verzih pojasnil, da je ustvaril oba spola, tako moškega kot žensko, iz enega istega vira; da v sami osnovi ni razlike v stvarjenju enega ali drugega ter da med njima ni razlike glede sposobnosti, oba sta si enaka. S tem je islam razveljavil krivične prevladujoče sisteme glede ženske pravice, posebej, ker so jo smatrali kot naravno nižjo vrsto bitja od moškega, kar je imelo za posledico odtegnitev njenih številnih človeških pravic. Allahov poslanec Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: **»Resnično so ženske sestre moških«**.³⁸

č) Ženska je enaka moškemu glede zaščite njene časti in ohranitve (čuvanja) njenega dostojanstva in je njihova kriva obtožba in izpostavljenost njene časti vzrok za kazen. Allah je rekel: **»In tisti, ki obtožijo poštene žene in potem ne dokažejo tega s štirimi pričami, z osemdesetimi udarci biča prebičajte in nikoli več njihovega pričanja ne sprejmite; to so res prestopniki.«**³⁹

---

³⁷ Kur'an, poglavje En-Nisa (Žene), 1. verz.

³⁸ Sunen Ebu Davud, 1. poglavje, str. 61, št. hadisa 236.

³⁹ Kur'an, poglavje En-Nur (Svetloba), 4. verz.

d) Ženske imajo, tako kot moški, pravico do dedovanja. Vzvišeni Allah pravi: **»Moškim pripada delež tega, kar zapustijo starši in sorodniki, ženskam pripada delež tega, kar zapustijo starši in sorodniki bodisi da je malo bodisi veliko, obvezen delež.«**⁴⁰

Njena pravica do dedovanja je trdno določena (uveljavljena), potem ko ji je bila v času nevednosti (džahilijeh) odvzeta. Ženska je bila celo podedovana, tako kot se podedujejo materialne stvari. Vzvišeni Allah pravi: **»O, vi, ki verujete! Ni vam dovoljeno, da podedujete ženske proti njihovi volji. In ne trpinčite jih, da bi tako dobili del tega, kar ste jim že dali [...]**⁴¹ Omar bnu Al-Hattab, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi: »Pri Allahu, resnično nismo dali ženski nikakršne pomembnosti v času nevednosti, vse, dokler nam Allah ni razodel, v zvezi z njimi, tisto, kar je razodel in razdelil jim je tisto, kar je razdelil (v dediščini) [...]⁴²

e) Ženska je kot moški v popolni sposobnosti in svobodnem razpolaganju (upravljanju) svoje lastnine, v nakupu in prodaji in podobnih finančnih dejavnostih brez kakršnegakoli skrbništva (varstva) ali posebnega določanja pri njenem razpolaganju, **razen če je to škodljivo zanjo** in v nasprotju z islamsko zakonodajo. Vzvišeni Allah je rekel: **»O, vi, ki verujete! Dajajte od dobrih stvari, ki ste si jih prislužili [...]**⁴³

---

⁴⁰ Kur'an, poglavje En-Nisa (Žene), 7. verz.

⁴¹ Kur'an, poglavje En-Nisa (Žene), 19. verz.

⁴² Sahih Muslim, 2. poglavje, str. 1108, št. hadisa 1479.

⁴³ Kur'an, poglavje El-Bakare (Krava), 267. verz.

Vzvišeni Allah pravi: » Muslimanom in muslimankam, vernikom in vernicam, poslušnim moškim in poslušnim ženskam, iskrenim moškim in iskrenim ženskam, potrpežljivim moškim in potrpežljivim ženskam, ponižnim moškim in ponižnim ženskam, moškim, ki delijo zekat (obvezno miloščino) in ženskam, ki delijo zekat, moškim, ki se postijo in ženskam, ki se postijo, moškim, ki skrivajo svoja intimna mesta in ženskam, ki skrivajo svoja intimna mesta, moškim, ki pogosto omenjajo Allaha in ženskam, ki pogosto omenjajo Allaha – Allah je zares za vse njih odpuščanje in veliko nagrado pripravil.«⁴⁴

f) Islam uvršča spoštovanje ženske kot znak zdrave (pravilne) popolne najboljše osebnosti, Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Najpopolnejši vernik v verovanju je moralno najboljši med njimi in najboljši med vami so tisti, ki so najboljši do svojih žensk.«⁴⁵

g) Ženski je, tako kot moškemu, ukazano glede dolžnost učenja in poučevanja, Muhammed, naj bo mir z njim, je rekel: »Iskanje znanja je obvezno za vsakega muslimana.«⁴⁶ Učenjaki pa so soglasni, da beseda musliman objema moške in ženske.

h) Ženske so glede vzgoje enake moškim. Vsak od njih ima pravico do najboljše vzgoje in zdravega ter pravilnega odraščanja. Islam celo uvršča vzgojo hčerk in njihovo

---

⁴⁴ Kur'an, poglavje El-Ahzab (Zavezniki), 35. verz.

⁴⁵ Sahih Ibn Hiban, 9. poglavje, str. 483, št. hadisa 4176.

⁴⁶ Sahih Ibn Madžeh, 1. poglavje, str. 81, št. hadisa 224.

preživljanje med enega od vzrokov vstopa v Raj in **to je tisto, s čimer so ženske odlikovane nad moškimi**. Muhammed, naj bo mir z njim, je rekel: »Kdor bo imel tri hčere in bo potrpežljiv glede njih (njihove vzgoje), ter jim bo dajal hrano, pijačo in obleko iz svojega premoženja in zaslužka, mu bodo one ščit pred ognjem na Sodnem dnevu.«⁴⁷

i) Ženska je, enako kot moški, zadolžena nositi breme odgovornosti popravljanja družbe glede spodbujanja k dobremu in odvratanju od zla. Vzvišeni Allah pravi: **»Verniki in vernice so drug drugemu zaščitniki. Spodbujajo k dobremu, odvratajo od zla, vestno vzpostavljajo molitev, dajejo zekat in se pokorijo Allahu in Njegovemu Poslancu. Takšnih se bo Allah usmilil, Allah je zares Mogočen in Moder!«**⁴⁸

j) Ženska je glede dodelitve zaščite nekomu enaka moškemu. Vzvišeni Allah pravi: **»In če se nekdo od malikovalcev zateče k tebi, mu dodeli zaščito, vse, dokler ne sliši Allahove besede, nato pa ga odpelji na zanj varno mesto.«**⁴⁹

---

⁴⁷ Navaja ga El-Buhari v El-Edebul-Mufred, Ibn Madžeh in Ahmed s verodostojno verigo prenašalcev, El-Albani meni, da je navajanje dobro v El-Silsiletus-Sahih (294)

⁴⁸ Kur'an, poglavje Et-Tevbe (Kesanje), 71. verz.

⁴⁹ Kur'an, poglavje Et-Tevbe (Kesanje), 6. verz.

Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: » Zaščita (dana nemuslimanu) od muslimana je enotna (obvezna za vsakega muslimana) in njo lahko prevzame tudi najslabši med njimi (to pomeni, če najslabši med njimi da zaščito nemuslimanu, jo mora tudi uresničiti, to zaščito pa ne sme nihče razveljaviti. Tudi če manjše število muslimanov da to zaščito, jo morajo uresničiti, to zaščito pa ne sme nihče razveljaviti), tisti pa, ki prekrši ugovor (dano besedo) muslimanu, je nad njim Allahovo prekletstvo in prekletstvo angelov ter prekletstvo vseh ljudi, od njega se ne bo sprejelo kesanje niti odkupnina[...].⁵⁰

Ta pravica je utrjena v isti meri tako za moške kot ženske, zaradi hadisa (pripovedovanja), ki ga navaja Ummu Hani bint Ebi Talib, ki pravi: V letu osvoboditve Mekke sem odšla k Allahovem poslancu, naj bo mir z njim, in ga našla, ko se je kopal, njegova hčerka Fatima pa ga je zastirala. Jaz sem ga pozdravila, on pa je vprašal: »Kdo je to?« Rekla sem: »Jaz, Ummu Hani, hčerka Ebu Talibova.« On je rekel: »Dobrodošla, Ummu Hani!« Ko je končal s kopanjem, je vstal in klanjal osem rekotov (sestavni delov molitve), ogrnjen v enem ogrinjalu, ko pa je končal z molitvijo, sem mu rekla: »Allahov poslanec, sin moje matere in očeta (Ali), misli ubiti tega in tega sina Hubejra, ki sem ga jaz že vzela pod zavetje oziroma zaščito.« Nato je Allahov poslanec, naj bo mir z njim, rekel: »Kogar si ti, Ummu Hani vzela pod zaščito, smo ga vzeli tudi mi.« To se je zgodilo, pravi Ummu Hani, zjutraj pred poldnevom.⁵¹

In tudi, da se spozna njeno mesto v islamu, ker ima dovoljenje muslimanov, da nekoga vzame pod zaščito. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Zares ženska lahko da zaščito namesto

---

⁵⁰ Sahih El-Buhari, 3. poglavje, str. 1160, št. hadisa 3008.

⁵¹ Sahih El-Buhari, 1. poglavje, str. 141, št. hadisa 350.

naroda, to pomeni, da ima dovoljenje muslimanov, da vzame pod zaščito (nekoga).«⁵²

Vedoč, da obstaja tudi nekaj stvari, s katerimi je odlikovan moški razen ženske in islam ni dal enakovrednosti med njima v teh stvareh, bomo te stvari predstavili, ko bo govora o dvomih, ki so pustile svojo sled glede ženske v islamu.

Mogoče je primerno spoznati stanje položaja ženske pred pojavom islama in kakšno je postalo potem, da bi se pokazal položaj spoštovanja ženske v islamu.

Glede njenih posebnih pravic v islamu se gleda s popolnega stališča, ki poziva k njeni pomembnosti in dajanju njenih pravic v vseh stopnjah njenega življenja – od rojstva do smrti, ne pa samo v eni fazi njenega življenja. Tako islam skrbi zanjo kot hčerko, kot ženo, kot mater in končno skrbi zanjo kot žensko v skupnosti muslimank. Obravnavali bomo njene previce v celoti in nekaj v skrajšani obliki, boječ se, da ne bi dolgovezili, kdor pa si želi več podatkov o tem, se lahko obrne na knjige islamskega prava, ki to temo obravnavajo v več poglavjih.

---

⁵² Sunen Et-Tirmizi, 4. poglavje, str. 141, št. hadisa 1579.(El-Albani meni, da je navajanje dobro v Sahihul-Džamiu, št. hadisa 1945)

NJENE PRAVICE V ISLAMU KOT HČERKA

1. Njena pravica do življenja

Vzvišeni in Slavljeni Allah je staršem ukazal skrb za preživetje njihovih otrok, vseeno, ali so moški ali ženske ter njihovo ubijanje uvrstil med velike zločine. Vzvišeni Allah pravi: **« in da ne ubijate svojih otrok zaradi revščine; mi oskrbujemo vas in njih. Zares je njihovo ubijanje velik greh.»**⁵³

Tako je uvrščeno njihovo preživljanje, tako moških kot žensk, kot pravica in dolžnost, zagotovljena in preskrbljena s strani njihovega očeta od časa, ko so bili zarodki v maternicah njihovih mater. Vzvišeni Allah pravi: **»In če so noseče, jih vzdržujte vse do poroda.«**⁵⁴

2. Njena pravica do dojenja

Vsemogočni in Vzvišeni Allah je ukazal dobroteljnost do otrok tako za dečke kot tudi za deklice ter skrb in pozornost glede njihovih potreb, skrb za njih in zagotovitev zahtev, ki zagotavljajo njihovo dostojno življenje. V islamu so starši dolžni izpolnjevati pravice otrok. Vzvišeni Allah pravi: **»In matere dojijo svoje otroke polni dve leti, tisti, ki želijo izpopolniti dojenje. Dolžnost tistih, ki so jim rojeni otroci, pa je oskrbovati in priskrbeti oblačila na dostojen (družbeno splošno ustaljen) način.«**⁵⁵

---

⁵³ Kur'an, poglavje El-Isra (Nočno potovanje), 31. verz.

⁵⁴ Kur'an, poglavje Et-Talak (Razveza zakona), 6. verz.

⁵⁵ Kur'an, poglavje El-Bekare (Krava), 233. verz.

3. Njena pravica do varstva in vzgoje

Islamska zakonodaja je očetom ukazala pozornost in skrb za vzgojo njihovih otrok tako dečkov kot deklic. Ta vzgoja je fizična, umska (intelektualna) in verska.

Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Dovolj je človeku samo ta greh, da zanemari tistega, ki ga mora vzdrževati.«⁵⁶

Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Vsi vi ste pastirji in vsi ste odgovorni za svojo čredo; imam je pastir in je odgovoren za svojo čredo, mož je pastir v svoji družini in je odgovoren za svojo čredo in žena je pastirica v hiši svojega moža in je odgovorna za svojo čredo, služabnik je pastir v premoženju svojega gospodarja in je odgovoren za svojo čredo.«⁵⁷

Prav tako jim je treba izbrati lepo ustrezno ime, mati pa ima prednost pred očetom glede varstva in skrbništva otrok v primeru konflikta zakoncev in ločitvi. Tako je islam dal materi in ne očetu to prednost, zaradi njene popolne skrbnosti in sočutnosti. V pripovedovanju Amra bnu Šuajba se navaja, da je ženska rekla: »O, Allahov poslanec, resnično je temu mojemu sinu moj trebuh bil posoda, moje prsi napajališče in moje naročje mesto priključitve, njegov oče pa se je ločil od mene in ga meni odvzel.« Muhammed, naj bo mir z njim, pa je rekel: »Ti imaš večjo pravico do njega (otroka – ti si mu nujnejša) vse, dokler se ne poročiš.«⁵⁸

---

⁵⁶ Sahih Ibn Hiban, 10. poglavje, str. 51, št. hadisa 4240. El-Albani meni, da je navajanje dobro (hasen) v Sunenu Ebu Davuda.

⁵⁷ Sahih El- Buhari, 1. poglavje, str. 304, št. hadisa 853.

⁵⁸ Sunen Ebu Davud, 2. poglavje, str. 283, št. hadisa 2276. El-Albani meni, da je navajanje dobro (hasen).

4. Njena pravica do sočutja, prijaznosti in usmiljenja

One so potrebne tega, tako kot imajo potrebo po pijači in jedači, ker to zelo vpliva na njihovo duševnost (mentaliteto) ter vedenje. Islam je vera milosti in usmiljenja, **prijaznosti ter sočutja do oddaljenih ljudi, kaj šele do bližnjih**. Ebu Hurejra, naj bo Allah z njim zadovoljen, je rekel: Allahov poslanec je poljubil Hasena, sina Alija (svojega vnuka), pri njem pa je bil El-Akrea, sin Habisa Et-Tejmija, ki je sedel. El-Akrea je rekel: »Resnično imam deset otrok in nobenega od njih nisem poljubil!« Allahov poslanec, naj bo mir z njim, ga je pogledal, nato pa je dejal: »Tisti, ki ni usmiljen do drugega, se tudi do njega ne bo usmiljeno.«⁵⁹

5. Njena pravica do izobraževanja

Iskanje znanja je po islamu obveznost za vsakega muslimana in muslimanko. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Iskanje znanja je dolžnost vsakega muslimana.«⁶⁰

Islam je dal **posebno za izobraževanje deklet** razloge za dvojno nagrado. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Katerikoli človek, ki bo imel sužnjo in jo bo najboljše izobrazil ter najboljše moralno vzgojil, nato pa jo osvobodil in se poročil z njo, bo imel dvojno nagrado.«⁶¹

---

⁵⁹ Sahih El-Buhari, 5. poglavje, str. 2235, št. hadisa 5651.

⁶⁰ Sunen Ibn Madže, 1. poglavje, str. 81, št. hadisa 224 in v Sahih El-Džamii, št. hadisa 3913.

⁶¹ Sahih El-Buhari, 5. poglavje, str. 1955, št. hadisa 4795.

6. Pravica do enakosti

Islamska zakonodaja je ukazala enakost in pravičnost med otroki na splošno. Ni razlike v sočutnem in milostnem ravnanju ter naklonjenosti staršev do otrok, bodisi da so dečki ali deklice, zaradi besed Vzvišenega Allaha: **»Allah zapoveduje pravičnost in dobrodelnost, da bližnjim delite imetje; prepoveduje pa razvrat, vse, kar je odvratnega in nasilje. Svetuje vam, da sprejmete nauk.«**⁶²

Nu'man bnu Bešir, naj bo Allah z njima zadovoljen je rekel, ko je bil na minberju (mestu, kjer se drži pridiga): Moj oče (Bešir) mi je podaril darilo, Amra bint Rewahah (njegova mati in žena Beširja) pa je dejala: »Jaz s tem nisem zadovoljna, vse, dokler tega ne bo potrdil (se strinjal s tem) Allahov poslanec.« Njegov oče je prišel k Allahovemu poslancu, mir z njim, in dejal: »Resnično sem podaril svojemu sinu, ki ga imam z Amro bint Revaha, darilo, ona pa mi je ukazala naj ti, o Allahov poslanec, to potrdiš (se strinjaš s tem).« On (mir z njim) pa ga je vprašal: »Ali si podaril tudi ostalim otrokom isto darilo?« Rekel je: »Ne.« On (mir z njim) je nato rekel: »Bojte se Allaha in bodite pravični med svojimi otroki.« On (oče-Bešir) se je potem vrnil in je vrnil tudi svoje darilo nazaj.⁶³

In kje so potem tisti, ki pravijo, da je islam utrgal pravice žensk v tem pripovedovanju?

---

⁶² Kur'an, poglavje En-Nahl (Čebele), 90. verz.

⁶³ Mutefekun alehji (ta hadis beležita El-Buhari in Muslim)

7. Pravica do izbire zakonca

Islam spoštuje mnenje dekleta pri poroki in ga uvršča med pogoje za veljavnost poroke. Tako ji je islam dal pravico pri sprejetju ali zavrnitvi zakonske zveze z osebo, ki ji predlaga zakonsko zvezo. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Ne poroči se neporočena ženska (ki je že bila v zakonu) vse, dokler glasno ne privoli v to in ne poroči se devica, dokler ne privoli v to. Vprašali so: 'O, Allahov poslanec, kakšna je njena privolitev?' On pa je odgovoril: 'Da molči.'⁶⁴

Njen oče ali skrbnik nima pravice, da bi jo prisilil v poroko z nekom, s katerim se ona ne želi poročiti. Če pa jo nekdo poroči z nekom, s katerim se ona ne želi poročiti, se taka poroka razveljavi, zaradi pripovedovanja Hanse bint Džuzam El-Ensarije, katero je njen oče poročil, po njenem prvem zakonu, ona pa je to (poroko) prezirala, ona je prišla k Allahovemu glasniku, mir z njim, on pa je to poroko razveljavil.⁶⁵

Usmeritve spoštovanega poslanstva so bile osredotočene na pozornost in skrb do deklet ter dolžnost njihovega častnega spoštovanja in dobrotelčnosti do njih **ter zlasti izpolnjevanje njihovih potreb**. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Kdor ima tri hčere ali tri sestre ali dve hčerki ali dve sestri in bo najlepše z njimi ravnal (se obnašal do njih) ter se bo glede njih bal Allaha, bo vstopil v Raj.«⁶⁶

Islam je uvrstil, da bo pozornost in skrb ter dobrotelčnost do deklet eden od vzrokov vstopa v Raj, tako da je to spodbuda starševske skrbi za njih, z željo po nagradi pri Vzvišenem Allahu.

---

⁶⁴ Sahih El-Buhari, 5. poglavje, str. 1974, št. hadisa 4843.

⁶⁵ Sahih El-Buhari, 6. poglavje, str. 2547, št. hadisa 6546.

⁶⁶ Sahih Ibn Hibana, 2. poglavje, str. 189, št. hadisa 446.

Aiša, mati pravovernih, naj bo Allah z njo zadovoljen, je rekla: K meni je prišla lačna sirotica, ki je nosila svoji dve hčerki, jaz pa sem jo nahranila s tremi datlji, ona je dala obema hčerama datelj, en datelj pa je dvignila k svojim ustnicam, da bi ga pojedla, njene dve hčerki pa sta jo zaprosili, da ga oni dve pojedjo, tako je ona prepolovila datelj, ki ga je hotela jesti, med njiju. Mene je začudilo to njeno dejanje in sem omenila njeno dejanje Allahovem poslancu, naj bo mir z njim, on pa je rekel: »Resnično je Allah ukazal njej, da bo v Raju, zaradi datlja ali pa bo osvobodjena od Pekla zaradi njega (datlja).«⁶⁷

Islamska zakonodaja je ukazala enakost in pravičnost med otroki – tako moškimi kot ženskami, tako v čutnih kot materialnih stvareh.

Ni dovoljeno dajanje prednosti moškim nad ženskami niti ženskami nad moškimi glede darovanja in daril, temveč vsakemu enako. Nu'man bin Bašir je dejal: Oče mi je podaril nekaj njegovega premoženja, moja mati Amra bint Rawahah je rekla: »Jaz s tem nisem zadovoljna, vse, dokler tega ne bo potrdil (se strinjal s tem) Allahov poslanec.« Moj oče je odšel k Allahovemu glasniku, da potrdi strinjanje z mojim darilom, Allahov poslanec pa ga je vprašal: »Ali si to enako naredil z vsemi svojimi otroki?« Rekel je: »Ne.« On je rekel: »Boj se Allaha in bodi pravičen do svojih otrok.« Oče se je vrnil in je vrnil to darilo .⁶⁸

Ukazi pravičnosti in enakosti se niso ustavili samo v vidnih stvareh, ampak so to tudi presegli ter **zajeli tudi preproste delne stvari, ki jih človek dostikrat zanemari**. Tako je celo ukazana pravičnost med otroki glede poljubljanja. Enes, naj bo

---

⁶⁷ Sahih Muslim, 4. poglavje, str. 2027, št. hadisa 2630.

⁶⁸ Sahih Muslim, 3. poglavje, str. 1242, št. hadisa 1623.

Allah z njim zadovoljen, pripoveduje: Pri Allahovem poslancu, naj bo mir z njim, je bil človek, h kateremu je prišel njegov sin, on ga je poljubil in ga dal v svoje naročje, prišla je tudi njegova hči, on pa jo je dal sedeti poleg njega. Allahov glasnik, naj bo mir z njim, pa mu je rekel: »Ali ne boš pravičen (enak) do njih dveh. Torej med sinom in hčerko glede poljubljanja.«⁶⁹

Mogoče je primerno, dokler govorimo o skrbi islama za otroke, da bi povzeto pokazali na pozornost islama glede sirot, to pa zaradi resnega vpliva na otrokovo duševnost, zlasti sirote, ki lahko privede do odstopanja in to je v primeru, ko družba ne brani in čuva njihove pravice in ne opravlja dolžnosti glede njih ter ne gleda na njih sočutno in usmiljeno ...

Islam je prevzel skrb za sirote, tako moške kot ženske, z vso pozornostjo, tako da je njihovo skrbništvo in pokroviteljstvo dolžnost njihovih najbližjih sorodnikov, če pa nimajo sorodnikov, potem je dolžnost islamske države, da skrb za njihove potrebe, njihovo vzgojo in usmerjanje. Od Vzvišenega Allaha je prišla stroga grožnja za tiste, ki jedo premoženje sirot in zapostavljajo njihove pravice. Vzvišeni Allah pravi: **»Resnično, tisti, ki krivično jedo imetja sirot, v svoje potrebe vnašajo le ogenj in goreli bodo v plamtečem ognju.«**⁷⁰

Muhammed, naj bo mir z njim, je dejal: »Resnično vam prepovedujem omejevanje pravic dveh slabih – sirote in

---

⁶⁹ Hadis navajata El-Bezzar, Kešful-Estar, št. 1893 in El-Hajsemi v Medžmuatul-Zevaid, 8. poglavje, str. 156. El-Albani meni, da je navajanje dobro (hasen) v Es-Sahihah (2994).

⁷⁰ Kur'an, poglavje En-Nisa (Žene), 10. verz.

ženske.«⁷¹ Misli se na pridružitve velike tesnobe in greha tistemu, ki zapostavlja njihove pravice, jim dela nasilje ali jih vznemirja.

Kot je navedeno opozorilo njihovega zmerjanja in zatiranja, Vzvišeni Allah pravi: »**Zato ne zatiraj sirote.**«⁷²

V zakonodajnih (šeriatskih) besedilih je prišla spodbuda skrbništva o njih ter dobrotelnosti do njih. Muhammed, naj bo mir z njim, je dejal:«Jaz in skrbnik sirote bova v Raju tako, in pokazal je s kazalcem in srednjim prstom ter jih malo ločil.«⁷³

Prav tako je spodbudil sočutje in prijaznost do njih. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: » Ali želiš, da se tvoje srce omehča in da uresničiš svoje potrebe? Bodi milosten do sirote, pobožaj njegovo glavo, nahrani ga iz svoje hrane, omehčalo se bo tvoje srce in boš uresničil svoje potrebe.«⁷⁴

Islam skrbi tudi za najdenčka, vseeno, ali je deček ali deklica – to je otrok, katerega starši so neznani – njegova pravica, tako kot tudi sirote, je, da za njegove potrebe skrbijo muslimani in islamska država. Muhammed, naj bo mir z njim, je dejal: » V delanju dobrih dejanj vsakemu živemu bitju ima človek nagrado.«⁷⁵

---

⁷¹ El-Mustedrek, 1. poglavje, str. 131, št. hadisa 211. El-Albani meni, da je hadis dober (hasen) v Es-Sahihah (1015).

⁷² Kur'an, poglavje Ed-Duha (Jutro), 9. verz.

⁷³ Sahih El-Buhari, 5. poglavje, str. 2032, št. hadisa 4998.

⁷⁴ Sahih Et-Taberani, v Sahihu El-Džamii je hadis pod št. 80

⁷⁵ Sahih El-Buhari, 2. poglavje, str. 870, št. hadisa 2334.

S to pozornostjo in skrbjo smo dali družbi dva dobra člana, ki opravljata svoje dolžnosti in tako oni živijo enakopravno (normalno) življenje med ljudmi.

NJENE PRAVICE V ISLAMU KOT ŽENE

Vzvišeni Allah pravi: **»Še en njegov dokaz je ta, da za vas, iz vaše vrste, ustvarja ženske, da se umirate ob njih in da je v vaša srca vsadil dobroto in medsebojno naklonjenost.«** (Kur'an, poglavje Er-Rum (Bizantinci), 21. verz)

Med Njegovimi dokazi, ki kažejo Njegovo veličino, je tudi ta, da je ustvaril ljudem iz njihove vrste par, da se umirijo eden ob drugem in tako najdejo počitek za njihova telesa ter pomiritev njihovih duš.

Tako je žena v islamu steber družbe, na katerem stoji in osnovno oporišče, na katerem se gradi islamska hiša. Islam ji je določil pravice in dolžnosti, ki jih mora izvrševati do drugih, tako kot je nasprotno določil njene pravice in dolžnosti, ki ji pripadajo, med njene pravice. Dolžnosti do žene so:

1. Njena pravica do poročnega darila (mehra)

To je njena pravica, dolžnost do nje in to darovanje je obvezno, zakonodaja je obvezala moškega, da to darilo podari ženi in ni dovoljeno, da od tega darila, njeni najbližji sorodniki karkoli vzamejo brez njene privolitve in zadovoljnega soglasja, pa tudi ženitna pogodba ni sklenjena brez njega (določitve vrednosti tega darila).

To je absoluten dokaz ženske pravice po posedovanju in ta pravica ne preneha tudi, če ženska privoli, razen po zaključeni pogodbi. In ko se zaključi ženitna pogodba, lahko ona svobodno razpolaga z darilom tako kot želi. Vzvišeni Allah pravi: **»In ženskam dajte poročni dar, namenjen njim (mehr), če pa vam karkoli od tega iz srca odstopijo, potem**

užijte to z zadovoljstvom in slastjo.« (Kur'an, poglavje En-Nisa (Žene), 4. verz)

To je pravica ženske – možu v primeru njegove zahteve po ločitvi od žene ni dovoljeno, da ničesar od poročnega darila, ki ji ga je dal, zahteva nazaj. Vzvišeni in Slavljeni Allah je pojasnil gnusobo te zadeve: **»In če bi hoteli zamenjati ženo z drugo ženo in ste eni od njih dali cel kup premoženja, potem ničesar ne vzemite od tega. Mar bi ga vzeli nepravilno in z jasnim, odkritim grehom?! In kako bi ga le vzeli, ko pa ste bili drug z drugimi v (intimni) vezi ter so od vas vzele na moč čvrsto zavezo?!«** (Kur'an, poglavje En-Nisa (Žene), 20. in 21. verz)

Vzvišeni Allah pravi: **»O, vi, ki verujete! Ni vam dovoljeno, da podedujete ženske proti njihovi volji. In ne trpinčite jih, da bi tako dobili del tega, kar ste jim dali, razen če bi storile jasen razvrat. In družite se z njimi na dostojen način. Če pa jih ne boste več marali – morda nečesa ne marate, Allah pa v tem daje veliko dobrega.**« (Kur'an, poglavje En-Nisa (Žene), 19. verz)

V tem veličastnem verzu je Vzvišeni Allah zagotovil in pojasnil pravice ženske, med katere sodijo:

- Prepoved odrekanja podedovanja žensk, zaradi prezira do njih. Kot smo že omenili, je bila navada Arabcev v času nevednosti, da so po smrti moža, moževi sorodniki imeli vso pravico nad ovdovelo ženo. Če jo je želel nekdo med njimi, se je lahko poročil z njo oziroma so jo poročili s komerkoli so želeli ali pa jo niso niti ločili niti poročili, lahko pa so ji nasilno prepovedali nadaljnjo poroko. Imeli so več pravice od njene družine in je postala kot roba posedovanja s podedovanjem.

- Potem je razložil Vzvišeni in Slavljeni prepoved preprečevanja njene poroke in razveze zakonske zveze, ker je s tem oškodovana, zaradi izvrševanja pritiska nad njo; tako da jo zmerja ali pretepa ali porablja njeno premoženje ali ji prepoveduje, da gre ven in podobne zlorabe, z namenom njenega žrtvovanja premoženja v zameno pa ji da svobodno pot.

Islamska zakonodaja je dovolila tak postopek možu le v primeru ženskega prešuštva (zina). Takrat ima mož pravico, da nazaj pridobi poročno darilo, ki ga ji je podaril in šele potem se loči od nje z razvezo zakona.

- Potem je Vzvišeni in Slavljeni Allah ukazal, da mora biti sobivanje med moškim in žensko na dostojen ter nežen način in da ona posluša govor, ki ga ima rada in dejanja, s katerimi je zadovoljna.

2. Njena pravica do pravičnosti in enakosti

To velja, če ima moški več kot eno ženo, takrat je mož dolžan, da je pravičen med njimi glede hrane, pijače, obleke, stanovanja in prebivanja pri vsaki od njih. Muhammed, naj bo mir z njim, je rekel: »Kdor bo imel dve ženi in bo eni bolj naklonjen kot drugi, bo prišel na Sodni dan in ena njegova polovica bo padala (bo nagnjena in hroma) .«⁷⁶

---

⁷⁶ Sahih Ibn Hibban, 10. poglavje, str. 7, št. hadisa 4207. V El-Silsiletu Es-Sahih je št. hadisa 2077.

3. Njena pravica do preživnine

Moževa dolžnost je, da dostojno preživlja ženo; da ji ustvari primerno stanovanje, zagotovi in izpolni njene potrebe po hrani, pijači ter obleki, tudi če je bogata. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Bojte se Allaha glede žensk, vi ste jih resnično vzeli z Allahovim zaupanjem in z Allahovo besedo pridobili dovoljenje njihovih spolnih organov, vaše pravice so, da one ne dovolijo, da vstopi in sedi v hiši, tisti, ki ga prezirate, če pa to storijo, jih udarite z udarcem, ki ne pušča sledov, njihove pravice pa so, da jih dostojno preživljate in oblačite [...]«⁷⁷

In da jo preživlja iz svojega premoženja, glede na njene potrebe v skladu z njegovo sposobnostjo in bogastvom. Vzvišeni Allah pravi: **»Bogataš naj deli skladno s svojim bogastvom, tisti v pomanjkanju pa skladno s tem, kolikor mu je dal Allah. Allah ne zadolžuje nikogar nad tistim, kar mu je dal.«**⁷⁸

Če mož, ki je bogat, preprečuje preživljanje svoji ženi, ona pa je sposobna vzeti iz njegovega premoženja, brez njegove privolitve, ona lahko vzame iz njegovega premoženja toliko, koliko potrebuje za zadovoljitev svojih potreb, zaradi pripovedovanja Hind bint Utbe, ki je rekla: »O, Allahov poslanec, zares je Ebu Sufjan skop človek in ne daje mi toliko, kolikor potrebujem jaz in moj otrok, razen, ko vzamem od njega, on pa tega ne ve.« On ji je odgovoril: »Vzemi toliko, kolikor je dostojno tvojim in otrokovim potrebam.«⁷⁹

---

⁷⁷ Sahih Muslim, 2. poglavje, str. 886, št. hadisa 1218.

⁷⁸ Kur'an, poglavje Et-Talak (Razveza zakona), 7. verz.

⁷⁹ Sahih El-Buhari, 6. poglavje, str. 2052, št. hadisa 5049.

Če je mož obubožal (v finančni krizi) in ni sposoben preživljati žene ali pa je odsoten od svoje žene, ona pa je oškodovana zaradi izgube preživnine in nezmožnosti njegove prisotnosti, lahko zahteva razveljavitev zakonske zveze.

Ebu Zinad je rekel: Vprašal sem Saida bin Musejiba, o človeku, ki nima ničesar, s čimer bi preživel svojo ženo. On pa je rekel: »Onadva se bosta ločila.« Potem je Ebu Zinad vprašal: 'A je to Suna (po tradiciji in praksi Muhammeda)?' Said je odvrnil: 'Suna.' Učenjak Šafija pa je rekel: 'Tisto, kar je podobno govoru Saida: 'Suna', to pomeni, da je Suna od Allahovega poslanca, naj bo mir z njim.'⁸⁰

4. Njena pravica do sobivanja, druženja in lepega ravnanja

To je ena od pomembnih pravic, ki jih zakonodaja zahteva od moža, da jih izvaja in varuje, tako da ne bi bila žena prisiljena k stvarem, ki nimajo pohvalnih posledic oziroma rezultatov. Ona kot žena potrebuje srce, ki je sočutno in nežno do nje, človeka, ki se bo poigraval z njo in zadovoljeval njene občutke in strasti (nagon).

Sama zakonodaja je prepovedala preobremenitev pri bogoslužju, da se ne bi izpolnila ta dolžnost, zaradi pripovedovanja Selmana El-Farisija, naj bo Allah z njim zadovoljen: On je obiskal Ebu Derdaa, naj bo Allah z njim zadovoljen, tam je bila tudi Ummu Derda (njegova žena), ki je bila potrta in jo je vprašal, kaj je z njo. Odgovorila je: »Tvoj brat nima potrebe po tem svetu; ponoči moli, podnevi se posti!!« Prišel je Ebu Derda in se z njim pozdravil, približal mu je hrano za jesti, Selman pa mu je rekel: »Jej!« On pa je

---

⁸⁰ Sunen El-Bejheki El-Kubra, 7. poglavje, str. 469, št. hadisa 15485.

odvrnil: »Jaz se postim.« On pa mu je rekel: »Prisegel sem, da boš ti vsekakor jedel (prekinil post).« In tako je on jedel z njim in potem je prenočil pri njem. Ponoči pa je Ebu Derda vstal, da bi opravil nočno molitev, Selman pa mu je to preprečil in rekel: »Resnično ima tvoje telo pravico pri tebi in tvoj Gospod ima pravico pri tebi in tvoja družina ima pravico pri tebi; posti se, jej, moli in pristopi k svoji ženi, daj vsakemu, ki ima pravico (pri tebi) njegovo pravico.« In ko se je približal svit, mu je rekel: »Vstani zdaj, če hočeš.« On je vstal, opravil obredno pranje delov telesa in potem opravil molitev, nato je odšel, da opravi skupno molitev. Ko je prišel k Allahovemu glasniku, mu je vse to omenil, Allahov glasnik, naj bo mir z njim, pa je rekel: »Resnico je povedal Selman.«⁸¹

Učenjak Ibn Hazm je rekel: »Moški je dolžan imeti spolni odnos z ženo najmanj enkrat v stanju njene čistoče, če je sposoben za to, drugače je nepokoren Vzvišenemu Allahu [...] dokaz temu so besede Vzvišenega in Slavljjenega Allaha: 'Ko pa se očistijo, imejte z njimi odnos tam, kjer vam je Allah ukazal.'«

- Njena pravica je, da mož ni odsoten več kot šest mesecev, če pa potrpi in sprejme daljšo odsotnost in odstopi od svoje pravice je to dobro – to je v primeru, ko je njena strast (nagon) slaba – drugače pa je njegova dolžnost v stanju, ko ona to zahteva, da se vrne oziroma da je prisoten pri njej, da ne zamuja, razen v primeru močnega opravičila. Zaradi dejanja Omarja bnu El-Hattaba, naj bo Allah z njim zadovoljen, drugega kalifa po smrti Allahovega poslanca, naj bo mir z njim, ko je slišal, da je neka ženska govorila:

---

⁸¹ Sahih El-Buhari, 2. poglavje, str. 694, št. hadisa 1867.

Zavlekla se je ta noč in počrnele so njene strani. ***

Razžalostilo me je to, ker ni ljubljenega, da bi se igrala z njim.

Če ne bi bilo Tistega, čigar Arš je nad sedmimi nebesi. ***

Zatresle bi se od te postelje strani.

Ko se je Omar zbudil, je zahteval, naj pride ta ženska in jo vprašal, če je ona rekla to in to. Ona je rekla: »Da.« On jo je vprašal: »In zakaj?« Ona pa je rekla: »Odpravila sem moža na vojaški pohod.« Potem je Omar vprašal Hafso (svojo hčerko), koliko časa lahko potrpi ženska brez moža. Ona pa je rekla: »Šest mesecev.« Potem je Omar določil, da bo vojaški pohod trajal največ šest mesecev.⁸² (Vračal je vojake nazaj, še preden je poteklo šest mesecev)

- Varovanje njenih skrivnosti in ne razkrivanje njenih pomanjkljivosti nobeni osebi ter skrivanje tistega, kar vidi ali sliši pri njej. Onadva morata varovati skrivnosti iz njihovega medsebojnega posebnega (intimnega) odnosa, tako da se o tem ne bo govorilo s prijatelji na družabnih sestankih. Muhammed, naj bo mir z njim, je rekel: »Resnično so, na Sodnem dnevu, med najhujšimi ljudmi glede položaja pri Allahu, moški in ženska, ki po intimnem odnosu prenašata skrivnosti svojega partnerja.«⁸³

---

⁸² Musanef Abdur-Rezak, 7. poglavje, str. 152, št. hadisa 12594.

⁸³ Sahih Muslim, 2. poglavje, str. 1060, št. hadisa 1437.

5. Njena pravica do prijetnega sobivanja in lepega ravnanja

- Njena pravica je, da on z njo ravna na najlepši način in da jo spoštuje, pa četudi prezira tisto, kar prezira, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **»In družite se z njimi na dostojen način. Če pa jih ne boste več marali – morda nečesa ne marate, Allah pa v tem daje veliko dobrega.«**⁸⁴

V primeru njenega preziranja je treba paziti, da se ne žali in ponižuje, ampak je treba ravnati z njo z milostjo, sočutjem in prijaznostjo. Ali pa da se loči od nje na najlepši način. Vzvišeni Allah pravi: **»Ločitev je možna dvakrat, nato pa zadržanje na dostojen način ali pa (jo) z lepim ravnanjem pustiti.«**⁸⁵

Glede popolnosti je to nemogoče pričakovati od ženske. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Priporočam vam, da bodite do žensk pozorni, ker so resnično ustvarjene iz rebra in res je najbolj ukrivljen del pri rebri njegov vrh, če ga boš skušal poravnati, ga boš zlomil, če pa ga ne boš ravnal, bo ostalo ukrivljeno. Zatorej, bodite pazljivi z ženami!«⁸⁶

In glede pomanjkljivih in nepopolnih stvari, ki se dogajajo zakonskem življenju moža, je možu ukazano, da bo potrpežljiv in da prenaša tisto, kar on prezira in bi lahko prišlo od njegove žene, s ciljem, da bi se ohranilo zakonsko življenje. Zato mora, ko omenja njene slabosti, omenjati tudi njene dobre strani (dejanja). Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Naj vernik ne sovraži vernice, če ni zadovoljen z nekimi njenimi lastnostmi, saj je zadovoljen z njenimi drugimi (lastnostmi).«⁸⁷

---

⁸⁴ Kur'an, poglavje En-Nisa (Žene), 19. verz.

⁸⁵ Kur'an, poglavje El-Bakare (Krava), 229. verz.

⁸⁶ Sahih El-Buhari, 3. poglavje, str. 1212, št. hadisa 3153.

⁸⁷ Sahih Muslim, 2. poglavje, str. 1091, št. hadisa 1469.

- Blagost, izkazovanje ljubezni in nežnosti do nje. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Najpopolnejši verniki v verovanju so najboljšega morala in najboljši med vami so najboljši do svojih žena.«⁸⁸
- Igranje, poigravanje, zabavljanje in šaljivo govorjenje z njo, tako da jo spravlja v smeh. Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, je dejala: Tekel je z mano Allahov glasnik, naj bo mir z njim, jaz pa sem ga premagala, potem smo ostali (nisva tekmovala), vse, dokler se nisem zredila, potem je spet tekel z mano in me premagal in takrat je Allahov glasnik rekel: »To je za tisto.«⁸⁹

Islam je celo to (poigravanje z ženo) uvrstil med njene pravice. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Vse, razen omenjanja Vsemogočega Allaha, spada v brezvreden govor, zabavo ali nemarnost, razen štirih dejanj: hoja človeka med tarčami (streljanje) vzgoja (discipliniranje) svojega konja, igranje s svojo družino (ženo) in učenje plavanja.«⁹⁰

- Posebno varovanje njenega premoženja, tako da ni dovoljeno trošenje razen z njeno privolitvijo, mož tudi nima pravice vzeti karkoli iz njenega premoženja, brez njene vednosti in njenega zadovoljnega soglasja. Vzvišeni Allah pravi: **»Ne jejte imetja drug drugega po krivici [...]«**⁹¹

---

⁸⁸ Sahih Ibn Hiban, 9. poglavje, str. 483, št. hadisa 4176. Šejh El-Albani pravi v Sunenu Et-Tirmizija, da je hadis hasen sahih.

⁸⁹ Sahih Ibn Hiban, 10. poglavje, str. 545, št. hadisa 4691. El-Irvau (1502), Es-Sahiha (131).

⁹⁰ Sahih, En-Nisai v Sunenu in Et-Taberani

⁹¹ Kur'an, poglavje El-Bekare (Krava), 188. verz.

- Posvetovanje z njo o zadevah, ki se nanašajo na dom in otroke in tisto, kar sodi med skupno posvetovanje. Ni pametno, da človek ravna samovoljno in ne posveča pozornosti mnenju žene, četudi ima prav. Posvetovanje je od stvari, ki jih imata rada oba, eden pri drugem. Vzvišeni Allah pravi: » **Ki se posvetujejo med seboj o pomembnih stvareh.**«⁹²
- Njegova pomoč ženi pri gospodinjskih opravilih in da se ne bi povzdignil nad temi dejanji, ker je Allahov poslanec, naj bo mir z njim, šival svojo obleko, krpal svoje sandale in pomagal svojim stanovalcem hiše pri nekaterih gospodinjskih opravilih. Aiša so vprašali: »Kaj je delal Allahov glasnik, naj bo mir z njim, v njegovi hiši?« Ona je rekla: »On je bil zaposlen s svojo družino, to pomeni, da je stregel svoji družini in ko je nastopil čas za molitev, je odšel ven na molitev.«⁹³

Mi pa imamo v Allahovem poslancu, mir z njim, najlepši vzor.

- Lastna večvrednost v iskanju njenih spodrseljajev in spremljanje teh spodrseljajev. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Če se nekomu od vas podaljša njegova odsotnost (od družine), naj k svoji družini ne prihaja ponoči.«⁹⁴

Prihod ponoči iz potovanja, v času nepripravljenosti in nevednosti njegove družine, lahko privede do tega, da vidi svojo družino v stanju, ki mu ni všeč in je potem to lahko vzrok za preziranje njegove družine.

---

⁹² Kur'an, poglavje Eš-Šura (Dogovarjanje), 38. verz.

⁹³ Sahih El-Buhari, 1. poglavje, str. 239, št. hadisa 644.

⁹⁴ Sahih El-Buhari, 5. poglavje, str. 2008, št. hadisa 4946.

- Da bi se izognil njenemu vznemirjanju, pa četudi z govorom, ki bi lahko ranil njena čustva ter povzročil njeno žalost, zaradi govora Allahovega poslanca, naj bo mir z njim, ko so ga vprašali: »O, Allahov poslanec, kakšno pravico ima žena pri enem med nami?« On je rekel: »Da jo nahraniš, ko se hraniš, da jo oblečeš, ko se oblačiš ali pridobiš (sredstva), da je ne udarjaš po obrazu, da je ne preziraš (zmerjaš ali grdo govoriš) in da se ji ne izogibaš, razen v hiši.«⁹⁵
- Žena ima v primeru preziranja svojega moža pravico zahtevati razvezo, pod pogojem, da mu vrne njegovo poročno darilo (mehr) razen, če se on temu odpove. Ibn Abas navaja: Prišla je Džemila bint Selul k Allahovemu glasniku, mir z njim, in rekla: »O, Allahov poslanec, prisežem pri Allahu, da se jaz ne pritožujem čez Sabita glede njegovega obnašanja in vere, ampak preziram neverovanje (neverniško slabo postopanje in obnašanje) v islamu. Ne prenašam ga (preziram ga, sovražim ga)!« Allahov poslanec, naj bo mir z njim, je rekel: »Ali mu boš vrnila njegov sadovnjak?« Ona je rekla: »Da.« Potem je Allahov poslanec, mir z njim, ukazal da se njej odvzame njegov sadovnjak in da se ne vzame več od tega.⁹⁶
- Varovanje vsega, kar je lahko vzrok za poniževanje in podcenjevanje njene časti in lahko umaže njeno dostojanstvo. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Trije ne bodo vstopili v Raj: nehvaležnež in nepokornež do svojih staršev, oseba, ki odobrava nemoralno obnašanje svoje

---

⁹⁵ Sunen Ebu Davud, 2. poglavje, str. 244, št. hadisa 2142. El-Albani meni, da je hadis verodostojen (sahih)

⁹⁶ Sahih El-Buhari

družine in ženska, ki oponaša moškega (v oblačenju in videzu).«⁹⁷

- Ljubosumje do nje in oddaljevanje od mest zla, tako da je ne poriva na mesta zabave in nečistovanja (prešuštva), razvratnosti in pokvarjenosti. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Resnično je Allah ljubosumen in res je tudi vernik ljubosumen. Allahova ljubosumnost se kaže v tem, kadar vernik stori tisto, kar mu je prepovedano.«⁹⁸

Vendar mora biti tudi to ljubosumje umirjeno. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Obstaja ljubosumje, ki je Allahu priljubljeno in tisto, ki ga On prezira; Allahu je priljubljeno ljubosumje pri močnem dvomu (ko so vidni znaki pokvarjenosti), tisto ljubosumje, ki pa ga Allah prezira je ljubosumje v tistem, kar ni dvom (dvom, ki je brez resničnega vzroka, da bi se pozivalo k njemu).«⁹⁹

---

⁹⁷ El-Mustedrek, 1. poglavje, str. 144, št. hadisa 244. Ez-Zehebi pravi v Et-Telhisu, da je njegova veriga (prenašalcev) verodostojna.

⁹⁸ Sahih Muslim, 4. poglavje, str. 2114, št. hadisa 2761.

⁹⁹ Sunen Ibn Madže, 1. poglavje, str. 643, št. hadisa 1996. El-Albani meni, da je hadis dober, tako kot se navaja v Sunenu Ebu Davuda.

NJENE PRAVICE V ISLAMU KOT MATERE

Islam ukazuje spoštovanje pravic staršev v mnogih verzih časnega Kur'ana in primerja njihove pravice s pravicami Vzvišenega Allaha, pojasnjujoč veličino ter vrednost njihovih pravic.

Vzvišeni Allah pravi: Tvoj Gospodar ukazuje, da se klanjate le njemu in ste dobri do staršev. Če eden od njiju ali oba dočakata starost pri tebi, ne reci ima niti »Uh!« – in glede njih ne povzdiguje glasu, temveč ju nadvse spoštljivo ogovarjaj! Bodi pozoren in ponižen pred njima! Reci: »O, Gospodar moj, usmili se ju! Ko sem bil otrok, sta me negovala!«¹⁰⁰

Islam je dal, da bo dobrotelost do matere, s tem, da se ji ne dela nepokorščine in posebno ponižanje in ljubezen do nje, vzrok vstopa v Raj. Prišel je Džahimeh k Allahovemu glasniku, naj bo mir z njim, in dejal: »O, Allahov poslanec, resnično želim, da grem v boj in sem prišel, da se posvetujem, s teboj.« Allahov poslanec, naj bo mir z njim, ga je vprašal: »Ali imaš mater?« On je rekel: »Da.« Potem mu je on, naj bo mir z njim, dejal: »Pojdi, ostani z njo, ker je resnično Raj pri njenih nogah.«¹⁰¹

Glede na to, da je ženska v družbi večinoma šibka stran in je zaradi tega lahko izkoriščena ter izgubi mnogih pravice, ji je islam v dobrotelosti, prijaznosti, lepem druženju, vsesplošni

---

¹⁰⁰ Kur'an, poglavje El-Isra (Nočno potovanje), 23. in 24. verz.

¹⁰¹ El-Mustedrek ala sahihajn, 4. poglavje, str. 167, št. hadisa 7248. Ez-Zehabi pravi v Et-Telhisu, da je hadis verodostojen (sahih), El-Albani pa, da je hadis hasen sahih.

dobrodelnosti do nje in ponujanju dostojanstva dal prednost pred očetom, da bi se zagotovilo ohranjanje njenih pravic. Ebu Hurejre, naj bo Allah z njim zadovoljen, je dejal: Neki človek je prišel k Allahovem glasniku, naj bo mir z njim, in rekel: »O, Allahov poslanec, kdo je najnujnejši, da bi se z njim družil na najlepši način?« On je odvrnil: »Tvoja mati!« Človek je vprašal: »In kdo potem?« On je odvrnil: »Tvoja mati!« Človek je ponovno vprašal: »In kdo potem?« On je odvrnil: »Tvoja mati!« Človek je spet vprašal: »In kdo potem?« On je odgovoril: »Tvoj oče!«¹⁰²

V pripovedovanju je pojasnjeno, da ima mati trikratno prednost v primerjavi z očetom glede vsesplošne dobrodelnosti do njiju, to pa zaradi težavnosti pri nosečnosti, porodu in dojenju otrok in s temi tremi stvarmi je izključno vezana mati in ne oče in šele potem sodeluje oče, skupaj z materjo v vzgoji otrok.

Tvoja mati te nosi v svojem trebuhu in ti živiš s pomočjo njene hrane ter zdravja, večinoma devet mesecev, potem te ona doji dve leti za tiste, ki želijo, da jim je dojenje popolno, tako kot nam to nakazuje naš Gospodar Vzvišeni in Blagoslovljeni v Svojih besedah: **»Mi smo ukazali človeku, da bo poslušen svojim staršem. Materino zdravje je trpelo med nosečnostjo, potem pa je še dve leti dojila. Bodi hvaležen Meni in svojim staršem, k Meni se bodo vsi vrnili.«**¹⁰³

Prepovedana je nehvaležnost in neposlušnost njenih ukazov ter neizpolnjevanje njenih pravic. Muhammed, naj bo mir z njim, je dejal: »Resnično vam je Vzvišeni Allah prepovedal neubogljivost do mater, odtegnitev tistega, kar je ukazano, da se mora dati (od obvezne miloščine in drugih obveznih

---

¹⁰² Sahih El-Buhari, 5. poglavje, str. 2227, št. hadisa 5626.

¹⁰³ Kur'an, poglavje Lukman, 14. verz.

izdatkov) in iskanje tistega, na kar se nima pravice ter zakopavanje živih deklic, zasovražil vam je prenašati trače (nekoristen govor), prepogosto nekoristno vpraševanje in zapravljanje premoženja.«¹⁰⁴

Pokornost in poslušnost njenim ukazom in izogibanje neposlušnosti do nje, vse dokler ne ukazuje nepokornost do Allaha, če pa ukaže nepokornost do Allaha, se ona ne posluša v tem, ker je Allahovo zadovoljstvo pred njenim zadovoljstvom ter pokornost Allahu pred njeno pokornostjo. To pa ne pomeni, da se je v tem primeru treba slabo obnašati do nje, s kričanjem in glasnim grajanjem, ampak z blagostjo in ljubeznivostjo ter pojasnjevanjem tega, na nežen in zelo mil način, tako kot je to pojasnil naš Vzvišeni in Blagoslovljeni Gospodar v svojem govoru: **»Če te bodo nagovarjali k čaščenju nekoga poleg Mene, o katerem ničesar ne veš, jih ne poslušaj! Bodi velikodušen do njih na tem svetu, sledi pa pot tistega, ki se iskreno obrača k Meni; k Meni se boste potem vrnil in Jaz vas bom obvestil o tem, kar ste počeli.«**¹⁰⁵

Da bi naš Vzvišeni in Blagoslovljeni Gospodar pojasnil veličino starševskih pravic, je dal, da bo Njegovo zadovoljstvo, od njihovega zadovoljstva in Njegova jeza od njihove jeze, to pa zaradi tega, da bi pazili otroci na ustvarjanje častnega življenja z njimi, ki bo daleč od oviranja in motenja njihovega življenja. Muhammed, naj bo mir z njim, je v svojem govoru rekel: »Allahovo zadovoljstvo je v zadovoljstvu staršev in Allahova jeza je v jezi staršev.«¹⁰⁶

---

¹⁰⁴ Sahih El-Buhari, 5. Poglavlje, str. 2229, št. hadisa 5630.

¹⁰⁵ Kur'an, poglavje Lukman, 15. verz.

¹⁰⁶ Sahih Ibn Hiban, 2. poglavje, str. 172, št. hadisa 429. El-Albani meni, da je hadis verodostojen (sahih) v Sunenu Et-Tirmizija.

Njihovo zadovoljstvo in vsesplošna dobrodelnost do njiju je vzrok za vstop v Raj, izzivanje njihove jeze in nepokorščine do njiju, je vzrok za vstop v Pekel, tako kot je to pojasnil Allahov poslanec, naj bo mir z njim. Enes (naj bo Allah z njim zadovoljen pravi: Vprašan je bil Allahov glasnik o Velikih greh in je rekel: » Mnogoboštvo, nepokorščina do svojih staršev, nezakonito ubijanje osebe in krivo pričanje.«¹⁰⁷

Abdullah bnu Omer pravi: Muhammed, naj bo mir z njim, je rekel: »Gospodovo zadovoljstvo je v zadovoljstvu staršev in Gospodova jeza je v jezi staršev.«¹⁰⁸

Ebu Derdaa je rekel: Slišal sem Allahovega poslanca, mir z njim, da pravi: » Starši so srednja vrata (misli se najboljša vrata) Raja, tako skrbi za svoje starše ali pa opusti.«¹⁰⁹ □

Islam je dal prednost dobrodelnosti do staršev pred prostovoljnimi oblikami bogoslužja, kot je molitev in drugo. Ebu Hurejre, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi, da je Allahov poslanec, naj bo mir z njim, pripovedoval: V zibelki so samo trije spregovorili (v začetku otroštva): Jezus, sin Marije, naj bo mir z njim, med potomci Izraela pa je bil človek, ki so ga klicali Džurejdž in je bil pobožnják, vzel si je samostan, v katerem je prebival. V času molitve je k njemu prišla njegova mati in rekla: »O, Džurejdž!« On pa je dejal: »O, Gospod, moja mati ali moja molitev?« Nadaljeval je z molitvijo, ona pa je odšla. Naslednji dan je ponovno prišla k njemu v času njegove molitve in rekla: »O, Džurejdž!« On pa je dejal: »O, Gospod,

---

¹⁰⁷ Sahih Muslim

¹⁰⁸ El-Buhari v Edebul-Mufredu, El-Albani meni, da je hadis dober.

¹⁰⁹ Beleži ga Et-Tirmizi in Ibn Madže, El-Albani meni, da je hadis verodostojen (sahih).

moja mati ali moja molitev?« Nadaljeval je z molitvijo. Naslednji dan je ponovno prišla k njemu v času njegove molitve in rekla: »O, Džurejdž!« On pa je dejal: »O, Gospod, moja mati ali moja molitev?« Nadaljeval je z molitvijo. Takrat je rekla: »Moj Allah, ne daj mu smrti vse, dokler ne bo gledal obraze prostitutk!« Potomci Izraela so pogosto omenjali Džurejdža in njegovo bogoslužje (člaščenje Allaha). Tam je bila tudi prostitutka, ki je bila pravi primer lepote, rekla jim je: »Če želite, ga lahko zapeljem!« In tako se mu je ponudila, vendar se on ni niti ozrl zanjo. Nato je prišla k pastirju, ki je iskal zavetje v njegovem samostanu, in ga zapeljala, da je imel intimni odnos z njo in je postala noseča. Ko je rodila otroka, je rekla: »To je Džurejdžov otrok!« Ljudje so prišli k njemu, ga odstranili s položaja, porušili njegov samostan in ga začeli pretepati. On pa jim je rekel: »Kaj je z vami?!« Rekli so mu: »Prešuštvoval si s to prostitutko in ona je rodila tvojega otroka.« Vprašal jih je: »Kje je otrok?« Prinesli so ga, on pa jim je rekel: »Pustite me, da opravim molitev«. Po molitvi je odšel k otroku ter ga vbodel (pritisnil) s prstom v trebuh in rekel: »O, deček, kdo je tvoj oče?« Rekel je: »Tisti pastir.« Nato so prišli k Džurejdžu, ga začeli poljubljati in se ga dotikati (zaradi blagoslova) ter rekli: »Zgradili bomo tvoj samostan iz zlata.« On pa jim je odgovoril: »Ne. Zgradite ga iz blata, tako kot je bil.« In to so tudi storili itd.¹¹⁰

Islam je dal prednost dobroti do staršev pred bojem na Allahovi poti, vse, dokler to ne postane dolžnost vsakega posameznika. Abdullah bnu Amra bnu El-As, naj bo Allah z njima zadovoljen, je dejal: Prišel je človek k Allahovemu glasniku, naj bo mir z njim, in rekel: »Dajem ti prisego (na vernost) pri migraciji (hidžri) in boju (džihadu) na Allahovi

---

¹¹⁰ Sahih El-Buhari, 3. poglavje, str. 1268, št. hadisa 3253.

poti, želeč pri tem nagrado od Vzvišenega Allaha.« Allahov Poslanec, naj bo mir z njim, ga je vprašal: »Ali imaš katerega od staršev še živega?« On je odgovoril: »Da. Celo oba sta živa.« On, naj bo mir z njim, ga je vprašal: »In želiš pri tem nagrado od Vzvišenega Allaha?« Človek je odvrnil: »Da.« On mu je nato rekel: »Vrni se k staršem in lepo ravnaj z njimi.«¹¹¹

Ker je islam prišel krepiti odnose in vezi med ljudmi, ne pa jih pretrgati, je ukazal vesplošno dobrodelnost do staršev v trudu, dajanju, prijaznih besedah in lepem sobivanju z njimi, četudi se onadva razlikujeta v veri od njega.

Esmā, naj bo Allah z njo zadovoljen, je dejala: K meni je prišla (na obisk) moja mati, ki je bila mnogobožka (oboževalka idolov, malikov) jaz pa sem odšla k Allahovemu poslancu, naj bo mir z njim, iskati fetvo (da mi pove, ali je to dovoljeno) ter sem rekla: »Prišla je k meni moja mati in ona me želi obiskovati (vzdrževati odnos z mano). Ali naj vzdržujem ta odnos (sorodstveno vez) s svojo mamo?« On, naj bo mir z njim, je rekel: »Da. Vzdržuj odnos s svojo materjo.«¹¹²

Spodbujanje muslimana za skrb za svoje starše je pojasnil Muhammed, naj bo mir z njim – vesplošna dobrodelnost in lepo ravnanje z njimi je eden od vzrokov za sprejetje njihovih prošenj pri Vzvišenem in Blagoslovljenem Allahu. Muhammed, naj bo mir z njim, pripoveduje: Skupina treh moških pred vami se je odpravila na pot, poiskali so zavetje za prenočitev v eni izmed pečin, v katero so stopili. Ena stena se je odtrgala z gore in popolnoma zaprla vhod v pečino. Takrat so eni dejali drugim: Ne bomo se rešili od te stene, razen če bomo zaprosili Allaha z našimi dobrimi dejanji. Eden med njimi je

---

¹¹¹ Sahih Muslim, 4. poglavje, str. 1975, št. hadisa 2549.

¹¹² Sahih El-Buhari, 2. poglavje, str. 924, št. hadisa 2477.

rekel: Moj Allah, pri sebi sem imel zelo stare in onemogle starše in nisem zvečer dal piti (pomolzeno mleko) svoji družini (ženi in otrokom) niti premoženju (sužnjem) pred njima. Nekega dne me je iskanje nečesa zaposlilo in oddaljilo. Nisem se zgodaj vrnil k njima vse, dokler nista zaspala. Potem sem zvečer pomolzel živino, prinesel mleko zanju, vendar so že zaspali. Jaz pa nisem maral, da bi dal piti, svoji družini ali premoženju pred njima dvema. Tako sem ostal vse do pojava svita s posodo v svojih rokah, čakajoč da se zbudita, potem sta se zbudila in popila svoja deleža (mleka). Moj Allah, če sem to storil (bil iskren pri teh dejanjih) želeč pri tem Tvoj obraz (zadovoljstvo), daj nam izhod iz tega stanja, daj, da se stena odmakne. In stena se je malo odmaknila, vendar oni še vedno niso mogli oditi iz pečine. Allahov glasnik potem nadaljuje: Drugi je rekel: Moj Allah, jaz sem imel sestrično, ki sem jo imel najraje od vseh, zahteval sem od nje, naj se mi prepusti (prešuštvuje z njim), ampak ona je to zavrnila, vse, dokler je ni v letu od let prizadelo pomanjkanje in revščina. Potem je prišla k meni, jaz sem ji dal 120 dinarjev (zlatnikov), da se mi prepusti (ima spolni odnos z mano). In ko se je on našel v intimnem položaju, tako kot počne moški z žensko, je ona rekla: Ne dovoljujem ti, da nezakonito pretrgaš prsten (obroč) moje nedolžnosti (misli se na spolni odnos). Takrat sem odstopil od tega dejanja in odšel od nje, čeprav sem jo imel najraje od vseh ljudi. Pustil sem ji vse zlatnike, ki sem jih ji prej dal. Moj Allah, če sem to storil (bil iskren pri teh dejanjih) želeč pri tem Tvoj obraz (zadovoljstvo), daj nam izhod iz tega stanja, odmaknitev te stene. In stena se je malo odmaknila, vendar oni še vedno niso mogli oditi iz pečine. Allahov glasnik potem nadaljuje: Tretji je rekel: Moj Allah, jaz sem najel za delo delavce in vsakemu plačal za njegovo delo, razen enemu človeku. Pustil je tisto, kar mu pripada (svojo plačo) in odšel.

Jaz sem vložil njegov denar in začel služiti z njim (v nakupu, prodaji in drugih stvareh) in tako pridobil veliko premoženje. Potem je prišel čez nekaj časa in rekel: »O, Allahov služabnik, vrni mi moj zaslužek.« Jaz pa sem mu rekel: »Vse, kar vidiš, je od tvojega zaslužka; od kamel, goved, ovac in sužnjev. On pa je rekel: »O, Allahov služabnik, ne šali se z mano?« Jaz pa sem mu rekel, jaz se ne šalim s tabo. Potem je on to vse vzel in odpeljal, tako da ni pustil ničesar. Moj Allah, če sem to storil (bil iskren pri teh dejanjih) želeč pri tem Tvoj obraz (zadovoljstvo), daj nam izhod iz tega stanja. Takrat se je stena popolnoma odmaknila in oni so odšli iz pečine.¹¹³

Islam je dal, da bo vzrok za vsesplošno dobrodelnost in lepo ravnanje s staršema, odpuščanje grehov in brisanje napak.

Abdullah bnu Omar, naj bo Allah z njima zadovoljen, je rekel: K Allahovemu poslancu, naj bo mir z njim, je prišel človek in dejal: »O, Allahov poslanec, resnično sem storil velik greh. Ali mi pripada kesanje?« Allahov poslanec, naj bo mir z njim, mu je rekel: »Ali imaš starše?« On je odvrnil: »Ne.« On, mir z njim, ga je vprašal: »Ali imaš teto?« On je odgovoril: »Da.« On, mir z njim, mu je rekel: »Potem lepo ravnaj z njo.«¹¹⁴

To pa zato, ker je teta v islamu na stopnji matere, zaradi njegovega govora, naj bo mir z njim: »Teta je na stopnji matere.«¹¹⁵

Islam je dal, da so njihove pravice, tudi po njihovi smrti, nepretrgane.

---

¹¹³ Sahih El-Buhari, 2. poglavje, str. 793, št. hadisa 2152.

¹¹⁴ Sahih Ibn Hiban, 2. poglavje, str. 177, št. hadisa 435. Šuajb El-Arnaut pravi, da je njegova veriga verodostojna in po pogojih El-Buharija in Muslima.

¹¹⁵ Sahih El-Buhari, 2. poglavje, str. 960, št. hadisa 2552.

Ebu Hurejra pravi, da je Allahov poslanec, mir z njim, rekel: » Ko umre človek, se prekinejo vsa njegova dejanja, razen treh: trajne miloščine ali koristnega znanja ali dobrega otroka, ki moli zanj.«¹¹⁶

---

¹¹⁶ Sahih Muslim

NJENE PRAVICE V ISLAMU KOT ŽENSKÉ (SORODNICE, SOSEDE, VDOVE) V SKUPNOSTI (DRUŽBI)

Dolžnost muslimanov je, da delajo dobro in lepo ravnajo z njo, zaradi govora Muhammeda, naj bo mir z njim: »Verniki so kot zgradba, kateri deli povezujejo eni druge; potem je prepletel svoje prste (na roki).«¹¹⁷

- Ona je lahko teta z očetove ali materine strani ali sorodnica od sorodnic, za katere je Vzvišeni in Blagoslovljeni Allah ukazal vzdrževanje sorodstvenih vezi in zagrozil tistim, ki to vez prekinjajo z najhujšo grožnjo. Vzvišeni Allah pravi: **Mar ne bi tudi vi povzročali nereda na Zemlji in trgali rodbinske vezi, če bi se dokopali do oblasti?!**¹¹⁸

Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Ne bo vstopil v Raj tisti, ki trga rodbinske vezi.«¹¹⁹

Za lepo ravnaje z njimi je musliman nagrajen dvakrat. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Miloščina, dana siromakom, je samo miloščina, ona pa je dvojna miloščina, če je dana bližnjemu (sorodniku); miloščina in vzdrževanje rodbinske vezi.«¹²⁰

- Če je od sosedov, ima tedaj dve pravici: pravico islama in pravico sosedov. Vzvišeni Allah pravi: »Častite Allaha in ne jemljite za boga ničesar poleg Njega. S starši ravnajte

---

¹¹⁷ Sahih El-Buhari, 1. poglavje, str. 182, št. hadisa 467.

¹¹⁸ Kur'an, poglavje Muhammed, 22. verz.

¹¹⁹ Sahih Muslim, 4. poglavje, str. 1981, št. hadisa 2556.

¹²⁰ Sahih Ibn Huzejme, 3. poglavje, str. 278, št. hadisa 2067. El-Albani meni, da je hadis verodostojen.

lepo in s sorodniki, sirotami, revnimi, sosedom – sorodnikom, bližnjim sosedom [...]»¹²¹

Tako morajo njeni sosedge lepo ravnati z njo, vzajemno soglasno skrbeti zanjo, izpolnjevati njene potrebe in zadeve ter ji pomagati v tistem, kar potrebuje. Allahov poslanec, naj bo mir z njim, pravi: »Gabrijel (angel) mi je toliko priporočal lepo ravnanje s sosedom, da sem mislil, da mu bo dal pravico do dedovanja.«¹²²

Tako kot je njihova dolžnost, preprečiti njeno nadlegovanje, tako se ne smejo njej govoriti **ranljive besede in tudi ne surovo delati z njo**. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Pri Allahu, ne bo verjel! Pri Allahu, ne bo verjel! Pri Allahu, ne bo verjel! 'Rečeno je: 'Kdo to, Allahov poslanec?' On je odgovoril: 'Tisti, katerega sosed ni varen od njegovega zla in prevare.'«¹²³

- Zagotoviti se morajo njene ženske pravice in storiti, da okrog njene strežbe in izpolnjevanja njenih potreb, muslimani tekmujejo med seboj. Islam je uvrstil prizadevanje za pomoč **potrebni** žensk kot eno od najbolj vrednih dejanj. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Tisti, ki hodi pomagat vdovam in revežem, je kot borec na Allahovi poti ali kot tisti, ki ponoči opravlja molitev in se podnevi posti.«¹²⁴

Prijatelji Allahovega poslanca, naj bo Allah z njimi zadovoljen, so pregledovali (nadzirali) stanje njihovih sosedov, še posebej tiste, ki so potrebni pomoči (so v stiski) in zlasti stanje žensk. Pripovedovalec Talha, naj bo Allah zadovoljen z njim, je rekel:

---

¹²¹ Kur'an, poglavje En-Nisa (Žene), 36. verz.

¹²² Sahih El-Buhari, 5. poglavje, str. 2239, št. hadisa 5668.

¹²³ Sahih El-Buhari, 5. poglavje, str. 2240, št. hadisa 5670.

¹²⁴ Sahih El-Buhari, 5. poglavje, str. 2047, št. hadisa 5038.

Neki večer je Omar bnu Al-Hattab, naj bo Allah z njim zadovoljen, odšel ven, bil pa je vodja pravovernih, jaz pa sem ga sledil. Vstopil je v eno izmed hiš, nato pa v drugo hišo. Zjutraj sem šel mimo te hiše in vstopil vanjo. V njej je našel hromo, slepo starko in jo vprašal: »Kaj je počel včeraj tisti človek?« Ona je odgovorila: »Ta človek skrbi zame že od tega in tega časa, izpolnjuje moje potrebe, pomete mojo hišo in odstranjuje od mene tisto, kar me moti (nečistoče, umazanije).« Potem je Talha rekel (sam sebi): »Ali boš iskal Omarjeve napake (spodrsaljaje)?!«¹²⁵

Morda so tisto, kar smo zgoraj omenili, široke vrstice pravic in dolžnosti, ki spadajo pod druge pravice ter dolžnosti, ki jih nismo omenili, boječ se dolgovezenja, ter da bi bralcu predstavili le nekaj svetlečih prizorov islamskega častitljivega spoštovanja do ženske, ki se ne vidijo niti v starejšem niti v novejšem času, kot je to častitljivo spoštovanje in počastitev ženske in se to ne bo videlo, razen v okrilju islama in prakticiranju njegovih predpisov.

---

¹²⁵ Ebu Nuajm v El-Hiljeh

NAPAČNE PREDSTAVE (PREDSODKI) GLEDE ŽENSK V ISLAMU

Ko govorimo o ženski v islamu, je primerno, da omenimo nekaj napačnih predstav (sumov), ki so pustili napačen vtis glede ženskih pravic v islamu. Z napačnimi vtisi o ženski v islamu se želi islam napadati že od njegovega pojava in izkriviti tisto lepo in svetlečo sliko, ki varuje ter ščiti muslimanske žensko, njeno čast, spoštovanje, dostojanstvo in krepost.

Napačne predstave (predsodki) o ženski in njenih pravicah v islamu, ki so nastale prek hitrih vzpostavitev na konferencah ter prireditvah na simpozijih, s skritimi motivi, katerih cilj je bolj oddaljen od zgolj dajanja domnevnih svobod ženskam. In ne vem, zakaj se ne govori o pravicah otrok, invalidov, brezposelnih oseb in ranljivih (nemočnih) oseb obeh spolov, ki so preganjani zaradi njihove vere in njihovem boju za preživetje, **njihove hiše so okupirane ter so iz njih izgnani na vsakem mestu**. Zakaj se ne prirejajo konference in simpoziji glede te problematike, ki bi zahtevale vračanje izsesane krvi narodov ter njihove ugrabljene pravice. Pa tudi, zakaj se govori samo o straneh, za katere oni menijo, da so slabe v mislih nepoznavalcev in neizobraženih o pravi resnici islamske vere in zakaj se ne omeni svetle strani? V skrajšani obliki so motivi za to naslednji:

- Zaposlitev javnega mnenja tako islamskega kot tudi neislamskega o tem, kaj se mu vsiljuje in načrtuje s strani sebičnih ciljev posameznikov in njihovih lastnih ciljev, ker je v njihovem interesu zaposlitev družb (skupnosti) in izčrpavanje njihove energije in sposobnosti ter usmerjanje njenih pogledov k problematikam, ki se odražajo kot

pomembne problematike, vedoč, da so oni pustili problematike, ki so bolj pomembne. Mi pa kot muslimani verjamemo in smo prepričani, da so to problematike, ki ne zaslužijo vzburljanja, ker je islam to problematiko pojasnil in končno določil (definiral). Oni pa gledajo s pogledi svetovalca, raziskovalca o pravici in kot zagovorniki pravic žensk, da bi jih pridobili v svoje vrste, nato pa je ženska na stopnji (položaju) šahovskih figur, ki jih premikajo, kakor želijo in jih naredijo za vabo za tiste, ki želijo, da jih pridobijo in ulovijo v svoje vrste.

- Ljubezen do širjenje pokvarjenosti in nemoralnosti v družbah, ker je v neuspešni (padajoči) družbi, v kateri so prezirana dejanja in njeno pokvarjeno razpadanje, olajšana njena okupacija, izkoriščanja njenih virov in njenega bogastva v korist njenih sovražnikov, ki to pričakujejo in pohlepno težijo k temu. To pa zaradi dejstva, da je njegova človeška energija, ki se šteje kot zaščitni ščit, izčrpana v klubih za zabavo in osebnih prepovedanih užitkih, oddaljena od obveznosti – tako finančnih kot socialnih.

Profesor dr. Henry Makow pravi: Resnično ima vojna Zahoda proti arabskim in islamskim narodom politične, kulturne in etične (moralne) razsežnosti, saj je namenjena k bogastvu in prihrankom naroda, poleg njih pa še odstranjevanje najdragocenejšega, kar posedujejo: njihovo vero in njihove kulturne in moralne zaklade, na ravni (področju) ženske pa zamenjavo bikinijev namesto burke in tistega kar nosi vrednote – metafora za striptiz in pokvarjenost.¹²⁶

---

¹²⁶ Časopis Prihodnost islama, št. 146 (6/1424. leta po hidžri), The Debuchery Of American Womanhoot Bikini vs. Burka.

Pozornost in skrb do žensk, če so iskreni, se ne omejuje samo na zahtevo po njenih pravicah v določeni starosti in njeno metanje ali marginaliziranje (zanemarjanje), ko dosežejo drugo ali zadnjo starost. Razen tega, kje so zahteve po njenih pravicah kot materi in njene pravice v starosti, kjer postane najbolj potrebna skrbništva?

Islam resnično meni, da je lepo ravnanje do nje, posebej v starosti, približevanje k Allahu. In to, kar vidimo v povečevanju števila domov za ostarele v teh državah, ki kličejo po svobodi žensk in ubranitvi njenih pravic. Zares so to najlepše, najbolj trajne pravice, ki dajo človeku priložnost, da si zasluži nagrado v zvezi z njimi od Vzvišenega Allaha, da se z njimi približa k Njegovemu zadovoljstvu in da se boji Njegove kazni pri odtegnitvi njenega izvrševanja. So pravice, ki se pridobijo samo s silo zakona in če se ta zakon preneha, so te pravice izgubljene. Zares sem presenečen nad revijami, v katerih se objavljajo slike očarljivih in zapeljivih lepotic, pozablja pa se ali pa se dela, da se pozablja, pokazati slike tistih, ki so v lepoti pod njimi ali starejših žensk, mar one niso ženske? Ali je to vaba in promocija blaga **na račun spoštovanja žensk in njihovega ugleda!!?**

- Skrito sovraštvo med fanatiki drugih ver proti islamu in njegovim pripadnikom.

Samuel Zwemer, predsednik združenja Pokristjanjevanja, je na konferenci za misijonarje v Jeruzalemu, ki je potekala leta 1935 rekel: Resnična naloga pokristjanjevanja, za katero vas je usposobila krščanska država, da jo izvajate v državah mohamedancev ni v tem, da bi spreobrnil muslimane v kristjane, ker je to njihova napotitev in čast. Zares je vaša naloga, da musliman zapusti svojo vero islam [...] in tako postane bitje, ki nima nobene veze z Allahom [...] in temu

sledi, da nima vezi, ki bi ga povezovala z moralo, na kateri se opirajo narodi v njihovem življenju. Tako boste s tem dejanjem na čelu (ospredju) kolonialnega (okupatorskega) osvajanja v islamski posesti (lastništvu).¹²⁷

In drugi pravi: Če bomo zmožni, da spravimo žensko ven (iz hiše) ali jo pridobimo, smo prišli do tistega, za kar smo si prizadevali ...??

In k čemu naj bi si prizadevali, razen širjenju pokvarjenosti in preziranih dejanj, zaradi okupacije držav in ljudi. Z vzbujanjem dvomov oziroma napačnih predstav želijo izkriviti islam in njegovo resničnost. Zares takšnih predsodkov in sovraštva ne najdemo drugje, razen proti islamu in njegovim slednikom. Resnico je rekel Vzvišeni: **»Ne judje ne kristjani ne bodo zadovoljni s teboj, dokler ne slediš njihovi veri. Reci: 'Allahovo vodenje na Pravo pot je (edino) Pravo vodenje.' In če bi sledil njihovim strastem zatem, ko si že prejel znanje, ne bi imel pred Allahom nobenega zaščitnika niti podpornika.«**¹²⁸

- Da je namen spodbujanja teh sumov, glede ženskih pravic v islamu v različnih časih, odstranitev njene kreposti in dostojanstva, njeno nazadovanje k strastnim preziranim dejanjem in odstranjevanju moralnih vrednot. In to tako, da so jim zahodne ženske postale vzornice, ki jim je po njihovem mnenju treba slediti. Naj se vsaka ženska, ki bere to knjigo – vseeno ali je muslimanka ali nemuslimanka – razumno vpraša in presodi, ali je stanje,

---

¹²⁷ Iz knjige (šejha) Dželala El-Alema "Zahodni voditelji govorijo: Uničite islam, izbrišite njegove slednike."

¹²⁸ Kur'an, poglavje El-Bakare (Krava), 120. verz.

do katerega je prišla zahodna ženska v našem stoletju
častno ali žalostno, sramotno stanje?

Profesor dr. Henry Makow pravi: Ameriška deklica živi divje življenje, ducate moških jo je že spoznalo pred njeno poroko, izgubila je svojo nedolžnost, ki je del njene privlačnosti in je postala trda, prebrisana in nesposobna ljubiti. Ženska se je v ameriški družbi znašla podvržena moškemu vedenju in to je tisto, kar jo naredi agresivno, moteno ter ni primerna, da bi bila žena ali mati. Primerna je le za spolni užitek in ne za ljubezen in razmnoževanje, saj je materinstvo vrhunec človeške evolucije in je stopnja čiščenja od utapljanja v strasteh, tako da postanemo Božji služabniki ... vzgoja in novo življenje, medtem ko novi svetovni red ne želi, da pridemo do te stopnje zrelosti, ampak želi od nas narediti spolno lačne izolirane posameznike in nam pokvarjene (seksualne) slike nudijo kot nadomestilo za poroko.¹²⁹

Vsaka razumna oseba je spoznala, kam gre to izkoriščanje – umazanija – ženske za seks in dokler je lepota in živahnost (vitalnost) prisotna, so njena področja razširjena, ko pa lepota ovne in živahnost (vitalnost) preneha, je odvržena, tako kot se odvrže koščica. Prizadevajo si, da jo naredijo kot blago, ki se prodaja in kupuje prek tiskanih, video in avdio medijev ter postane orodje za zadovoljevanje in sproščanje strasti. To so tisti, ki so izgubili deklice, izdali ženo, bili nepokorni materi in zlorabili sosedo. V resnici so tisti, ki so zrušili pravice ženske in ji odvzeli svobodo ter jo odposlali na umazana mesta strasti in zabave (mesta uničenja). In kje je to v primerjavi z besedami Allahovega poslanca, mir z njim: »Z ženskami lepo ravnajte.«

---

¹²⁹ Časopis Prihodnost islama, št. 146 (6/1424. leta po hidžri), The Debuchery Of American Womanhood Bikini vs. Burka.

Stanje, do katerega je prišel položaj zahodne ženske v njeni svobodni družbi brez discipline, je rezultat nasprotno zelenih učinkov, ki jih je že določila cerkev v srednjem veku glede pravice žensk – od nasilja, zlorabe in uničevanja njenih pravic ter zaničevanja in ponižanja njenega človeškega bitja. To stanje pa so izkoristili zelo ambiciozni z vnaprej dogovorjenimi cilji, da bi udarili po skupnosti z verskimi voditelji, tako da bi prišla generacija brez vrednot in načel in se olajša njena podrejenost, tistemu, kar si želi njihov sovražnik.

V islamu pa ni nasilja, zlorabe niti uničevanja njenih pravic, ampak enakovrednost z moškim v vsem, razen v tisti prednosti, s katero je moški spol odlikovan nad ženskim spolom. Ta prednost temelji na fizični in psihološki različnosti med moškim in žensko, tako da nobeden ne zanika, da sta to dva različna spola – moški spol in ženski spol in tako prednost temelji na tej osnovi.

Dr. G. Lebon v svoji knjigi Arabska civilizacija pravi:

Če želimo vedeti stopnjo vpliva Kur'ana glede žensk, bi morali gledati na njih v času cvetenja arabske civilizacije. Iz tistega, kar pripovedujejo zgodovinarji, je vidno, da je bil njihov status podoben njihovim sestram v Evropi v današnjem času. Evropejci so vzeli od Arabcev načela viteštva, ki navajajo spoštovanje žensk, torej je islam, in ne krščanstvo, tisti, ki je dvignil žensko iz najnižje stopnje, na kateri je bila v nasprotju s splošnim prepričanjem. In če pogledaš na kristjane na začetku srednjega veka, vidiš, da niso nosili ničesar, kar bi zaščitilo ženske in ko prelištaš zgodovinske knjige tistega časa, boš našel tisto, kar odpravlja vsak dvom glede tega ter boš izvedel, da so bili moški v času fevdalizma zelo surovi glede žensk, preden so se kristjani od Arabcev naučili stvari lepega obnašanja do žensk itd.

Vsak razumen človek s pravo in zdravo prirojenostjo ter drugim zavrača, da bi bila njegova čast in dostojanstvo blago, ki ga premetavajo človeški volkovi, ki nimajo nobene skrbi, razen zadovoljevanje živalskih potreb. In prav tako vsaka razumna ženska, ki ima pravo in zdravo prirojenost (instinkt), zavrača, da bi bila blago, ki se kupuje in prodaja ali da bi bila roža, ki bi jo lahko vsak, ki si to želi, povohal vse dokler ne ovne in se odvrže tako kot človek odvrže svojo ponošeno staro obleko. Islamsko jasno, logično, prirojeno in razumno usmerjanje je v čuvanju njegovih posameznikov. To usmerjanje izhaja iz lastnega nadzora, zgrajenega na ljubezni do dobredelnih dejanj do vseh. Tako islam vzgaja svoje privržence h kreposti, čistoči in ljubezni do spoštovanja ter jih skuša usmerjati z njegovim zdravim zgrajenim usmerjanjem, tako kot smo rekli, z lastnim nadzorom, ki ga na svoji poti zagotavlja, z Allahovo pomočjo k izpopolnjevanju njihovega vedenja.

Ta mladenič, prijatelj Allahovega poslanca, ki je prišel k njemu, naj bo mir z njim, mu je rekel: »Allahov poslanec, dovoli mi prešuštvo!!« Ljudje so se obrnili proti njemu in zakričali nanj ter rekli: »Bodi tiho, bodi tiho!« Allahov poslanec mu je rekel: »Pridi bliže k meni.« Ko se mu je približal in se usedel, ga je on vprašal: »Ali želiš, da se to zgodi s tvojo materjo?« On je rekel: »Ne, naj me Allah naredi, da bi se žrtvoval zate.« On mu je rekel: »Tudi drugi ljudje tega ne bi želeli, da se zgodi njihovim materam.« Potem ga je vprašal: »Ali želiš, da se to zgodi tvoji hčerki?« On je odvrnil: »Ne, pri Allahu, o Allahov poslanec, naj me Allah naredi, da bi se žrtvoval zate.« On mu je rekel: »Tudi ostali ljudje ne bi želeli, da se to zgodi z njihovimi hčerkami.« Potem ga je vprašal: »Ali želiš, da se to zgodi tvoji sestri?« On je odvrnil: »Ne, pri Allahu, naj me Allah naredi, da bi se žrtvoval zate.« On mu je rekel: »Tudi ostali ljudje ne bi želeli, da se to zgodi njihovim

sestram.« On ga je ponovno vprašal: »Ali želiš, da se to zgodi tvoji teti (po očetu)?« On je odvrnil: »Ne, pri Allahu, naj me Allah naredi, da bi se žrtvoval zate.« On mu je rekel: »Tudi ostali ljudje ne bi želeli, da se to zgodi njihovim tetam (po očetu).« Nato ga je vprašal: »Ali želiš, da se to zgodi tvoji teti (po materi)?« On je odvrnil: »Ne, pri Allahu, naj me Allah naredi, da bi se žrtvoval zate.« On mu je rekel: »Tudi ostali ljudje ne bi želeli, da se to zgodi njihovim tetam (po materi).« Potem je Allahov poslanec, naj bo mir z njim, dal svojo roko nanj in rekel: »Moj Allah, oprosti mu njegove grehe, očisti njegovo srce in zaščiti njegov spolni organ.« Potem se mladenič ni oziral za nobeno stvarjo.¹³⁰

Napačne predstave oziroma sumi, ki so pustili napačen vtis, so:

---

¹³⁰ Musned Imama Ahmeda, 5. poglavje, str. 256, št. hadisa 22265. El-Albani meni, da je hadis verodostojen (sahih).

PROBLEMATIKA POLIGAMIJE

Poligamija je resnično Gospodov verski zakon in ga tisti, ki veruje v Allaha in nebeška razodetja, ne sme zanikati ali se mu upreti. Poligamija je v islamu tradicija (suna), tako kot je to tradicija v drugih verstvih pred njim in ni nekaj posebnega, ki velja samo za islam, ampak je to, kot smo že navedli, stari verski zakon, ki so ga poznala verstva pred njim, na čelu s Postavo (Staro zavezo) in Evangelijem (Novo zavezo). Mnogi izmed Allahovih glasnikov, naj bo mir z njimi, so pred poslanstvom Muhammeda, naj bo mir z njim, živeli v neomejeni poligamiji. Abraham (Ibrahim), naj bo mir z njim, je imel dve ženi, Jakob (Ja'kub), naj bo mir z njim, je imel štiri, Solomon (Sulejman), naj bo mir z njim, je imel veliko žena itd.

Torej predmet poligamije ni naključni predmet, ampak je star kot čas.

Stara zaveza (Postava):

Judje v poglavjih Stare zaveze (Postavi) v sveti knjigi navajajo (v 3. Mojzesovi knjigi 18:18): »Ne jemlji za ženo sestre svoje žene, da bi postala njena tekmica, ko bi odkrival njeno nagoto poleg še živeče!«

Torej poligamija ni bila prepovedana, ampak je bilo v zakonu prepovedano združiti ženo in njeno sestro. Tako kot se navaja v sami Stari zavezi. V poglavju Samuel je navedeno, da je bil glasnik David, naj bo mir z njim, poročen z velikim številom žensk, poleg njegovih suženj. Prav tako se v knjigi kraljev navaja, da je Salomon, naj bo mir z njim, imel 700 žena, ki so bile svobodne in 300 suženj. In ko je Mojzes, naj bo mir z njim,

dobil poslanstvo, je potrdil poligamijo brez, da bi omejil moškemu določeno število žensk, vse, dokler sinovi Izraelcev v Jeruzalemu niso omejili določenega števila žensk za moškega. Razen tega so učenjaki Izraelcev imeli različna mnenja; nekateri med njimi so prepovedali poligamijo, nekateri pa so jo, zaradi bolezni in neplodnosti žensk, dovolili.

Evangelij:

Jezus, naj bo mir z njim, je prišel, da dopolni Mojzesovo, naj bo mir z njim, zakonodajo in v Evangeliju se nikjer ne navaja, niti v enem besedilu, da je poligamija prepovedana. Irski kralj Ditharmat¹³¹ je imel dve ženi, kralj Friderik II. pa je imel dve ženi s soglasjem cerkve – prepoved ali dovoljenje poligamije je tako bila s strani cerkvenih predstavnikov in ne krščanske vere. Nemški ustanovitelj protestantske doktrine, Martin Luther, je poligamijo razumel kot sistem, ki ne odstopa in nasprotuje krščanski zakonodaji in je pozival ter govoril o poligamiji ob vseh priložnostih: »Da, Bog je resnično dovolil to (poligamijo) moškim Stare zaveze v posebnih okoliščinah, vendar kristjan, ki želi slediti njim, ima pravico to storiti potem, ko je prepričan, da so njegove okoliščine podobne njihovim okoliščinam in poligamija je v vsakem primeru boljša od ločitve (razveze zakona).«¹³²

Prepoved poligamije je v krščanski veri posledica zakonodaje, ki so jo postavili cerkveni predstavniki in ne izhaja iz prave, izvorne krščanske vere. Sodobna cerkev z vodstvom papeža v Rimu prepoveduje poligamijo, pa tudi imamo na primer, da:

---

¹³¹ Mark Wester, Zgodovina poroke.

¹³² Abas Mahmud El-Akad, Ženska v častnem Kur'anu.

- * Pravoslavni nauk ne dovoljuje enemu izmed zakonskih partnerjev, da se poroči, dokler obstaja zakonska zveza.
- * Armenske pravoslavna doktrina ne dovoljuje drugo zakonsko pogodbo, razen po razpadu (razveljavitvi) prvega zakona.
- * Grški (vzhodni) pravoslavni nauk meni, da obstoječa zakonska zveza prepoveduje novo zakonsko zvezo.

Arabci v obdobju nevednosti (džahilijetu):

Poligamija je bila razširjena med arabskimi plemeni v obdobju nevednosti, pred islamom, brez omejitve števila žena, moški se je celo lahko poročil z neomejenim številom žensk.

Poligamija je bila v starih časih znana tudi pri Egipčanih, Perzijcih, Asircih, Japoncih in Hinduji, poznali so jo tudi Rusi in nemška plemena, prakticirali pa so jo tudi nekateri grški kralji.

Iz naštetega je razvidno, da poligamija v islamu ni neka novost, ker so jo prakticirali že prejšnji narodi, ko pa se je pojavil islam, jo je dovolil, ampak pod določenimi pogoji ter predpisi. Osnovni pogoji so:

1. Da mož nima več kot štirih žen, kar dokazuje pripoved Gejlana bnu Seleme Es-Sekafija, ki je sprejel islam, imel pa je deset žena. Allahov poslanec, naj bo mir z njim, mu je rekel: »Izberi si med njimi štiri.«¹³³

2. Pravičnost in enakost, ker je Vzvišeni in Slavljeni Allah dovolil poligamijo in postavil pravičnost in enakost kot pogoja za njeno uveljavitev z odsotnostjo zatiranja in nepravičnosti

---

¹³³ Sahih Ibn Hiban, 9. poglavje, str. 463, št. hadisa 4156. El-Albani meni, da je hadis verodostojen (sahih).

med ženami. Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Če bo imel mož dve ženi in ne bo pravičen do njiju, bo prišel na Sodni dan z eno polovico, ki bo padala (ena polovica bo nagnjena in hroma).«¹³⁴

S pravičnostjo in enakostjo se misli na tisto, kar je povezano z materialnimi stvarmi, kot so preživljanje, darovanje in delitev prenočitve, kar se pa tiče ljubezni v srcu ter naklonjenosti eni ženi nad drugo, v tem ni greha, ker izstopa izven človeške volje, **vendar pod pogojem, da to ne bo vzrok za odtegnitev pravic ostalih žena**, tako kot je o tem pripovedovala Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen: Allahov poslanec je pravično delil prenočitev med svojimi ženami in potem dejal: »Moj Allah, to je moja delitev, v tistem, kar imam v posesti (sem zmožen), ne grajaj me za tisto, kar Ti poseduješ (si Ti zmožen) jaz pa ne.«¹³⁵

3. Sposobnost preživljanje druge žene in njenih otrok. Če mož resnično ve, da ni sposoben preživljanja druge žene in njenih otrok, mu ni treba vstopiti v poligamijo.

Skrajšano bi opozorili na nekatere stvari, ki so pogosto brez izjeme prisotne v družbah, nato pa bi pogledali, ali je poligamija koristna ali škodljiva za družbo in ali je poligamija koristna za žensko ali ne?!

a) Neplodna ženska, ki ne more rojevati, mož si pa želi otroke.
Kaj je v tem primeru boljše in primernejše za žensko?

Da bi se poleg nje poročil še z drugo žensko, ona pa bi ostala pod njegovo zaščito ali pa, da bi se ločil od nje brez storjene

---

¹³⁴ Beleži ga Ahmed in Et-Tirmizi, El-Albanij meni, da je hadis verodostojen (sahih).

¹³⁵ Umdetut-Tefsir, Ahmed Šakir meni, da je hadis verodostojen v uvodu verifikacije Umdetut-Tefsir.

krivice, ker ima to pravico, tako kot ima ona pravico do potomstva.

- b) Žena, ki je neozdravljivo (kronično) bolna in zaradi te bolezni ne more opravljati zakonskih dolžnosti. Kaj je v tem primeru boljše za žensko? Da se on poroči še z drugo žensko in zaščiti njeno čast ali da se loči od nje ali pa da ima poleg nje še ljubice?
- c) Nekateri moški imajo več seksualne moči, tako da ga samo ena ženska ne more zadovoljiti ali pa je njeno obdobje menstruacije in poporodno obdobje daljše od običajnega časa ali pa je frigidna ženska, zaradi česa on ne more potešiti svoje seksualne strasti. Kaj je v tem primeru najboljše? Da se poroči še z drugo žensko ali pa da usmeri to seksualno energijo v usmeritev, ki je prepovedana?
- d) Nobenega dvoma ni, da so pogoste vojne in notranji problemi v mnogih družbah, privedle, da so večinoma žrtve tega moški in ne ženske, najboljši dokaz temu je 1. in 2. svetovna vojna, ki je terjala življenje več kot dvajset milijonov moških in če bi omejili poligamijo, tako da ima vsak moški samo eno žensko, kakšna bi bila usoda ostalih žensk?

Ali je skrb za njih taka, da iščejo užitek na prepovedani način!! Ali pa pridobitev užitkov in zadovoljitev njenih strasti na šeriatski (zakonski) način, ki jim zagotavlja ter varuje njihovo čast in dostojanstvo, ščiti njihove pravice in ženske rojevajo otroke na zakonski način v zadovoljstvu in sprejemanju poligamije? Ni dvoma o tem, da je moškimi olajšana pot hoje po poti nespodobnosti (nemorale), zato ker je prisotno veliko število neporočenih žensk.

- e) Prisotnost številnih vdov, razvezanih in samskih žensk. In kaj je bolje za ženske v tem položaju? Ostati brez zakonske zveze ali živeti v senci moškega, ki ščiti njeno čast in varuje njeno krepost, z njo pa je še ena ženska.

Ali je poligamija prisotna v sodobnih družbah?

Poligamija je prisotna v vseh sodobnih družbah, vendar ne na takšen način kot v islamskih družbah. V teh družbah se imenuje z imenom »prijateljice« in »ljubice«, namesto da bi se imenovale »žene« in ta poligamija je neomejena ... in je brez zakonskih lastnosti in statusa. Prav tako moški nima nobene finančne odgovornosti do žensk, s katerimi živi, njemu je dovolj le, da zadovolji svojo strast.

Z njegovo zvezo se umaže predstava o ženski. Pusti jo, da prenaša bolečine nosečnosti in njene posledice. Prav tako moški ni obvezen priznati očetovstva otrok, ki pridejo iz takšne zveze.

Poligamija v islamskih družbah je omejena na štiri žene, uveljavljena s šeriatsko (zakonsko) pogodbo, moški mora dati ženi poročno darilo, priznati mora očetovstvo otrok, ki pridejo iz te zveze med njima kot zakonske (šeriatske) otroke, mora pa tudi preživljati njo in svoje otroke.

Mogoče se bo kdo vprašal, zakaj je poligamija dovoljena za moške in ne za ženske?

Odgovor je, da so enakosti med moškimi in ženskami glede poligamije naravno in prirojeno (nagonsko) nemogoče:

Prirojena (nagonska) nezmožnost: Moški ima v vseh družbah sveta pravico gospodarjenja (vodenja) v hiši, zato, ker je močnejši – s tem, da pustimo odstopanje od tega pravila, da so prisotne redke ženske, ki so močnejše – in v primeru, da ima ženska dva moža ali več, kdo bo potem gospodaril (vodil) hišo? Kateremu možu bo podložna v izpolnjevanju želja? Ali bo vsem možem, to pa je nemogoče, zaradi tega, ker imajo oni različne želje ali pa samo enemu drugemu pa ne, to jih bo vsekakor razjezilo!

Z naravnega pogleda: Narava ženske je taka, da je lahko noseča le enkrat na leto in z enim moškim, v nasprotju z moškim, ki ima lahko več otrok z več ženskami hkrati. Če bi se dovolila poligamija za ženske, kateremu možu se bo pripisal otrok?

Zahteve po poligamiji s strani nekaterih zahodnih mislecev

Primerno je omeniti izjave nekaterih zahodnih mislecev, ki zahtevajo uveljavitev poligamije in jo vidijo kot edino pot za odpravo številnih težav njihovih družb.

Filozof Gustave Le Bon v svoji knjigi Arabaska civilizacija pravi: Poligamija preprečuje nesreče in nevarnosti prijateljic (ljubic), ljudstvo pa se znebi otrok, ki nimajo očeta (to pomeni najdenčkov).

Gospa Annie Besant v svoji knjigi Razširjene religije v Indiji pravi: »Prebrala sem v Stari zavezi, da je Božji prijatelj, ki preplavi njegovo srce, usklajen z Božjo voljo in je v poligamiji. Dodatno temu Nova zaveza ne prepoveduje poligamije, razen škofom ali diakonom, ki so zadolženi samo za monogamno zakonsko zvezo. Prav tako sem našla prisotnost poligamije v starodavnih indijskih knjigah, oni pa obtožujejo islam samo zato, ker je najlažje za človeka, da išče napake v verovanju

drugih ljudi in to razglasi, ampak kako imajo predrzen pogum zahodnjaki v vstaji proti omejeni poligamiji vzhodnjakov, čeprav je prostitucija tako razširjena v njihovih državah??¹³⁶

Kdor poglobljeno premisli, ne bo našel niti enega (moža), da se je spoštovano omejil le na eno ženo, razen pri majhni skupini čistih moških. Nepravilno je govoriti, da je okolje tisto, ki je primerno samo za monogamijo, vse, dokler so v tem okolju prisotne, poleg zakonskih žena, družabne prijateljice za prešuštvo za zavesami. In ko pretehtamo zadeve s pravnimi tehtnicami pravičnosti, nam postane jasno, da je islamska poligamija, ki varuje, ščiti, hrani in oblači ženske, najpravičnejša ter najboljša pri tehtanju od zahodne prostitucije, ki dovoljuje, da vzame moški žensko ter poteši svojo strast in jo, potem ko je zadovoljil svojo strast, odvrže na ulico. Oni kličejo k temu, da sta obe zadevi gnusni ?!¹³⁷

Kristjanu ni dovoljeno, da bi pogrjal brata muslimana, zato ker v zadevi oba sodelujeta skupaj.

---

¹³⁶ Časopis El-Ezhar, 8. zvezek, str. 291.

¹³⁷ Ne strinjamo se s pisateljico, ki primerja poligamijo s prostitucijo in navaja, da je poligamija gnusna stvar, razen tistega, česar se moramo varovati, to pa je v primeru pomanjkanja pravičnosti med ženami.

ŽENSKA IN PRIČANJE

Vzvišeni pravi: »In vzemite si za priči dva izmed vaših mož. Če ne bi bilo dveh mož, potem naj bodo mož in dve ženski izmed tistih, s katerimi ste zadovoljni kot pričami, tako da če bi se ena zmotila, bi jo druga spomnila.«¹³⁸

Vzvišeni Allah je v tem častnem verzu razložil, da pričanje v dokazovanju pravic ni popolno, razen s pričanjem dveh mož ali enega moža in dveh žensk.

Božanska modrost je privedla, da je občutek živahnosti in nežnosti pri ženski splošna značilnost njene psihološke osebnosti, zato da bi pri njej v tem življenju opravljala naravno nalogo in to se izraža v nosečnosti, dojenju in skrbi za otroke, ki potrebuje več kot samo nežno srce, nežno čustvo in močne občutke.

To je pravilo, da je ona čustvena po naravi, impulzivna v svojih dejanjih, nežna v svojih čustvih, tako da zadeva lahko vpliva na njeno gledanje stvari in tisto, kar obkroža okoliščine njenega pričanja. Zato je božanska pravica privedla do tega, da se vzame previdnostni ukrep glede njenega pričanja, zaradi tega se je odstranilo njeno pričanje v zvezi z nevarnimi zadevami, kot so kazenski postopki, ker ona v prisotnosti na mestih spopada, katero se lahko konča z zločinom umora ali kazenskim postopkom v večini primerov ne more obvladati sebe in ostati do konca dogodka zločina ali kaznovanja prisebna (hladnokrvna), ampak bo poskusila pobegniti, kolikor je to mogoče, če pa to ne bo zmožna, bo zamižala, tako da ne vidi grozoto tistega, kar se bo zgodilo, to pa vse zaradi že

---

¹³⁸ Kur'an, poglavje El-Bakare (Krava), 282. verz.

omenjenega in vse to bo po naravni poti vplivalo na njeno pričanje.

Čeprav islam ženskam dovoljuje vse finančne transakcije in so enakovredne moškim, vendar naravno stanje žensk in družbeno visoko in spoštovano poslanstvo zahteva od njih, da ostanejo večinoma doma, zaradi vodenja svojih zadev, opravljanja svojih dolžnosti v družini, ki zahtevajo, da jim posvetijo večino časa, tako da je oddaljena od navzočnosti na mestih nakupovanja in prodaje, na katerih se pogosto dogajajo spori in finančni konflikti, zelo redko pa se zgodi, da je prisotna na mestih rivalstva in prepиров. In tisto, kar se zgodi na teh mestih, glede sporov in prepиров, zanjo ni pomembno in ne teži k temu, da bi si to zapomnila. In če bi od nje zahtevali pričanje, bi bila možnost pozabe ali iluzije normalna (dejanska) stvar. Toda, če bi zadevo videla ali bila prisotna poleg nje še druga ženska, bi se pozaba ali zmotila (iluzija) spremenila in popravila. Prišla je obrazložitev pogojev za pričanje dveh žensk z besedami Vzvišenega Allaha: **»Tako da če bi se ena zmotila, bi jo druga spomnila.«**

To pomeni iz strahu, da bi se zmotila ena od njiju ali pozabila, bi jo spomnila s pričanjem druga ženska, to vse je povezano z zadevo in ne, kot nekateri trdijo, da je to zmanjšanje njene časti in njeno ponižanje, če bi bila zadeva taka, potem se samo njeno pričanje ne bi sprejelo v posebnih zadevah v zvezi z ženskami, v teh zadevah pa se, v večini primerov, zahteva pričanje ženske. Pričanje samo ene ženske, brez ostalih pričanj, se sprejme v primeru dokazovanja devištva (pri ženski), poroda, spolnih anomalij in podobnih zadev. Pri tem pa se nikoli ne sprejme pričanje samo enega moškega, niti v najmanj pomembnih finančnih zadevah, tako da lahko rečemo, da je resnično odlikovana nad moškim v tem, da lahko samo ona

priča v zadevah, ki so bolj resne od finančnih zadev in ta zadeva je zadeva, ki se dokazuje na osnovi določb.

Ne sprejme se pričanje samo enega moškega v finančnih zadevah, ampak mora poleg njega pričati tudi drugi moški, da se dokaže pravica, nobeden ne trdi, da je okrepitev pričanja moškega, s pričanjem drugega moškega z njim, žalitev njegove časti in njegova degradacija. Temu lahko dodamo, da pričanje ni pravica od pravic, za katero bi se ljudje potegovali, ampak je težko breme, od katerega ljudje bežijo, zato je Vzvišeni Allah ukazal, da se ljudje ne izogibajo pričanja. Dejal je: **»In pričej naj ne zavrnejo (pričanja), ko se jih povabi.«**

Govor je splošen in se nanaša na moškega in žensko. Ko spoznamo, da je pričanje težko breme, ki se mu ljudje izogibajo, ker ima lahko škodljive posledice, vključuje udeležbo dolgih sodnih obravnav, k temu pa se lahko prištejejo finančne in fizične težave, vidimo, da je islam olajšal stanje žensk glede te težavnosti v življenju, kolikor je možno.

Nekatera bremena je celo odstranil od nje, kot je nadrejeno skrbništvo, odgovornost preživljanja družine, tako da se lahko posveti opravljanju njene največji odgovornosti in to je počastitev ženske in ne zmanjšanje njene pravice.

Poleg tega je islamska zakonodaja dala, da je njeno pričanje enakovredno proti pričanju moškega in podobno njegovemu, to pa v primeru preklica njegovega pričanja s prekletstvom. To je v primeru, ko jo mož obtoži prešuštva, nima pa drugih prič oziroma dokaza. Vzvišeni Allah pravi: **»Kdor okrivi svojo ženo in nima drugih prič, naj potrdi svoje pričanje s štirikratno prisego Allahu, da res govori resnico; pri peti ponovitvi prisege, naj ga zadene Allahovo prekletstvo, če laže! Žena ne bo kaznovana, če se štirikrat zakolne Allahu,**

da mož resnično laže; pri peti ponovitvi prisege, naj jo zadene Allahov bes, če mož govori resnico!«¹³⁹

---

¹³⁹ Kur'an, poglavje En-Nur (Svetloba), 6–9 verz.

NADREJENO SKRBNIŠTVO

Vzvišeni Allah pravi: »**Možje so nadrejeni skrbniki žensk, ker je Allah odlikoval ene nad drugimi in ker trošijo iz svojega imetja (za oskrbo).**«¹⁴⁰

Beseda El-Kavameh je vzeta iz besede storiti nekaj (skrbeti za nekaj) in to se nanaša na moškega in ne na žensko, ker telesna in razumska konfiguracija moških jim daje sposobnost, da opravljajo resnično nadrejeno skrbništvo. To je tudi istočasno prirojena in pridobljena stvar, zaradi tega, ker je skrbništvo dolžnost moškega, pravica ženske pa je, da jo on preživlja in skrbi za njene zadeve, kot so njena zaščita in negovanje ter zagotavljanje njenih življenjskih potreb.

On je tako pastir v svoji hiši in je odgovoren za svojo družino, tako kot nas je obvestil Poslanec Muhammed, naj bo mir z njim. Ženska pa je glede telesne konfiguracije slaba, zaradi številnih nevšečnosti, ki jim je izpostavljena – od menstruacije, nosečnosti, poroda, dojenja ter varstva in vzgoje otrok. Zaradi tega večinoma ni zmožna opravljati nadrejenega skrbništva na najpopolnejši način.

Menstruacija: vpliva na duševnost in razpoloženje ženske ter tudi zaradi izgube krvi vsak mesec slabi telo.

Nosečnost: ženske v tem obdobju veliko trpijo, tako fizične bolečine – zaradi rasti zarodka v njenem telesu, ki absorbira velik del njene hrane in jo naredi utrujeno, tako da najmanjši napor vpliva nanjo, ali psihološke bolečine – zaradi strahu in zaskrbljenosti za njenega otroka ter strahu, kaj se bo zgodilo z njo med porodom. Vse to lahko slabo vpliva na njeno psihično

---

¹⁴⁰ Kur'an, poglavje En-Nisa (Žene), 34. verz.

stanje, poleg tega se to lahko odraža na njenem vedenju in dejanjih.

Porod in stanje po porodu: in vse tisto, kar sledi pri njej od močnih bolečin, ki od nje zahtevajo, da ostane v mirovanju, brez naporov in utrujanja z njene strani določen čas, ki se razlikuje med ženskami.

Dojenje: od ženske dojenje njenega otroka zahteva, da razdeli hrano, ki jo je pojedla na otroka in to nedvomno vpliva na njeno zdravje. Tako boste našli, da nekaterim ženskam v času dojenja odpadajo lasje, imajo blede barvo, čutijo vrtoglavico in omotico.

Varstvo in vzgoja otrok: skrb za novorojenčka in vse kar to spremlja – od nespečnosti in ostalih zadovoljevanj njegovih potreb zahteva veliko njenega časa. Akad pravi:¹⁴¹ Ženske imajo vgrajeno posebno čustvenost, ki ni vgrajena pri moškem, ker potrebe novorojenčka v veliki meri pozivajo k sorazmernosti med njenim razpoloženjem in njegovim razpoloženjem, njenim razumevanjem in njegovim razumevanjem, med potjo sprejemanja in zavračanja njenega telesa in njenimi občutki ter potjo sprejemanja in zavračanja njegovega telesa in njegovimi občutki. Občutki, ki so osnova ženskega srca, vplivajo na to, da ženska zelo hitro sledi le-tem in se jim odzove, zato je zanjo zelo težko tisto, kar je moškemu zelo lahko glede nadzora uma, prevlada mnenja in trdote odločnosti – konec citata.

Dr. Alexis Carrel, Nobelov nagrajenec, ko razlaga razlike delov telesa med moškim in žensko, pravi:¹⁴² Stvari, s katerimi se

---

¹⁴¹ Abas Mahmud El-Akad, Ženska v častnem Kur'anu.

¹⁴² Vahidin Han, Islam kljubuje , str. 168, Man The Unknown, str. 93.

razlikuje ženska od moškega niso le v različnosti posebnih oblik delov telesa, maternici in nosečnosti, te razlike niso tudi v različnih metodah poučevanja, ampak razlike med njima temeljijo na osnovni naravni različnosti, od razlike v tkivu obeh, ločevanju celega telesa s določenimi kemičnimi snovmi, ki jih izločajo različne žleze, tako kot tudi, da se (ženska) razlikuje (od moškega) popolnoma v kemični snovi, ki jo izločajo jajčniki maternice znotraj njenega telesa. Tisti, ki zagovarjajo enakost nežnejšega spola z moškimi ne poznajo te osnovne razlike in trdijo, da morajo imeti oba spola eno vrsto izobraževanja, odgovornosti in nalog, ampak ženska se v resnici razlikuje od moškega v vseh različnostih.

Vsaka celica njenega telesa nosi značilnost ženstvenosti in tako so njeni deli telesa različni, še večja razlika je v njenem živčnem sistemu, njena fiziologija je omejena in disciplinirano urejena, tako kot so zakoni astronomije, kjer ni mogoče narediti niti najmanjše spremembe v njih, zgolj zaradi človeških želja, mi jim moramo pustiti, tako kot delujejo, brez da bi posegali v tisto, kar je nenormalno oziroma nenaravno. Ženske pa morajo razvijati svoje sposobnosti glede na njihovo naravno prirojenost in da se oddaljijo od posnemanja moških.

Mišice so močnejše pri moških kot pri ženskah, to je vidno in občutno, zato moški opravljajo težka in utrujajoča dela, ženske pa večinoma ne morejo opravljati takih del. Na podlagi že navedenega je torej jasno, da je moški opravičen nadrejenega skrbništva za žensko.

PRAVICA ŽENSKÉ DO DEDOVANJA

S prihodom islama je ženska dobila pravico do dedovanja, pred njim pa ni imela nobene pravice, saj so pravico do dedovanja imeli le moški, ki so branili pleme in ga varovali pred napadalci. Zadeva se ni končala le pri tem. Za žensko je bilo stanje še slabše, saj so žensko podedovali, tako kot se podedujejo materialne stvari.

Ibn Abbas, naj bo Allah z njim zadovoljen, navaja, da je v zvezi z besedami Vzvišenega Allaha: **»O, vi, ki verujete! Ni vam dovoljeno, da podedujete ženske proti njihovi volji. In ne trpinčite jih, da bi tako dobili del tega, kar ste jim dali [...]«**, dejal: »Ko je umrl mož, so njegovi zastopniki imeli največjo pravico do njegove žene, lahko se je nekdo med njimi poročil z njo, lahko so jo tudi poročili z drugim (ki ni njen sorodnik) ali pa je sploh niso poročili. Imeli so večjo pravico glede nje od njene družine, zato je bil razodet ta verz.«¹⁴³

S prihodom islama je bilo to prepovedano. Vzvišeni Allah pravi: **»O, vi, ki verujete! Ni vam dovoljeno, da podedujete ženske proti njihovi volji. In ne trpinčite jih, da bi tako dobili del tega, kar ste jim dali [...]«**¹⁴⁴

In tako ji je islam dal pravico do dedovanja in ji ukazal, tisto, kar je ukazal. Vzvišeni Allah pravi: **»Moškim pripada delež tega, kar zapustijo starši in sorodniki in ženskam pripada delež tega, kar zapustijo starši in sorodniki, bodisi da je malo ali veliko, obvezen delež.«**¹⁴⁵

---

¹⁴³ Sahih El-Buhari, 4. poglavje, str. 1670, št. hadisa 4303.

¹⁴⁴ Kur'an, poglavje En-Nisa (Žene), 19. verz.

¹⁴⁵ Kur'an, poglavje En-Nisa (Žene), 7. verz.

Sejid Kutb, naj mu se Allah usmili, je pri razlagi tega verza dejal: To je splošno načelo, da je islam dal ženskam pred štirinajstimi stoletji pravico do dedovanja tako kot moškim in tako kot je zavaroval pravice mladoletnikov, ki so bile v obdobju nevednosti (džahilijeta) zatirane in odvzete, zato ker so v tem obdobju nevednosti na posameznike gledali glede na njihov učinek v vojni in proizvodnji.

Islam pa je prišel s svojo božansko metodologijo in gleda najprej na človeka kot na človeško vrednost, to pa je osnovna vrednost, ki ga ne zapušča v nobenem stanju od stanj, potem gleda nanj glede na njegove dejanske zmožnosti v krogu družine in v krogu njegove skupnosti – konec citata.¹⁴⁶

Vzvišeni Allah pravi: **»Allah vam zapoveduje glede vaših otrok: moškemu pripada delež dveh žensk.«**¹⁴⁷

Nekomu, ki ne razume modrosti islama, lahko, ko bere ta verz, pride v misli, da gre za prikrajševanje ženskih pravic. Kako je mogoče, da ženski pri dedovanju pripada samo polovica od tega, kar pripada moškemu?!

Vzvišeni in Slavljeni Allah je razložil in pojasnil dedovanje ženske na najpopolnejši način in ji dal dedovanje v treh stanjih:

- njen delež v dediščini je enak deležu moškega,
- njen delež v dediščini je enak ali malo manjši od deleža moškega,
- njen delež v dediščini je polovica deleža moškega in to je večinoma.

---

¹⁴⁶ Fi Zilalil-Kuran (V senci Kur'ana), 1. poglavje, str. 588.

¹⁴⁷ Kur'an, poglavje En-Nisa (Žene), 11. verz.

*Kdor želi izvedeti več o tej temi, lahko to poišče v knjigah o znanosti dedovanja (dednem pravu), ki so to tematiko razdelile in obrazložile podrobno ter temeljito.

Preden sodimo o islamu, ali je odvzel pravice žensk pri dedovanju ali ne, vzemimo primer, skozi katerega se bo dokazala modrost, da je dediščina ženske polovica dediščine moškega: Moški je umrl in zapustil določeno vsoto denarja sinu in hčerki, ta vsota denarja je na primer tri tisoč rialov in tako pri razdelitvi pripada sinu dva tisoč rialov, hčerki pa le tisoč rialov.

Poglejmo stanje tega denarja po določenem času pri moškem in pri ženski. Pri moškem se bo denar, ki ga je podedoval, zmanjšal, saj mora plačati mehr (poročno darilo) ženski, s katero se bo poročil, opremiti stanovanje, zagotoviti hišne potrebščine, zdraviti družinske člane in oskrbeti vsako od žena in otroke ter zagotoviti njihove potrebe. Ženi pa ni treba sodelovati v katerem koli strošku in hišnih potrebščinah, četudi je bogata. Prav tako moški oskrbuje (preživlja) svoje starše, brate, sorodnike, ki jih mora preživljati, če so revni ali psihično in fizično slabi, on pa je tega zmožen.

Ženska pa je spoštovana, častna, obdana z ljubeznijo, zaščito in vzdrževanjem. Njej ni treba nositi finančnega bremena, ni treba, da sama sebe preživlja, kar torej pomeni, da se bo denar, ki ga je podedovala, povečeval in ne zmanjševal, ker bo vzela poročno darilo od moža, pa tudi v primeru ločitve med možem in ženo je mož po zakonodaji dolžan preživljati svoje otroke in jim zagotoviti njihove potrebe. Ona lahko svoje premoženje investira in ga poveča v trgovini ali podobnih zadevah.

Iz navedenega nam postaja jasno, da ženski delež dedovanja ostaja kot njen zaklad v primeru izgube hranitelja (skrbnika družine), tisti delež, ki pa ga vzame moški, je zaradi soočenja

bremen, ki so na njegovih plečih, izpostavljen izgubi in propadu.

Islamski zakon (pravo) se razlikuje od drugih sistemov na svetu, v katerih se oče odreče svoji hčerki, ko doseže določeno starost in je tako prisiljena iskati preživetje na različne načine in z različnimi sredstvi.

V islamu pa je oče zakonsko prisiljen skrbeti zanjo, vse dokler se ne poroči, nato pa je njen mož zadolžen, da zagotovi vse njene zahteve in potrebe, nato pa so to dolžni storiti njeni otroci.

Zakoni, ki zagovarjajo enakost med moškimi in ženskami pri dedovanju, zagovarjajo tudi enakost med njima glede nošenja bremena finančnih dolžnosti.

Zahteve, da se daje ženski enak delež kot moškemu, pri tem pa se ne zahteva, da ona nosi breme finančnega preživljanja enako kot moški, je nepravilno in nepošteno, ker je v tem krivičnost do moškega, s č tem pa ni zadovoljna islamska zakonodaja.

Torej je pravično in pošteno dati prednost moškemu nad žensko v dediščini, ker je njej resnično oproščeno nositi finančno breme, ki je predstavljeno v financiranju hiše, otrok in podobno.

Tukaj vidimo olajšavo islama in njegovo počastitev ženske, ko jo je izvzel (oprostil) iz vseh finančnih obveznosti, zadolžil pa je moškega in kljub temu je ni prikrajšal za dediščino, ampak ji je dal polovico tega, kar je dal moškemu. Mar ni to pravičnost in poštenost?

Treba je opozoriti, da ima vsaka moška ali ženska oseba delež v dediščini, nihče jim tega ne more prepovedati, zaradi tega je v

islamu določena zapuščina v višini ene tretjine premoženja ali manj, zato da ne bo nikakršne možnosti prepovedi dedovanja dedičev ali njihovega odškodovanja.

Amr bin Sa'd bin Ebi Vekas, naj bo Allah z njim zadovoljen, pripoveduje, da je njegov oče rekel: Obiskal me je Allahov poslanec, naj bo mir z njim, v letu poslovilnega romanja, ko se je meni bolezen poslabšala in sem mu rekel: »Zares sem zelo bolan in bogat, moje premoženje pa bo podedovala le moja edina hči. Ali lahko razdelim kot miloščino dve tretjini svojega premoženja?« On mi je odgovoril: »Ne. »Vprašal sem: »Ali lahko polovico?« On je odvrnil: »Ne.« In potem je dejal: »Tretjino in tretjina je preveč ali preveliko, da pustiš bogate naslednike, je boljše kot pa, da jih pustiš revne in bodo prosjačili od ljudi. Ti ne boš porabljal (trošil) od svoje oskrbe, želeč pri tem Allahovo nagrado (obraz), a da ne boš zato nagrajen, tudi za tisti zalogaj, ki si ga dal svoji ženi (soprogi) v njena usta.«¹⁴⁸

In tako je plemeniti Poslanec, naj bo mir z njim, skozi svoje usmeritve in ukaze zaščitil pravice ženske, ki ji zagotavljajo častno življenje.

Poleg tega krvnino (spravnino za usmrtitev ali telesno poškodbo) in vse druge finančne stroške ter posledice kriminalnih incidentov prenašajo moški in ne žene.

---

¹⁴⁸ Sahih El-Buhari, 1. poglavje, str. 435, št. hadisa 1233.

KRVNINA

(spravnina za usmrtitev ali telesno poškodbo)

V islamski zakonodaji je krvnina (spravnina) ženske polovica krvnine moškega in to le v enem stanju, ko gre za stanje zmotnega (nenamerne) umora, v katerem se mora dati krvnina, ne doseže pa stopnjo maščevanja (za umor).

Kar zadeva nameren umor je dolžnost maščevanja (za umor) za morilca – razen, če od tega ne odstopijo zastopniki umorjenega. V tem primeru je zakonski predpis enak tako za moškega kot za žensko, ne glede na to, ali je morilec moški ali ženska ali umorjeni moški ali ženska, ker sta s človeškega vidika oba enaka.

Glede na zmotni (nenamerni) umor, v katerem je dolžnost dati krvnino, je krvnina ženske polovica krvnine moškega glede na višino škode, ki spremlja družino, kot rezultat umorjenega moškega ali umorjene ženske.

Družina, v kateri je nenamerno ubit njihov oče, je izgubila nadrejenega skrbnika, ki skrbi za njihove zadeve, jih preživlja, zagotavlja njihove potrebe in želje. Tako družina izgubi materialno stran, ki zajema preživljanje, zaščito in skrbništvo in moralno stran, ki je predstavljena v milostni naklonjenosti in sočutju, toda njegova milostna naklonjenost in sočutje je bistveno manjša od materine.

Družina, v kateri je nenamerno ubita njihova mati, je izgubila mater samo z moralne strani, ki je predstavljena v sočutju, milostni naklonjenosti, nežnosti in skrbi ter drugih zadevah, ki so povezane z žensko in katere ne more opraviti večina moških.

Ta moralna stran se ne more nadomestiti, četudi bi plačal velike vsote denarja.

Krvnina sama po sebi ni protivrednost za umorjenega, ampak je ocena vrednosti povzročene škode družini. Če spoznamo škodo povzročeno družini z izgubo očeta ali matere, nam je jasen vidik od vidikov, da je krvnina ženske polovica krvnine moškega.

ŽENSKO DELO (ZAPOSLITEV)

Vzvišeni Allah je ustvaril človeka; moškega in žensko ter dal mednju ljubezen in milost, na kateri je sodelovanje v izgradnji obstoja. In tako kot je Vzvišeni Allah obdaril moškega z močjo in vzdržljivostjo, kar ga je naredilo, da je sposoben hoditi po zemlji v iskanju sredstev za preživljanje. Vzvišeni Allah je odlikoval tudi žensko s tistim, kar je njej treba opravljati – nosečnost, porod, dojenje, skrbništvo za otroke – in vsem tistim, kar je potrebno za ta opravila – prijaznost, sočutje, milost, blagost in nežnost.

Na podlagi te božanske konfiguracije je naravno stanje moškega, da opravlja delo zunaj hiše in naravno stanje ženske, da opravlja delo znotraj hiše.

Islam ne prepoveduje, da ženska dela, islam je celo odobril njene pogodbe in njene poslovne ter finančne postopke v nakupu in prodaji ter jih odobril kot pravilne in zajamčene, brez soglasja njenega skrbnika ali moža. Islam je to (delo) uredil in ga omejil ter mu dal splošne predpise in pogoje. Ko se spremeni eden od teh splošnih predpisov ali izgubi eden od teh pogojev, se predpis spremeni iz dovoljenega v prepovedano. Ti pogoji so naslednji:

1. Žensko delo ne sme biti v nasprotju z njenim gospodinjskim delom v hiši, tako da to delo ne bo vzrok za prikrajšanje opravljanja njenih dolžnosti, glede njenega moža in otrok pa tudi, da to delo ne bo vzrok zapostavljanja nadzora v njeni hiši, ker ženska ima v islamu, kot smo že omenili, pravice, ki jih mora izpolnjevati njen mož in prav tako ima mož pravice, ki jih mora izpolnjevati žena, pa tudi otroci imajo svoje pravice, ki jih mora ona izpolnjevati. **Muhammed, naj bo mir z njim, pravi:**

»In ženska je pastirica v hiši svojega moža in je odgovorna za svojo čredo [...]«¹⁴⁹

2. Delo, ki ga opravlja mora biti z ženskami in daleč od mešanja z moškimi ter drenjanja z njimi, **zaradi njene zaščite in da je daleč od tega, kar bi lahko bil vzrok za njeno izkoriščanje, zapeljevanje, umazanje njene časti in dostojanstva s strani nekaterih človeških volkov.**

Muhammed, naj bo mir z njim, pravi: »Naj se nobeden od vas ne osami z žensko, ker je hudič resnično tretji med njima.«¹⁵⁰

Angleška pisateljica (Lady Cook) v časopisu Echo pravi:

Resnično je mešanje značilno za moške in to je razlog, zakaj ženske hrepenijo po tistem, kar je v nasprotju z njeno prirojenostjo. In zato, ker je veliko mešanja, je tudi veliko otrok prešuštva, to pa je velika nesreča – konec citata.¹⁵¹

Sayyid Qutb, naj se ga Allah usmili, pravi:

Tako ženska kot moški imata pravico, da se pomirita kot zakonca drug ob drugem in da se ne izpostavljata zapeljevanju, ki lahko v najboljšem primeru privede do preusmeritve čustev do svojega partnerja, v najslabšem primeru pa k zdrs in grehu, kar lahko ogrozi to sveto zvezo in odstopi od atmosfere popolnega zaupanja in pomiritve.

To skrajno odstopanje v čustvih in zdrsih je vsakdanja resničnost v družbah, kjer je prisotno mešanje, v katerih se ženska pojavi okrašena in nalepotičena, z njo pa gredo hudiči zapeljevanja ter skušnjave.

---

¹⁴⁹ Sahih El-Buhari, 1. poglavje, str. 304, št. hadisa 853.

¹⁵⁰ Sahih v Sunenu od Ibn Madžeh, št. hadisa 2363.

¹⁵¹ Dr. Abdullah bin Vekil Eš-Šejh, Žensko delo na tehtnici.

Resničnost zanika prazno blebetanje, ki ga ponavljajo jeziki papig tukaj in jeziki tistih, ki so zablodili tam, da mešanje poboljšuje občutke in sprošča utesnjeno (ujeto) energijo in tako znata oba spola kulturo govora, kulturo druženja in povečuje izkušnje, ki varujejo pred zdrsom ter da izbor – izbor enega zakonskega partnerja za drugega – temelji na popolnih izkušnjah – tudi z elementom greha –, ki so zagotovilo, da se popolnoma ujameta dva partnerja, zato ker je parter izbral drugega z zadovoljstvom in po izkušnji (poskusu).

Pravim, da to blebetanje preklicuje sama resničnost. Resničnost stalnih odstopanj in tekočih sprememb v občutkih ter rušenje hiš z ločitvami in neločitvami, širjenje zakonske nezvestobe ima v teh družbah dva obraza. Mit o civiliziranosti (poboljšanju in lepi morali) in čistih usmeritvah k »srečanju in pogovoru«, naj vprašajo o tem (mitu) delež nosečnic med dijakinjami srednjih šol v Ameriki, saj je ta delež na eni izmed njih dosegel 48 odstotkov. Glede srečnih domov po poroki iz »absolutnega mešanja« in »popolnega izbora« naj vprašajo o tem, delež uničenih domov z ločitvami (razvezami) v Ameriki in ta delež skače v obdobju za obdobjem, kadarkoli se poveča »mešanje« in zaključi »izbor«.¹⁵²

3. Da je delo v osnovi dovoljeno in prilagojeno naravi ženske, saj tako ne bo opravljala tistega dela, ki ni v skladu z njeno naravo, kot je delo v težkih industrijah, stalno delo v vojski, delo, v katerih je ženska ponižana, kot je še posebej umivanje (kopanje) moških in čiščenje ulic. Islamska zakonodaja se izogiba temu, da bi ženska opravljala taka dela.

---

¹⁵² Svetovni mir in islam, str. 56.

Toda tukaj se nam postavlja vprašanje, zakaj ženska sploh dela?

Če dela zato, da bi živela in trošila denar zase, ji je to pravico zavaroval islam, ker je sistem stroškov v islamu dolžnost očeta, ki mora trošiti iz svojega premoženja za svojo hčer, vse, dokler se ne poroči, ko pa se poroči, je njo in njene otroke dolžan preživljati njen mož, ko pa njen mož umre, se vrne preživljanje na njenega očeta, če pa očeta ni, jo preživljajo njeni otroci, če pa so otroci majhni, jo preživljajo njeni bratje in potem najbližji in bližji sorodniki.

Tako, da je od rojstva do smrti oskrbljena in nima potrebe po delu za hrano in preživetje, to vse pa zaradi tega, da se posveti opravljanju njenega vzvišenega in spoštovanega družbenega poslanstva, ki se ji ga zavida, predstavljenega v pripravi hiše, pravilni vzgoji (otrok), ki od nje zahteva veliko truda in težavnosti, **ki ji vzameta veliko časa in razmišljanja.**

Angleški učenjak, Samuel Smills, ki je eden izmed stebrov angleške renesanse, pravi:

Sistem, ki zahteva zaposlovanje žensk v tovarnah, kadarkoli gre za (rezultat) bogatenje države, so njegove posledice rušenje izgrajevanja družinskega življenja, ker je (ta sistem) napadel strukturo družine, zrušil stebre družine, strgal družbene vezi in s svojim ropom nasilno iztrgal ženo od moža ter otroke od svojcev.

Tako je ta sistem postal posebna vrsta, ki nima rezultatov, razen degradacije ženske morale, saj je resnična naloga ženske opravljanje dolžnih gospodinjskih nalog, kot so urejanje doma, vzgoja otrok ter ekonomičnosti glede načina njenega življenja, skupaj z opravljanjem družinskih potreb.

Vendar so ji tovarne odvzele vse te obveznosti, tako da je postal dom, ki ni dom, otroci odraščajo brez vzgoje in se odvržejo v kote zanemarjanja, ugasnjena je ljubezen med zakoncema, ženska pa je izstopila iz obstoja srčkane žene in ljubljene družabnice moškemu in je postala njegova sodelavka v službi in stiskah ter je postala izpostavljena učinkom, ki v večini izbrišejo njeno intelektualno in moralno ponižnost v kateri je središče čuvanja vrednot - konec citata.¹⁵³

---

¹⁵³ Mustafa El-Galajini, Komentarji v knjigi Hidžab in njegovo odrekanje, str. 94–95.

RAZVEZA JE V ROKAH MOŠKEGA IN NE ŽENSKE

Razveza zakonske zveze je bila v obdobju nevednosti (džahilijeta) brez splošnih zakonov, ki bi to urejali. Mož se je lahko od žene ločil kadarkoli je hotel in jo vrnil nazaj za ženo kadarkoli je hotel, islam pa je prišel s predpisi, da žensko zaščiti pred zatiranjem, tegobo in manipulacijo z njo (da jo pridobi s poigravanjem).

Ljudje so živeli v času nevednosti, tako da se je lahko moški ločil od svoje žene tolikokrat, kot je hotel, da se loči od nje in bi jo vrnil nazaj, ko je bila v času čakanja,¹⁵⁴ bi mu ona bila ponovno žena, pa četudi bi jo (do takrat) razvezal stokrat ali več. To je trajalo, vse dokler neki človek ni rekel svoji ženi: »Prisežem pri Allahu, nikoli ti ne bom dal razveze, tako da boš od mene definitivno razvezana (in poročena z drugim moškim), niti te ne bom vrnil nazaj (tako, da ona ni z njim poročena niti ločena od njega in poročena z drugim moškim).« Ona ga je vprašala: »Kako to?« On je dejal: »Razvezal te bom in kadarkoli se bo približal potek tvojega čakanja, te bom jaz vrnil (nazaj).« Takrat je bil razodet verz iz časnega Kur'ana: **»Ločitev je možna dvakrat, nato pa zadržanje na dostojen način ali pa (jo) z lepim ravnanjem pustiti.«**

---

¹⁵⁴ Arabsko iddet – obdobje, v katerem mož žene ne sme spoditi od doma, temveč ji mora omogočiti bivanje in vzdrževanje. Obdobje čakanja naj bi zakoncema omogočilo, da se poskušata medsebojno spraviti in da razmislita o pravilnosti odločitve. Obenem pa se je v obdobju čakanja tudi izkazalo, ali je ženska noseča (opomba prevajalca).

Islam je dovolil razvezo v primeru potrebe in življenjske neizogibnosti ter v razmerah v katerih ni možno nadaljevati življenja, razen z ločitvijo (zakoncev).

Islamska zakonodaja gre k iskanju začetnih rešitev, da bi se rešila zakonskega odstopanja in ne bi prišlo do razveze. Vzvišeni Allah pravi: **»Če se žena boji moževega odstopanja ali izogibanja, potem nimata greha, če sporazumno uredita odnose med seboj in sporazumno urejevanje odnosov je najboljše.«**¹⁵⁵

Zakaj je razveza zakonske zveze v moških rokah?

Naravno in logično stanje je, da je razveza zakonske zveze v rokah moškega in ne ženske, zato ker ima on finančne obveznosti do žene in hiše.

Pa tudi dokler on plačuje poročno darilo in prenaša stroške opremljanja ter pripravljanja stanovanja in je nase prevzel vse te stroške, ima on pravico, da prevzame odločitev o končanju zakonskega življenja v svoje roke.

Bil je pripravljen nositi finančne in moralne izgube, ki izhajajo iz razveze, ker je zagotovo vedel, kaj mu prinaša razveza od finančnih izgub; zaradi izgube poročnega darila, ki ga je dal in **finančne izgube pri stroških opremljanja (poroke)** ter od nadomestila (odškodnine), ki ga mora plačati ženi po razvezi in stroški ter posledice, ki sledijo novi zakonski zvezi.

Ko pride do nasprotovanj in sporov med njim in njegovo ženo, moški pogosto bolje obvladuje svojo jezo in nadzoruje svoja čustva.

---

¹⁵⁵ Kur'an, poglavje En-Nisa (Žene), 128. verz.

Moški se pogosto ne zateka k razvezi kot končni rešitvi, razen če obupa v nadaljevanju zakonske sreče s svojo ženo.

Kljub temu ji islamska zakonodaja ni prepovedala razveze, torej ima tudi ženska pravico, da je lahko razveza v njenih rokah – v primeru, ko ona postavlja ta pogoj v zakonski pogodbi, mož pa se s tem strinja.

Ker je islamska zakonodaja, zakonodaja v skladu s prirojenostjo človeka in popolnoma pozna resničnost človeške duše in privlačnosti ter odbojnosti v njej od čutil občutkov in čustev, je islam dal pravico moškemu do ločitve od svoje žene v primeru njegovega preziranja nje, je tudi ženski dal to pravico v primeru njenega prezira njega; kadar grdo ravna z njo z govorom, pretepom ali pa ima fizično okvaro, da je impotenten, nima potrebe po spolnem odnosu, se vzdržuje od spolnega odnosa, ali pa je po poroki zbolel za nevarno boleznijo, kot so gobavost, tuberkuloza, sifilis in podobne odbijajoče bolezni.

Takrat postane ženska oškodovana in ima pravico zahtevati prenehanje zakonske zveze, ampak na drugi način, ki se imenuje El-Hul'u, to pa je razveza, v kateri žena plača nadomestilo možu, za tisto, kar je on porabil od stroškov poročnega darila in poročnih priprav, če se on s tem strinja. To je skrajna pravičnost, saj ona želi prekinitiv, razvezo zakonske zveze. V primeru, da se mož ne strinja z ločitvijo na tak način, ima ona pravico predati svojo zadevo na sodišče, da ji omogoči to pravico.

ŽENSKA NI ENAKA MOŠKEMU V NEPOSREDNOSTI PRI ZAKONSKEM UGOVORU (POGODBI)

Moški postopek izbora primerne ženske je važna in težka naloga, toda še večjo težavo predstavlja izbor primernega moža za žensko, ker moški, v primeru, da se poroči z neprimerno žensko, jo lahko z lahkoto zamenja z drugo, ženska, kot smo že prej omenili, pa je šibka stran v vseh človeških družbah.

Zato je skrb islama, da jo zavaruje in zaščiti od vsakega zla. Islam je ukazal previdnost in preudarnost pri izbiri primernega moža, da ne bi bila žrtev neuspelega zakona, v katerem bo ona največ oškodovana. Zato je islam med pogoje, za veljavnost zakonske zveze, postavil prisotnost zastopnika (skrbnika) ali njegovega namestnika in se pogodba ne zaključi, razen z njim, zaradi govora Allahovega poslanca, mir z njim: »Ni poroke razen z zastopnikom in dvema pravičnima pričama, vse druge vrste porok, razen te, so neveljavne, če pa pride do medsebojnega spora (konfliktov in razlik), je vladar (sodnik) zastopnik tistega, ki nima svojega zastopnika.«¹⁵⁶ (Velij je oseba, ki nosi odgovornost zastopništva, to pa je stanje sposobnosti delovanja, opravljanja, upravljanja in vodenja zadev).

Tako kot je islamska zakonodaja za veljavnost zakonske zveze postavila prisotnost zastopnika, je postavila tudi soglasje ženske ter njeno dovoljenje skrbniku za dokončanje pogodbenega o zakonski zvezi.

---

¹⁵⁶ Sahih Ibn Hiban, 9. poglavje, str. 386, št. hadisa 4075. El-Albani in El-Arnaut, menita da je hadis verodostojen (sahih).

V primeru, da je ženska prisiljena v privolitev v zakon, ima pravico, da stvar preda na sodišče, da razveljavi to poroko, to pa zaradi pripovedovanja El-Hanse bint Džezama, ki pravi, da je njo njen oče poročil, ko je bila ločena, ona pa je to prezirala. Prišla je h Glasniku, naj bo mir z njim, in ga obvestila o tem, »on pa je razveljavil to poroko«. ¹⁵⁷

Vzrok pogoja, da mora biti zastopnik za veljavnost zakonske zveze, je v tem, da on večinoma želi koristiti ženski, ki jo zastopa, tisti pa, ki trdi, da je to v nasprotju s svobodo žensk v izboru tistega, s katerim bo zadovoljna v zakonski zvezi, mu lahko rečem: Resnično je islam dal odrasli pametni ženski, tako devici kot ločenki (ali vdovi), pravico privolitve in zavrnitve prošnje za poroko, pri tem pa njenemu zastopniku ni dovoljeno, da uporablja nobenega pritiska – fizičnega ali psihološkega za odobritev poroke s tistim, s katerim ona ni zadovoljna, to pa zaradi govora Muhammeda, naj bo mir z njim, ki pravi: »Ne poroči se ločena ženska vse, dokler glasno ne privoli v to in ne poroči se devica dokler ne privoli v to. Vprašali so: 'O, Allahov poslanec, kakšna je njena privolitev?' On pa je odgovoril: 'Da molči.'« ¹⁵⁸

Ko islamska zakonodaja poziva k poroki in jo spodbuja, njen cilj pri tem ni samo, da bi se zadovoljila začasna strast in uresničevanje bežnih želja, ampak je njen cilj vzpostavitev stalnega in neprekinjenega odnosa, vendar ker ženska predstavlja drugo stran tega razmerja, je islamska zakonodaja ukazala njeno privolitev in njeno zadovoljstvo (za poroko).

Zato, ker je ženska po naravi čustvena in je lahko dovzetna s spodbujanjem, ki jo obkroža, impulzivna v svojih dejanjih in se

---

¹⁵⁷ Sahih El-Buhari, 6. poglavje, str. 2547, št. hadisa 6546.

¹⁵⁸ Sahih El-Buhari, 5. poglavje, str. 1974, št. hadisa 4843.

večinoma prevara z zunanjo podobo, je islamska zakonodaja dala pravico, da njen zastopnik (skrbnik) zavrne predlagatelja zakonske zveze, ki ji ni primeren, ker moški večinoma bolje pozna moškega kot pa ženska, ker pripadata istemu spolu.

Če pa k njej pristopi primeren moški in ga sprejme, njen zastopnik pa ga zavrne izključno iz avtoritarnosti (oblastnosti – podrejanju njegovi oblasti), je njegovo zastopstvo nad njo preklicano in dano njenemu najbližjemu sorodniku – najprimernejšemu – in potem drugemu najbližjemu sorodniku, če pa nima sorodnikov, bo v poroki njen zastopnik sodnik.

Islam ženski prepoveduje le, da se poroči z moškim, ki ni primeren in enakovreden njej ter njeni družini, ker se ženska in njena družina z neprimernim možem sramotijo ter jih zaradi njega spremlja ponižanje in sramota.

Zato bo poroka ženske z moškim, s katerim ni zadovoljen niti njen zastopnik niti njeni sorodniki, imela za posledico prenehanje sorodstvenih vezi, za katere je Allah ukazal, da se morajo vzdrževati. Resnično merilo za primernega in enakovrednega moža nakazuje govor Allahovega poslanca, naj bo mir z njim: »Ko pride, tisti s čigavo vero in moralo ste zadovoljni, ga poročite, če tega ne naredite, se bo pojavila skušnjava na zemlji in velika pokvarjenost.«¹⁵⁹

V primeru, da je mož vernik in moralen ter ljubi svojo ženo, jo bo tudi spoštoval, v primeru, da je ne bo ljubil, je ne bo poniževal in zaničeval ter se bo bal Allaha glede ravnanja z njo.

---

¹⁵⁹ El-Mustedrek ala Es-Sahihajn, 2. poglavje, str. 179, št. hadisa 2695. El-Albani meni, da je hadis dober (hasen) v Sunenu Ibn Madžeh.

POTOVANJE ŽENSKÉ BREZ MAHREMA (moškega s katerim se ona ne sme poročiti)

Ženska je v islamu kreposten biser in dragulj, skrit očem, zato on ni zadovoljen, da se jo otipava in dotika, razen tisti, ki ima pravico, da se je dotika.

Zato islam predvideva način previdnosti in opozoril (bolje preprečiti kot zdraviti) in je zato prepovedal, da ženska sama potuje brez mahrema, kot je mož ali oče ali brat ali bližnji sorodnik, kateremu je prepovedan zakon z njo, ker je Allahov poslanec, naj bo mir z njim, rekel: »Ženska ne potuje razen z mahremom in pri njej (na samem) ne bo moški razen, če je z njo mahrem.« Neki človek je rekel: »O, Allahov poslanec, jaz se želim priključiti tej in tej vojski, moja žena pa želi odpotovati na romanje?« On, naj bo mir z njim, je rekel: »Pojdi z njo (na romanje)!«¹⁶⁰

Nekdo lahko reče, da je v tej prepovedi omejevanje svobode žensk in rušenje njihovih pravic!

To vse lahko na prvi pogled pride na misel, ampak če bomo vedeli pomanjkljivost in spoznali vzrok te prepovedi, bomo odstranili dvom in nam bo jasno, da islam (s tem dejanjem) želi zaščititi čast ženske in njeno krepost. Ne želi njenega poniževanja in ne omejevanja njene svobode.

Potovanje pogosto povzroči veliko težav in stroškov, ženska pa je po svoji naravi telesno šibka – in zaradi nepričakovanih dogodkov, ki bi se ji zgodili, kar smo že prej omenili, od menstruacije, nosečnosti in dojenja – ter tudi njene duševnosti,

---

¹⁶⁰ Sahih El-Buhari, 2. poglavje, str. 658, št. hadisa 1763.

kot je lahko sledenje svojim občutkom in impulzivnost v svojih dejanjih in svojem hitrem vplivu na učinke, ki jo obkrožajo.

In vse to ni pomanjkljivost, ker jih je Allahov poslanec, naj bo mir z njim, imenoval El-Kavarir (lončarija oziroma steklenice), to pa je metonimija, v kateri gre za povezanost z drugimi pojmi o njihovi krhkosti, gladkosti in tankosti njihovih čutil.

Enes bnu Malik je dejal: Allahov poslanec, naj bo mir z njim, je bil na potovanju, z njim pa je bil njegov deček črnc, ki je bil njihov vodič, klicali so ga Endžeše. Allahov poslanec, naj bo mir z njim, mu je rekel: » Endžeša – gorje ti! Počasi vodi steklenice.«¹⁶¹ (Tako jih je primerjal s steklenicami, zaradi njihove krhkosti in nežnosti).

Ženska na potovanju potrebuje nekoga, da jo zaščiti od tistih zlobnih duš, ki pričakujejo priložnost, da posežejo po njenem premoženju ali njeni časti, ona pa se pogosto ne more braniti, ker je fizično šibka.

Prav tako potrebuje tistega, ki bi ji zagotovil njene zahteve, opravil njene potrebe, upravljal njene zadeve in ji omogočil popolno udobje.

Od ženskega mahrema v islamu pa se vse to zahteva, tako da ona nima potrebe po tujem moškem. In tako je ženski mahrem v resnici njen strežnik, ki ji streže, njen čuvaj, ki jo čuva pred zlobnimi dušami, ki ji želijo zlo in pričakujejo priložnost. In kakšno ponižanje je v tem za žensko?

To je spoštovanje in dostojanstvo za žensko, da najde tistega, ki je ljubosumen nanjo, dovzeten za njeno čast, jo ščiti in obvaruje pred poigravanjem zgub (ničvrednih ljudi) ter ji streže in zagotavlja njene potrebe in zahteve.

---

¹⁶¹ Sahih El-Buhari

PREPOVED PRETEPANJA ŽENSK V ISLAMU

Napisal: Ahmed El Emir & Tsekoura Vivian

Uvod

Hvala Allahu, ki je poslal Muhammeda, da bi ljudem dostavil veselo novico in svarilo. Hvala Allahu, ki je poslal Muhammeda kot svetilko, ki osvetljuje, da bi pozival k Allahu, z Njegovim dovoljenjem. Hvala Allahu, ki je poslančeve prijatelje odlikoval in jim podaril veliko vrednost. Naj veliko sledita Božja molitev (omenjanje) in pozdravi na poslanca Muhammeda, njegovo družino in njegove prijatelje.

Zatem, to knjigo sem napisal kot odgovor na dvome tistih, ki jih je zavedel hudič in jih oddaljil daleč stran od prave poti. Pretepanje žensk v islamu je tema, ki je pustila sled na številnih mestih, videli smo številne spletne strani, ki dajejo svoja mišljenja o tem, brez pronicljivosti in pravilnega spoznanja. Veliko sovražnikov, ki želijo škodovati islamu, izmišljajo laži in klevetajo v tej zadevi, saj se njihov govor nikakor ne ujema z resnico, niti z njeno osnovo niti z njenimi koreninami.

Zato želim, s to knjigo, spoštovanemu bralcu predstaviti, stališče islama glede pretepanja žensk v islamu in pokazati razliko med islamom in drugimi verstvi z jasnim razlikovanjem, saj je islam edina vera, ki izrecno poudarja prepoved pretepanja žensk, tako starejših kot mlajših.

Pred vami je podrobna razlaga te teme, nato pa boste presodili o zadevi, po vpogledu in pravilni spoznaji.

Pisec, Ahmed El Emir

Razvrstitev postopkov v skladu z islamskim (šeriatskim) pravom

Vsi človeški postopki in dejanja se v islamskem pravu lahko popolnoma razvrstijo na naslednje vrste, ki nam omogočajo, da presodimo, ali je nekatero dejanje dovoljeno ali prepovedano:

1. Stroga obveza oziroma farz: To je najvišja stopnja obveznosti in zakonodaja zahteva, z neoporečnimi dokazi v katere ni dvoma, da se (dejanje) mora strogo narediti, kot so zapovedi za molitev, post, branje Kur'ana itd.. Njegov predpis je tak, da se mora dejanje strogo opraviti in pristopiti k temu dejanju. Tistimu, ki ga bo opravljal je Allah obljubil nagrado, tistimu pa, ki le-teh ne bo opravljal je Allah zagrozil s kaznijo.

2. Zaželeno oziroma mustehab: To je vse tisto, kar Zakonodajalec (Allah) od nas zahteva, vendar ne ukazuje. Torej tisti, ki bodo ta dela opravljali, bodo nagrajeni, tisti, ki jih ne bodo opravljali, pa ne bodo kaznovani. Primer zaželenih del oziroma dejanj, ki so mustehab je uporaba misvaka¹⁶² pred molitvijo.

3. Dovoljeno oziroma mubah: So vsa dejanja, ki za opravljanje nimajo obljubljenih nagrad niti obljubljenih kazni za tiste, ki jih opustijo, kot so hoja, jahanje in podobno od običajnih dovoljenih dejanj v vsakdanjem življenju.

4. Nezaželeno (prezirno) oziroma mekruh: Je vse tisto, kar je Zakonodajalec prepovedal, vendar ne na obvezujoči način, torej tisti, ki bodo ta dejanja opustili, bodo nagrajeni. Tisti, ki jih bodo opravljali, pa ne bodo kaznovani. Zaželeno je, da se od nezaželenih (prezirnih) dejanj oddaljijo in jih ne opravljajo, da se izogibajo zahtevam, potrebam in zatekanju k njim. Tisti, ki

---

¹⁶² Vejica (ščetka) za čiščenje zob

jih bodo opravljali, pa ne bodo nagrajeni niti kaznovani. Toda ponavljanje teh dejanj in navajanje nanj, lahko včasih povzroči prekoračitev Allahovih mej ter vodi k dejanjem, ki jih je Vzvišeni in Vsemogoči Allah prepovedal.

Razlog zaradi katerega storilci le-teh ne bodo kaznovani, čeprav je dejanje nezaželeno oziroma prezirno, so možne življenjske razmere, v katerih se posameznik znajde, ki zahtevajo oz. ga prisiljujejo, da opravi dejanja, ki so v zakonodaji nezaželena. Tako je na primer, Vzvišeni in Blagoslovljeni Allah pograjal ločitev zakoncev (razvezo), vendar je ni prepovedal Njegovim služabnikom, da bi jim olajšal, če pri zakoncih obstaja nujnost za to dejanje.

5. Stroga prepoved oziroma haram: Je vse tisto, kar je Zakonodajalec strogo prepovedal z neoporečnim dokazom v katerem ni dvoma. Storilci teh dejanj bodo kaznovani, tisti pa, ki jih bodo opustili, bodo nagrajeni. Primer takih dejanj je prepoved uživanja alkohola itd..

Razlika med dovoljenim (halalom) in prepovedanim (haramom)

Razumevanje halala in njegovo ločevanje od harama je steber islama in dokaz o človekovem iman¹⁶³, kajti to razumevanje je povezano s srčnimi in s telesnimi dejanji. Osnova pri stvareh je, da so vse dovoljene, dokler ne obstaja jasno, izrecno besedilo, ki jih prepoveduje.

Dovoljevanje in prepovedovanje sta tako pravici izključno Vsemogočnega Allaha, saj je on Stvarnik, Vzgojitelj, tisti, ki lajša in Dobrotnik. On svojim sužnjem dovoljuje in

---

¹⁶³ Pravilno verovanje oz. prepričanje

prepoveduje, kar hoče. Vendar zaradi Njegove velikodušnosti in dobrote, je dal prepovedi in dovoljenja, zaradi razumnih razlogov, ki se vračajo le v korist samih ljudi, saj je prepovedal samo umazano (slabo) in dovolil samo prijetno (dobro).

Prehod dejanj iz ene stopnje v drugo

1. Prehod dovoljenih dejanj iz stopnje dovoljenega v stopnjo prepovedanega in obratno: Dovoljeno dejanje včasih lahko preide na stopnjo prepovedanega, če so prisotni vzroki za njegovo spremembo, namesto, da bi dejanje bilo prijetno in ga oseba s prijetnostjo sprejme, v umazano dejanje, ki je škodljivo za osebo. Tako je lahko na primeru pojasnjevanja pravni (šeriatski) predpis sprehajanja po ulicah dovoljeno dejanje, toda lahko se pravni predpis spremeni iz kategorije dovoljenega v kategorijo prepovedanega. Tako na primer, ko islamski vladar v državi izda ukaz o nevarnosti sprehajanja po 22. uri po nekaterih ulicah ali mestih, zaradi varnostnih razlogov, ki lahko privedejo celo do izgube življenja posameznika.

Prav tako pa lahko preide prepovedano dejanje v stopnjo dovoljenega dejanja, kadar so prisotni razlogi nujnosti za obvarovanje življenja osebe. Npr. alkohol je v islamskem pravu prepovedan, vendar včasih lahko postane dovoljen, če bi človek zašel s poti v puščavi in umiral od žeje, za piti pa nebi imel ničesar drugega razen alkohola, bi bilo zanj dovoljeno piti toliko, da ohrani svoje življenje, vendar ne več kot toliko.

2. Prehod obveznih dejanj iz stopnje obveznega v stopnjo prepovedanega in obratno: Prepovedano dejanje lahko včasih preide na stopnjo obveznosti, na enak način, kot je že prej pojasnjeno. Tako je na primer opravljanje molitev obvezno,

vendar lahko postane prepovedano, kot npr., če bi človek molil v svoji hiši v času hudega potresa in je on prepričan, da je to zanj smrtno nevarno, če ne bo hitro zapustil hiše!

Prav tako je npr., napasti nekoga in mu odrezati stopalo, prepovedano dejanje, vendar če ima lečeči zdravnik opravičilo, zaradi reševanja življenja bolnika, samo na način amputacije stopala, takrat bo postala amputacija človekovega stopala stroga dolžnost (fard) za lečečega zdravnika, če pa zdravnik tega ne bo naredil, je grešnik in bo kaznovan za kaznivo dejanje, ker ni amputiral človekovo stopalo.

3. Prehod nezaželenih dejanj iz stopnje nezaželenega v stopnjo zaželenega in prehod zaželenih ali priporočenih dejanj v stopnjo prepovedi:

Nezaželeno dejanje lahko preide v stopnjo zaželenega ali celo v stopnjo obveznega in strogo obveznega (fard) dejanja. Npr. razveza je v islamski zakonodaji nezaželena, to dejanje je Vsemogoči Allah pograjal. Toda včasih lahko vodi nerazveza soproge v pravne (šerijatske) prepovedi, ki se ne morejo popraviti razen z razvezo zakonske zveze. In tako, če bi bila žena nemoralna in je mož ne bi mogel popraviti, bi bila razveza za njih najboljša rešitev, tako postane nezaželeno dejanje zaželeno. Včasih pa lahko preide zaželeno dejanje na stopnjo prepovedi. Uporaba misvaka je zaželeno dejanje, vendar, če bi imel nekdo težave z izpadanjem zob in bi se bal izpadanja zob, bi bila za njega uporaba misvaka nezaželeno ali celo prepovedano dejanje. V tem primeru se čiščenje zob z uporabo misvaka zoperstavlja šerijatskem pravilu v islamu, ki pravi:

»Ni nanašanja škode, niti prenašanja škode.«

SKLEP:

Zaključek vsega, kar smo prej pojasnili je, da islam ni slepa vera, ki ne vidi in se ne ozira na stanje ljudi in njihove življenjske vsakodnevne potrebe. V resnici je slepota v srcih njenih sovražnikov, tistih ljudi, ki želijo s postavljanjem dvomov in lažmi o islamu, ugasniti Allahovo svetlobo, Allah pa bo večno dajal Svojo svetlobo, čeprav to neverniki prezirajo.

Upamo, da je cenjeni bralec že spoznal, da islam ni vera nepravčnosti, temveč vera pravičnosti.

Pravični¹⁶⁴ je eno izmed Allahovih lepih imen, tako da sta prepovedovanje in dovoljevanje v islamu zgrajena na pravičnosti in ne na slepoti. Nepravčnost (nasilje) pa je z vsemi svojimi vrstami prepovedana v islamu.

Ravnanje s soprogo v luči časnega Kur'anu in brezmadežnega Sunneta¹⁶⁵

V luči besedil časnega Kur'ana vidimo, da Vzvišeni in Blagoslovljeni Allah nalaga dobrotelost, časno ravnanje in velikodušno skupno ravnanje do soproge, tudi če je med njima ugasnjena ljubezen.

---

¹⁶⁴ El-Adil

¹⁶⁵ Sunnet oziroma suna je praksa Božjega poslanca Muhammeda, mir z njim.

Allah pravi v Svoji časni knjigi:

» Z njimi lepo živite! Če pri njih nekaj prezirate, mogoče je prav v tem Allah dal veliko dobro.«

(Poglavje En-Nisa, 19. verz)

Rekel je Allahov poslanec Muhammed, mir z njim:

»Vernik ne sovraži vernice, če nemara neko njeno lastnost ima rad njeno drugo lastnost.«

(Muslim)

Vsemogoči Allah je v 228. ajetu¹⁶⁶ sure Bekare razložil, da ima vsaka soproga pravice pri svojem možu, tako kot ima tudi mož svoje pravice pri njej:

»Njim (ženam) pripada na dostojen način enako (pravice), kot so njihove dolžnosti[...]«

Zadnji nasvet Allahovega poslanca Muhammeda, mir z njim, preden je umrl, je bil, da moški skrbijo in spoštujejo svoje soproge, da niso krivični (nasilni) do njih in ne kršijo njihovih pravic.

Rekel je:

»Svetujem vam, da se do svojih soprog lepo obnašate.«

Rekel je tudi:

»Najpopolnejši verniki v verovanju so najboljšega morala (obnašanja), najboljši med vami pa so najboljši do svojih žena.«

---

¹⁶⁶ Kur'anski verz

(Navaja ga Et-Tirmizi in Ibn Hiban v svojem Sahihu, Et-Tirmizi pravi, da je hadis hasen sahih in on je v Sahihu El-Džamii, št.1230.)

Od Aiše, naj bo Allah z njo zadovoljen, se navaja, da je rekla: Rekel je Allahov poslanec:

«Najboljši med vami so najboljši do svojih družin, jaz pa sem najboljši med vami do moje družine.»

(Navaja ga Ibn Hiban v svojem Sahihu in Et-Tirmizi v Sahihu El-Džamii, št. hadisa 3314)

Ukazal je na potrpežljivost pri njenih napakah, prenašanje njenih zmot in na odpuščanje njenih spodrseljajev. Opisal je njeno naravo, po kateri jo je Allah ustvaril in oblikoval, ko je rekel:

»Resnično je ženska ustvarjena iz rebra. Pri tebi nikoli ne bo vztrajala na eni poti. Če boš z njo užival, boš kljub njenim napakam (izkrivljenosti) užival. Če pa jo boš skušal popraviti, jo boš zlomil, to pa je ločitev.»

(Muslim)

Prav tako je Allahov poslanec, mir z njim, dejal:

»Svetujem vas, da se do svojih žena lepo obnašate. One so ustvarjene od rebra. Največja izkrivljenost pri rebri je na njegovem vrhu, če ga boš skušal popraviti, ga boš zlomil. Če pa ga boš pustil, bo ostal izkrivljen. Svetujem vas, da se do svojih žena lepo obnašate.»

(El-Buhari)

Ali je Allahov poslanec (mir z njim) kdajkoli udaril katero izmed svojih soprog?

Allahov poslanec Muhammed, mir z njim, je vzor vsem muslimanom. Allah nam je naložil, da sledimo njegovo prakso oz. sunnet. Allah pravi:

»Vi imate v Božjem poslancu najlepši primer za tiste, ki pričakujejo Allahovo milost in nagrado na drugem svetu, in tiste, ki Allaha veliko omenjajo.«

(Poglavje El-Ahzab, 21. verz)

On je vzvišen vzor in primer vrhunske etike, Allah ga je poslal s pravo lahko (in olajšano) vero. Njegov Gospod ga je vzgojil in ga je najboljše vzgojil. V njemu sta bili zastopljeni plemenita in pohvaljena morala ter dobra čud.

Vzvišeni Allah je dejal:

»Ti imaš zagotovo, največjo stopnjo moralnosti(čudi).«

(Poglavje El-Kalem, 4. verz)

Njegova plemenita in pohvaljena morala je bila prakticirana z dejanji pri dogajanjih na zemlji, tako da ga je naredila za otipljivo (pristno) pričo glede njegovega, mir z njim, govora:

»Resnično sem poslan, da izpopolnim plemenito in pohvaljeno moralo.«

(Navaja ga Malik v El-Muveti in El-Buhari v El-Edebul-Mufredu in hadis je v Es-Sahihah št. 45.)

Njegova žena, Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, ki je o njegovem ravnanju vedela več, kot pa so o njem vedeli njegovi

prijatelji, pravi o njemu: » **Njegova morala (čud) je bil Kur'an**¹⁶⁷ .« (Navaja ga Ahmed v Sahih El-Džamii, št. 4811)

To je bilo zastopljeno v izvrševanju njegovih ukazov, in v vzdrževanju od njegovih prepovedi. Vsako pohvalno dejanje, na katero je Kur'an spodbujal, je bil Allahov poslanec, mir z njim, najpopolnejši med ljudmi, ki je to vedenje sledil. In vsako grdo in slabo vedenje, katero je Kur'an prepovedal, je bil poslanec Muhammed, mir z njim, najbolj oddaljen med ljudmi od opravljanja le-teh.

V njegovem, mir z njim, življenjepisu ni zabeleženo, da je kdajkoli udaril žensko ali otroka!?

Ampak, tisti, ki sledijo njegov življenjepis in razmišljajo o njegovem spoštovanem govoru, jasno vidijo, da je on, mir z njim, najstrožje prepovedal in opozoril na pretepanje žensk in otrok z najstrožjim opozorilom. O njem, mir z njim, njegova žena Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, pravi:

»Poslanec Muhammed ni nikoli nikogar udaril s svojo roko, niti žensko niti sužnja, razen v boju na Allahovi poti. Nihče ni nikoli doživel od njega vznemirjenja (ne z besedami in tudi ne z dejanji). Razen, če so bile kršene Allahove prepovedi. Potem bi se maščeval zaradi Vsemogočega Allaha.« (Muslim)

Celo njegovi sovražniki, ki želijo izkriviti in preprečiti njegov poziv (v islam) niso potrdili nasprotno od tega, kar smo omenili.

---

¹⁶⁷ Obnašal se je v skladu s Kur'anom, opravljal vse kar je Allah v Kur'anu naložil in se vzdrževal vsega, kar je prepovedal.

Pa pogledjmo kaj o njem pravijo njegovi najbližji in tisti, ki so večino svojega časa preživeli z njim. Ni dvoma, da čas druženja pojasnjuje pravo podobo družabnika in njegovo vedenje.

Njegov služabnik, Enes bnu Malik, ki mu je služil deset let, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi o njem (mir z njim):

Služil sem Allahovemu poslancu, mir z njim, deset let in mi ni rekel nikoli 'uf '. Ni mi rekel za nekaj, kar sem naredil: » Zakaj si to naredil?« , ali za nekaj, kar bi pustil: » Zakaj si to pustil?«. In bil je Allahov poslanec najboljši človek glede morale. (Beleži Muslim in Et-Tirmizi)

Predpis pretepanja žensk v islamu

Vir islamskega prava so besedila knjige Vzvišenega Allaha (Kur'an) in verodostojna besedila sunneta (sune) Njegovega časnega glasnika, Allahova molitev in pozdrav naj je na njega, njegovo družino in njegove prijatelje. Ta dva vira nas bosta vodila in v njuni svetlobi se bo pojasnilo v katero kategorijo spada pretepanje žensk v islamu, ali je obvezno, zaželeno, dovoljeno, nezaželeno ali prepovedano, ob pripovedovanju, ki ga prenaša Ijjas ibn Abdullah, da je Božji poslanec, mir z njim, rekel:

»Ne pretepaite Allahovih suženj.« Pa je k Allahovemu poslancu, mir z njim, prišel Omer in dejal: » Ženske so se vzvišale nad svojimi možmi.« Nato je Allahov poslanec dovolil, da lahko mož (rahlo) udari svojo soprogo. Tisto noč je k ženam Allahovega poslanca, mir z njim, prišlo veliko žensk, ki so se pritoževale nad svojimi možmi. Nato je Allahov poslanec, mir z njim, rekel: » K Muhammedovi

družini je prišlo veliko žensk, ki so se pritoževale nad svojimi možmi. Oni niso najboljši med vami.«

(Navaja Ibn Madžeh, Ebu davud, Ed-Darimi, Šejh Albani ga je ocenil kot sahih oz. verodostojen)

Skozi analizo prejšnega spoštovanega govora (hadisa), nam postane jasno, naslednje:

Ta spoštovani govor (hadis) ni rekel Muhammed, mir z njim, v enem stanju in tudi ne v enem časovnem obdobju, ampak ga je Allahov izbranec, mir z njim, rekel v treh različnih časovnih obdobjih:

Prvo časovno obdobje: V tem obdobju je Allahov poslanec, mir z njim, rekel: » **Ne pretepajte Allahovih suženj.**« In s tem je zaključeno prvo stanje in prvo časovno obdobje. Torej vsak, ki sliši te besede od Allahovega poslanca, mir z njim, bo popolnoma vedel, da je predpis pretepanja žensk v islamu zagotovo prepovedano, zaradi njegove (mir z njim) prepovedi glede tega in tudi, da je storilec tega dejanja grešen, in greši zaradi prekoračitve (nespoštovanja) poslančevega, mir z njim, ukaza.

Drugo časovno obdobje: Omer, naj bo Allah z njim zadovoljen, je prišel v času, ki se razlikuje od časa, v katerem je Allahov poslanec, mir z njim, dejal: » **Ne pretepajte Allahovih suženj.**« , da bi se pritožil nad ženskami, govoreč: » **Ženske so se vzvišale nad svojimi možmi.**« Kar pomeni, da so postale arogantne in uporniške, neposlušne in želijo dominirati. V tem primeru je Allahov poslanec (mir z njim) dovolil, da lahko moški (rahlo) udari svojo soprogo z upoštevanjem dejanskega stanja in življenjske neizogibnosti, brez katerih ne

bi bilo pravega življenja. Toda kakšen je ta udarec? To bomo obravnavali, malo zatem, v naslednjem raziskovanju.

Tretje časovno obdobje: Po tem, ko je Allahov poslanec, mir z njim, dovolil moškim, da lahko (rahlo) udarijo svoje soproge, če so te arogantne in uporniške ter neposlušne, se je prišlo veliko žensk pritoževati nad svojimi možmi. Tedaj je Allahov poslanec, mir z njim, dejal: » **K Muhammedovi družini je prišlo veliko žensk, ki so se pritoževale nad svojimi možmi. Oni niso najboljši med vami.**«

V tem zadnjem (tretjem) obdobju postaja jasen islamski predpis glede pretepanja žensk, ta pa je nezaželen ali prepovedan, če moč preseže Allahove meje (prepovedi). To bomo pozneje razložili.

Ali lahko iz besedila hadisa razumemo, da je Allahov poslanec, mir z njim, spodbujal k pretepanju žensk? Ali pa, da je pohvalil tistega, ki pretepa svojo ženo? Resnično je vidno iz govora Allahovega poslanca, mir z njim, hudo grajanje in zanikanje dobrote za tistega, ki pretepa svojo ženo !?

Prijatelji (naj bo Allah z njimi zadovoljen) Allahovega poslanca (mir z njim) so razumeli bistvo govora Allahovega poslanca, mir z njim, in popolnoma vedeli, da tisti, ki udari svojo soprogo, ne bo dosegel poslančeve (mir z njim) naklonjenosti in njegovega zadovoljstva. Ni dvoma, da je tisto, s čimer Allahov poslanec (mir z njim) ni zadovoljen, spada pod predpis ostro nezaželenega ali včasih celo prepovedanega (dejanja).

Ko se je Fatima bint (hčerka) Kajsa (dokončno) ločila od svojega moža, so jo zasneli Muavija, Ebu Džehm in Usame ibn Zejd. (Ona se je prišla posvetovati, glede bodoče poroke, z Allahovim poslancem, mir z njim). Takrat je njej rekel Allahov

poslanec, mir z njim: » Muavija je siromak, ki nima (nobenega) premoženja. Ebu Džehm je človek, ki zelo pogosto pretepa ženske. Toda tukaj je Usama ibn Zejd.« Ona pa je rekla pokazujoč z roko: » Usama! Usama!«¹⁶⁸ (Sahih Muslim)

Ali je možno, da predpis pretepanja žensk preide iz stopnje nezaželenega v stopnjo prepovedanega?

Kot smo lahko videli, je osnova in prvotni predpis glede pretepanja žensk v islamu, da je pretepanje strogo prepovedano, nato preide v stopnjo dovoljenega, v primeru, ko obstajajo opravičeni razlogi in določeni pozivi za to, nato pa preide v ostro nezaželenost oziroma prezir.

Toda kdaj postane pretepanje žensk strogo prepovedano?

Pretepanje žensk je strogo prepovedano, ko gre za nasilni napad oz. pretepanje brez opravičenih razlogov, vse oblike napadanja v islamu so prepovedane, če gre za nasilje in neopravičen napad. Vzvišeni Allah pravi v svoji modri knjigi (Kur'anu) opozarjajoč na vsako obliko nasilja:

»In tisti med vami, ki bo nasilen, bo veliko trpljenje izkusil.«

(Poglavje El-Furkan, 19. verz)

---

¹⁶⁸ Tako je pokazala z roko iz prezira do njega, ker je bil Usama osvobojeni suženj, toda po posvetovanju Allahovega poslanca, mir z njim, se je ona kasneje poročila z njim in bila zelo srečna, to pa izvemo iz drugih verodostojnih pripovedovanj oz. hadisov (opomba prevajalca).

Rekel je Allahov poslanec, mir z njim:

»Pazite se nepravilnosti (nasilja), ker bodo to resnično teme na Sodnem dnevu.«

(Muslim)

Enes, naj bo Allah z njim zadovoljen pravi: Allahov poslanec, mir z njim, je dejal: **»Bojte se molitve tistega, ki se mu je naredilo nasilje, pa čeprav je nevernik, ker resnično ni med njo (molitvijo oz. prošnjo) prepreke.«**¹⁶⁹

(Beleži Ahmed, El-Albani meni, da je hadis sahih)

Islam prepoveduje nadlegovanje drugih. Prepovedano je nadlegovanje v kakršnikoli obliki in podobi, vseeno ali se nanaša na govor (verbalno), zaradi govora Vzvišenega Allaha:

»Tisti, ki po krivem obtožijo čiste, nedolžne vernice, bodo prekleti na tem in onem svetu, njih čaka nezno trpljenje.« (Poglavje En-Nur, 23. verz)

Lahko je tudi telesno nadlegovanje, kot je udarjanje, ali podobne vrste nadlegovanja, razen z opravičenimi razlogi. Zaradi govora Vzvišenega Allaha:

»Tisti, ki nadlegujejo vernike in vernice, ki si tega ne zaslužijo, nase nalagajo klevetanje in jasen greh.«

(Poglavje El-Ahzab, 58. verz)

Lahko pa se nanašajo na nasilno in nepravilno jemanje in odtujevanje lastnine.

»Ne jejte imetja drug drugega po krivici[...]«

(Poglavje El-Bekara, 188. verz)

---

¹⁶⁹ Misli se, da ni nobene prepreke med molitvijo (prošnjo) tistega, ki se mu je naredilo nasilje in Allahom (opomba prevajalca).

Ti predpisi veljajo za vse ljudi; moške, ženske, starejše, mlajše, muslimane in nevernike.

Ebu Hurejre navaja, da je Allahov poslanec, mir z njim, rekel:
»Musliman je tisti, čigar jezika in rok so varni drugi ljudje. Vernik pa je tisti, ki mu ljudje zaupajo, glede svojih življenj in lastnine.«

(Hadis navaja En-Nisai v Sunenu, šejh El-Albani meni, da je hadis hasen sahih)

Tisti, ki pravi, da islam spodbuja napadanje ali nasilje ali pretepanje žensk, je zagotovo izmislil velikansko laž na Allahovo vero.

Sodba islamskega sodišča glede tistega, ki pretepa soprogo

Islamsko sodišče zelo resno, brez olajšav, obravnava (civilno) pravdni postopek pretepanja in nadlegovanja žensk oz. nasilje nad ženskami, ki ga zakrivijo moški in si prizadeva za uspostavitve pravičnosti, tako da vzgoji in popravi moža, ki je nasilen in nepravičen do svoje soproge. Šerijatska sodba se izvrši praktično nad njim v primeru pošiljanju tožbenega zahtevka glede njega. Kot je to razvidno v naslednjem primeru:

Na spletni strani časopisa Er-Rijad je 12.12.2012 bila objavljena naslednja novica:

»Krajevno sodišče v oblasti Katif v Savdski Arabiji je izdalo sodbo zoper moža, ki je napadel svojo soprogo in jo udaril. Dosodili so mu kazen od 30 udarcev z bičem, ki bo opravljena na javnem mestu, tako da bo v opomin vsem moškim, ki so nasilni do svojih soprog. Prav tako se je obvezen udeležiti 10-

dnevnega seminarja v eni izmed ustanov, ki so specializirane za družinske probleme in ravnanje s soprogi. Po končanem tečaju bo opravil pisni izpit, ki bo priložen v mapo sodnega arhiva.«

Na takšen način, glede te problematike, vsa sodišča v vseh islamskih državah kaznujejo može, ki napadejo oz. pretepajo svoje soproge. Nenavadno je to, da nekatere ženske celo grozijo in ustrahujejo svoje može ter delajo prevaro svojim možem, tako da se same rahlo popraskajo in nato odidejo na policijo, da bi se nasilno in nepravilno napisal (policijski) zapisnik zoper svojih možev, kljub moževi nedolžnosti, glede te obtožbe.

Navedeni primer (sodba) dokazuje, da pameten musliman, ki sledi islamskim naukom, ni zadovoljen z nasiljem nad ženskami, tako kot nas naša vera ne uči ali ukazuje podobna dejanja, ampak nam je to prepovedala in ga uvrstila med prepovedano nasilje.

Ukazuje nam, da oprostimo, odpuščamo, smo potrpežljivi, strpni, da slabo odstranimo z dobrim. Vedoč, da islam ni dovolil pretepanje žensk, razen v izjemnih primerih, ko zakonsko življenje ne more obstati, razen s tem in ga je omejil s predpisanimi pogoji, zato se k temu dejanju zelo redko (moški) zatekajo, vendar da bi se uresničil en cilj, to pa je obvarovanje družine in obvarovanje splošne morale v celotni družbi.

Šeriatski predpisi v primeru, ko je soproga neposlušna

Nekdo bi lahko prigovoril: »Ali ni bolj pravično in primernejše, da mož svetuje svojo soprogo, namesto, da jo udari?«

Mi pa mu pravimo: »Da, vsekakor in prav to je predpis Zaščitnika, Vzvišenega in Vsemogočnega Allaha, ki v svoji Knjigi pravi:

»In tiste, čigar se neposlušnosti bojite, jih posvetujte, nato se od njih v postelji ločite, nato jih udarite, ko pa vam postanejo poslušne, do njih ne bodite nasilni. Allah je Vzvišen in Velik.«

(Poglavje En-Nisa, 34. verz)

Rekel je Božji poslanec na poslovilnem romanju¹⁷⁰:

»Svetujem vas, da se do svojih soprog lepo obnašate. One so talke pri vas, pri njih nimate večjih pravic, razen, če jasno nečistujejo. Če se to zgodi, potem se od njih v postelji ločite (in če to ne bo dovolj), potem jih udarite z rahlim udarcem, ki ne bo puščal sledi. Če pa vam postanejo poslušne, do njih ne bodite nasilni. Mar nimate vi pri soproгах svoje pravice in one imajo pri vas svoje pravice.»

(Tirmizi, šejh El- Albani meni, da je hadis hasen oz. dober)

Tako vidimo, kako je Modri in Vsemogoči Allah pojasnil v svojem vsevednem predpisu (sodbi), zadeve svojih služabnikov, Njegovemu časnemu poslancu pa pot zdravljenja problema neubogljive žene ter ga naredil postopoma v treh stopnjah:

---

¹⁷⁰ Poslovilno romanje (Hadždžetel-veda'a) se imenuje zato, ker je Muhammed, mir z njim, po njemu živel le še nekaj mesecev.

Prva stopnja: Da gre mož po poti svetovanja in popravljanja, kot rešitev za popravljanje neposlušne žene, preden se zateče k ločevanju od nje v postelji. To zaporedje je obvezno (vadžib) pri večini islamskih pravnikov. Torej je mož obvezen, da se približa srcu svoje soproge z lepim govorom, da govori tisto, kar bo zmehčalo njeno srce in ji dalo vedeti, kako pomembna je pri možu in da on želi z njenim svetovanjem samo dobro. Pa tudi, da izčrpa svoje zmogljivosti v njenem svetovanju in popravljanju, da bi skušal popraviti njeno stanje. Prav tako je treba vedeti, da nasvet ne prihaja iz hladnega srca in na grob način, temveč z nežnimi besedami in nežnim obnašanjem, kot npr., da tvega in ji kupi darilo, tako bi z dragim srcem sprejela možev nasvet. Seveda je dolžnost pametne ženske s pohvalno moralo, da sprejme nasvet svojega moža in postavi pred njo prihodnost njene hiše in njenih otrok. Če pa je soproga trmasta, slabe moralnosti in ji ne koristi nasvet, posvet niti napotitev, mož pa je izčrpal vse svoje zmogljivosti v tem, lahko mož preide na drugi korak v vrstnem redu, tako kot nam je ukazal Vsemogoči Allah, to pa je ločevanje v postelji.

Druga stopnja: Da gre mož po poti ločevanja v postelji. To je način, da ji on obrne hrbet in nima z njo spolni odnos, tako kot ga imata zakonca, v roku največ treh dni, saj je Božji poslanec, mir z njim, dejal:

»Muslimanu ni dovoljeno, da se izogiba svojega brata, več kot tri dni.«

(Beležita ga El-Buhari, Muslim in Malik v El-Muveti)

Tako, da ona občuti, da mož ni zadovoljen z njenim vedenjem in postopki. Ta rešitev je alternativa oziroma druga priložnost za žensko, da premisli o svojem vedenju. Ob upoštevanju tega časovnega obdobja – to je tri dni – je priložnost za premislek,

če pa bi se mož svoje soproge izogibal v postelji več kot tri dni, bi to bilo njeno mučenje in ne popravljanje. Če pa se v tem času soproga popravi in preneha s slabim vedenjem, je mož dolžan, da preneha z izogibanjem in da je strpen do nje ter ji oprosti. Če pa soproga nadaljuje v trmoglavosti, vzvišenosti in nasilnosti ter ni bilo koristi v njenem izogibanju v postelji, lahko mož preide v tretjo stopnjo (fazo).

Tretja stopnja: Ko je mož poskušal s posvetovanjem, nasveti, lepim govorom in darili popraviti stanje svoje žene, vendar to ni dalo koristi in je potem poskušal z ločevanjem v postelji oz. izogibanjem in pokazovanjem nezadovoljstva s soproginim vedenjem, pa tudi to ni dalo koristi, takrat je možu dovoljeno, da udari svojo soprogo z rahlim udarcem, ki ne bo pustil sledi. Vsi islamski pravniki se strinjajo, da je uporabljanje navedenih korakov, za reševanje problema neubogljivosti žene, po zaporedju obvezno. Torej najprej svetovanje, potem izogibanje in šele nato udarec.

Ata je rekel: »Vprašal sem Ibn Abbasa kakšen je to rahel udarec ?« – Odgovoril je: »Z misvakom ali nečim podobnim.«

Hasan El Basri pravi: »To je udarec, ki ne pušča sledi.«

Vprašanje za cenjenega bralca: Kakšno bolečino lahko povzroči misvak ?! (to pa je vejica, ki ima debelino in dolžino kot je svinčnik) In ali se lahko tak udarec imenuje 'Nasilje v družini' ?

In, če misliš, da je nasilje v družni, ko mož udari svojo ženo z misvakom, poglejmo skupaj, kakšne prizore nam prikazujejo v zahodnih filmih, kot so tisti iz Hollywood-a in drugi.

Prikazujejo nam prizore dveh sprtih moških ali moškega in ženske ali direktorja in zaposlenih, ki so pod njegovim vodstvom. Med pogovorom ena oseba s kazalcem pokazuje v prsi druge osebe kot opozorilo njemu ali ga celo udari s kazalcem ali pa s svinčnikom v roki udari drugo osebo v prsi. Pogosto lahko vidimo prizore, ko en moški sklofuta drugega.

Velikokrat v njihovih filmih žensko privede pogovor z možem do tega, da ga udari z močno klofuto po njegovem obrazu ali pa privede pogovor moža z ženo do tega, da ji da močno klofuto po njenem obrazu in potem zapusti to mesto.

In vsega tega zahod ne obravnava kot nasilje v družini, temveč le kot močna čustva, ki so pripeljala do tega, da eden izmed partnerjev prisoli klofuto drugemu. In poleg tega še menijo, da sta takšni zakonca civilizirana. Treba je vedeti, da je klofutanje (pretepanje) po obrazu v islamu strogo prepovedani, sovražniki islama pa še vedno nadaljujejo z napadi na islam in neresnično govorijo, da islam spodbuja nasilje.

Kljub temu, da je islam dovolil možu, po vložnem trudu v prvem in drugem koraku, da lahko preide na tretjo stopnjo, je dovolil tudi soprogi, da lahko preden mož preide na tretji korak, prosi za razvezo oz. ločitev. To se v islamskem pravu imenuje El-Hul'u. Torej, če soproga vztraja pri tem, ona v tem stanju ima končno odločitev o svojem dokončanju zakonske zveze.

O tem bomo spregovorili, s pomočju Vzvišenega Allaha, v naslednjih vrsticah.

Vedeti moramo, da stopnje svetovanja, ločevanja v postelji in nato udarec, niso koraki za reševanje vsakodnevnih težav med zakoncema, ampak so namenjeni za reševanje velikih problemov med njima. Na primer, če bi mož rekel svoji soprogi, naj mu za kosilo pripravi riž z ribo, ona pa bi pozabila

in pripravila riž s piščancem. Ali se v takem primeru praktično izvaja prejšni verz iz Kur'ana, glede njene pravice, oziroma navedeni koraki; svetovanje, ločevanje v postelji in udarec??

Seveda ne, ker običajno take stvari morajo potekati v miru in celo brez kakršnegakoli opomina, vendar, če je soproga s slabo moralo, trmasta in je mož na njej začel opazovati znake padanja (vrednot), razuzdanost, nepokorščine, vzvišenosti in nasilja, potem imamo žensko, ki je neposlušna in jo je treba popraviti, posvetovati, napotiti in pozdraviti njene težave, podobno kot bolnik, ki potrebuje zdravila.

Predstavlja si skupaj z menoj, cenjeni bralec, takšno soprogo, ki poleg vseh naporov in dolgega časa, ki jih je njen mož vložil v stopnjah svetovanja, napotitve in ločevanja v postelji, ona pa se ni temu odzvala in je še naprej trmasta, vzvišena in vztraja pri svojem grdem vedenju in dejanjih, ki rušijo njeno družino in zakonsko zvezo. Kaj je torej bolje? Rušenje in uničenje zakonske zveze ali rahel udarec, ki ne pušča sledi??

Če primerjamo, da je udarec izguba enega očesa, ločitev pa popolna slepota (izguba obeh oči), po tem takim je zagotovo bolje izgubiti eno oko, kot biti popolnoma slep. Še več, če bi taka ženska ostala takšna kot je, potem bi to zagotovo privedlo do razpada družine in družbe v celoti!!

Pomen in opredelitev besede "UDAREC" v islamu

Preden so organizacije za človekove pravice v svetu obsodile nasilje nad družino, posebej nad ženo in otroki, jih je islam prehitel v tem in prepovedal nasilje ter obsodil storilca tega dejanja s kaznijo na tem in onem svetu. Islam se ni omejil samo na obsodbo tega dejanja, ampak je tudi zajel obsodbo in prepoved neprimernega oz. žaljivega govora, zato je on popolnejši in obsežnejši od teh organizacij, ki se naslanjajo le na kaznovanje na tem svetu. Minilo je več kot 1400 let od govora Allahovega poslanca, Muhameda, mir z njim, ki je dejal:

»Musliman je tisti, čigar jezika in rok so varni drugi ljudje. Vernik pa je tisti, ki mu ljudje zaupajo, glede svojih življenj in lastnine.«

(Beležijo ga Ahmed, Et-Tirmizi, En-Nesai, šejh El-Albani je dejal, da je hadis (govor) hasen sahih)

Dejal je tudi, mir z njim:

»Vernik ni tisti, ki žali, preklinja, govori brez sramu in je nemoralen.«

(Beležijo ga El-Buhari v El-Edebul-Mufred, Et-Tirmizi, El-Albani meni, da je hadis sahih oz. verodostojen)

Nekdo lahko vpraša: Kako to, da islam zanika in prepoveduje nasilje, hkrati pa možu dovoljuje, da udari svojo neubogljivo ženo?

Kot odgovor na vprašanje je treba najprej pojasniti razliko med opredelitvijo besede 'udarec' v vsakodnevnem sodobnem življenju in opredelitev besede 'udarec' v islamskem pravu.

Ko v našem sodobnem življenju neka oseba sliši, da je mož udaril svojo ženo, mu takoj pride na misel grozna in divja

podoba tega nasilnega in nepravičnega moža, ki je napadel svojo soprogo in ji nanesel hude poškodbe s pestmi in udarci z nogo. In mu takoj pride na misel ženska, ki trpi nasilje in je njeno telo prekrito z modricami, poškodbami in različnimi zlomi. Tako je opredeljena beseda 'udarec' v našem sodobnem vsakodnevnem življenju, ki smo ga pridobili iz življenjski izkušenj iz podob barbarskih moških, ki pretepajo svoje soproge.

Če bi rekel, da sem "udaril"¹⁷¹ zvonec na vratih (pozvonil), ali bi mislil, da sem jaz resnično napadel vrata??

Ali, če bi rekel, da bom "udaril"¹⁷² (navedel) primer, ali bi mislil, da bom jaz resnično napadel primer in ga pretepal??!

Torej, beseda 'udarec' se popolnoma spremeni, glede na jezikovno uporabo, namen govorca, njegovo osebnost in njegovo vedenje. Vse to nam v naših mislih oriše namen besede 'udarec'. Zato se pomen besede 'udarec' v islamu popolnoma razlikuje od pomena te besede v našem sodobnem življenju, pomen besede 'udarec' v našem sodobnem življenju je strogo prepovedana in obsojena. Ne obstaja način, da se oba pomena srečata, ker si oba nasprotujeta in če želimo biti pravični in pošteni, moramo reči, da ne obstaja 'pretepanje' soproge v islamu in tega islam ni dovolil, temveč je on (islam) prepovedal njeno poniževanje ali nespodobno ravnanje z njo ali grdo pogovarjanje z njo. Tisto, kar je razumljivo iz besede 'udarec' v islamu, pomeni udarec podoben rahlemu vbodu (pritisku s

---

¹⁷¹ Beseda "darb" (udarec) ima lahko v ar. jeziku več pomenov. Lahko pomen tudi "pozvoniti", ar. "darebtu džerese el-babi" pomeni dobesedno "udaril sem zvonec vrat".

¹⁷²V tem primeru beseda "darb", pomeni "navesti", ar. "darbumeselin" pomeni dobesedno "udariti primer".

prstom), kot smo navedli primer (pozvoniti oz. udariti zvonec), ki ima za namen le to, da soproga ugotovi, da je naredila napako glede pravice njenega moža, mož pa ima pravico, da jo popravi in izboljša (njene vrednote).

Islam je dal možu stopnje za reševanje problema neubogljivosti soproge, te stopnje oz. faze pa so pred stopnjo udarca, stopnjo rahlega pretepanja pa je končna rešitev, v primeru, da ne koristijo druge rešitve. Islam je dal številna zakonodajna opozorila možu in če jih krši, postane grešen, tisti, ki napada meje Vsemogočega Allaha ter si zasluži kazen na tem in onem svetu. Torej obstajajo splošna pravila pri pretepanju oziroma discipliniranju z 'udarci', ki jih navajamo spodaj.

Splošna pravila discipliniranja z "udarci"

1. **Reševanju težav postopoma** tako, da mož izčrpa svoje zmogljivosti in napor v dveh stopnjah, ki so pred udarcem oz. pretepanjem, torej v svetovanju, popravljanju in napotitvi, potem pa z ločevanjem od nje v postelji.
2. **Udarec mora biti z misvakom ali nečim podobnim**, to pa je vejica, ki ne preseže debelino in višino svinčnika.
3. **Udarec ne sme biti po obrazu ali po občutljivih delih njenega telesa**. Islam strogo prepoveduje nanašanje udarcev po obrazu, ne glede na to ali se nanaša na ženske ali moške ali celo živali. Obraz je namreč spoštovan in njegovo izpostavljanje udarcem povzroča vznemirjenje občutkov. Prav tako strogo prepoveduje nanašanje udarcev na občutljive dele telesa. To so Allahove meje in kdor jih krši, je grešen.

4. **Da se discipliniranje, s to metodo, ne uporablja v nobenem stanju pred drugimi ljudmi**, zato možu ni dovoljeno udariti svojo soprogo pred ljudmi, zlasti ne pred njegovimi otroki. Ker je to na prvem mestu poniževanje ženske, nato bo to povzročilo slabo vzgojo otrokom. In kakšno vzgojo daje oče svojim otrokom, če v njihovi navzočnosti pretepa njihovo mamo ali pa, da oni to slišijo?!

5. **Udarec ne sme biti močan in ne sme puščati nikakršnih vidnih sledi na telesu soproge, kot npr. da on (udarec) povzroči njeno krvavitev ali pusti sled na njenem telesu od ran ali zlomov**. Mož, ki povzroči na telesu svoje soproge vidno sled, ali rano ali zlom ali krvavitev, je grešen in to je tisti barbarski, razbijač, ki ne želi popraviti stanje svoje žene, ampak se ji želi maščevati ter ji povzročiti težave. Glede na strpno (olajšano) islamsko zakonodajo in v skladu z njo se mora tak mož obravnavati in sodno kaznovati.

Pretepanje žensk v drugih verah

Problematika pretepanja žensk ni časovna ali krajevna problematika, ki je povezana le z določenim časovnim obdobjem ali družbo, temveč je prisotna v vseh družbah in obdobjih brez izjem. Tisti, ki se želi seznaniti s položajem žensk v predhodnih civilizacijah, obstaja veliko knjig, ki so napisane na to tematiko, tako se lahko vrne na knjige, ki govorijo o položaju žensk v starogrški, starorimski, starokitajski, staroindijski družbi....

Kako sta ravnali krščanska in judovska vera ob pojavu pretepanja žensk, ki je bilo v starih družbah sprejemljivo in razširjeno, celo v družbi v kateri je bil Jezus, mir z njim, in ali

je kdajkoli govoril Jezus, mir z njim, o prepovedi pretepanja žensk?!

Ali v Svetem pismu pri kristjanih, vseeno v novi zavezi ali stari zavezi, obstajajo citati, ki prepovedujejo ali prezirajo pretepanje žensk?! V času raziskave nismo našli nič, kar bi ukazalo na prepoved pretepanja.

Če kristjan udari svojo soprogo, ali postane grešen in kaznovan za to dejanje z verske strani? In kakšno je njegovo kaznovanje v skladu z besedili Svetega pisma? Seveda ni grešen, saj ne obstaja besedilo v Svetem pismu, vseeno v novi zavezi ali stari zavezi, ki bi na to ukazovalo oz., ki bi to dokazovalo!

Tudi zakonsko takega moža ne obsodijo in kaznujejo, razen če so na ženski vidni sledovi napada, kot so zlomi ali modrice ali odrgnine. Toda, če ni viden nobeden znak na ženskem telesu, kako naj ona potem dokaže njegovo (moževo) pretepanje!! To pomeni, da se pri njih rahel udarec (ki ne pušča sledi) ne kaznuje, ne na verski niti celo na zakonski podlagi.

Pa pogledjmo, tudi judovstvo in budizem ali pri njih obstajajo besedila, ki prepovedujejo pretepanje žensk?! Seveda ne obstajajo nikakršno versko besedilo v katerikoli veri, ki prepovedujejo pretepanje soproga, **razen v islamu!**

Celo takrat, ko pretepanje žensk preide iz kategorije prepovedanega v kategorijo nezaželenega, je islam edina vera, ki tekstualno omenja nezaželenost pretepanja ženske!

Kar pa se tiče ostalih ver, ta problematika absolutno ni izpostavljena (obravnavana) vseeno kot prepovedana ali nezaželena.

Prav tako nobena druga vere ne obravnava splošna pravila in omejitve pri pretepanju žensk, razen islamska vera. To pomeni,

če kristjan izgubi nadzor nad seboj v nekem trenutku in udari svojo soprogo, kakšne so pravila ali meje, ki jih on ne sme preseči? Ali krščanstvo tekstualno omenja meje za moža pri pretepanju svoje soproge, tako da npr. jo ne udarja po obrazu in ne pusti sledi na njenem telesu itd.? Seveda, ne obstaja.

Tisti, ki premišlja o vsakodnevni realnosti v kateri živimo, bo uvidel, da tam obstajajo rekordne številke pretepanja sprog s strani njihovih sprogov, ki so kristjani ali Judje ali drugih, ki niso muslimani. Sam lahko pogledaš policijske zapisnike in civilnopravdne spore na ameriških in evropskih sodiščih in boš videl fantastične številke sprogov, ki prakticirajo družinsko nasilje zoper svojih sprog in otrok!

V obdobju nevednosti, pred pojavom islama, so Arabci bičali svoje soproge, tako kot se biča suženj in to je bila običajna (normalna) in sprejemljiva stvar, ni bila prepovedana niti obsojena z nobeno zakonodajo ali zakonom, ko pa je Muhammed, mir z njim, dobil poslanstvo, je on to dejanje obsodil z najstrožjo obsodbo in dejal:

»Nekdo izmed vas zaveže svojo soprogo na steber in jo izbiča (pretepe) ,tako kot se izbiča (pretepe) suženj, potem pa, mogoče, pred koncem dneva z njo spi?!«

(Besedilo hadisa se nahaja pri El-Buhariju, navaja ga tudi Muslim)

S temi besedami je Allahov poslanec, Muhammed, mir z njim, ostro obsodil moškega, ki je podnevi pretepal svojo soprogo, ko pa je prišla noč, je hotel imeti spolni odnos z njo!! V drugem pomenu, kako je on tako grob in surov do nje podnevi, ponoči pa želi njeno družbo in njeno prijaznost!!

Izbrani odlomki glede položaja ženske v Svetem pismu v stari in novi zavezi

Večinoma nam pripadniki krščanske vere prikazujejo, da je Jezus, mir z njim, bil prvi, ki je branil pravice žensk, da ji je on dal pravice, katere ji ni dala nobena druga vera ter da Sveto pismo pravično ravna z njo in jo je povzdignilo! Toda ali ta govor ustreza dejanski praksi?!

Vsi vemo, da Sveto pismo ženskam prepoveduje vstop v sveto svetišče, ki je v notranjosti cerkve, v katerem je "sveti nad svetimi" ali "sveti oltar", ne glede na to ali gre za otroka, deklico, dekle ali starejšo žensko. Stvar namreč ni vezana za starost, temveč za ženski spol. Sveto pismo ne omenja ne v stari in ne v novi zavezi, kakršnokoli možnosti, da ženska vstopi v svetišče in tudi nikoli ne morejo postati duhovnice. Ženskam ni dovoljeno govoriti v cerkvi ali v njej poučevati. Ženskam ni dovoljeno zasesti kakršenkoli duhovniški položaj, ona lahko zasede le položaj diakonice¹⁷³, to pa je stopnja služabnic in ne duhovništva!

Sveto pismo nam ponuja vrste duhovništva, vendar samo za moške. Ne glede na to ali gre za položaj duhovnikov prvih očetov patriarhov, kot so: Noe, Job, Abraham, Izak in Jakob ali Aronsko duhovništvo, ali duhovništvo (iskrenega) kralja Melkízedeka¹⁷⁴ ali duhovništvo apostolov in njihovih naslednikov škofov. Vsi ti položaji so rezervirani za moške. In

---

¹⁷³ Najnižja stopnja posvečenja se imenuje diakonsko posvečenje ali diakonat (opomba prevajalca).

¹⁷⁴ Salemski kralj, ki se omenja v Svetem pismu (opomba prevajalca).

če bi katera ženska sprejeli duhovniški položaj, bi to bila med prvimi devica Marija, toda skladno s krščanskimi nauki je to ženski prepovedano!!

Navajamo nekaj citatov iz Svetega pisma iz katerih je razvidno stanje in položaj žensk

1. Ženska se kaznuje zaradi moškega greha:

»Če prerok, duhovnik ali ljudstvo poreče "GOSPODOVO breme", ga bom kaznoval z njegovo hišo vred.«
(Jeremija, 23:34)

2. Sežiganje z ognjem nemoralne ženske oz. vlačuge:

»Če se duhovnikova hči oskruni z vlačuganjem, oskruni svojega očeta; naj jo sežgejo v ognju.«
(3. Mojzesova knjiga, 21:9)

3. Rezanje roke ženski zaradi nerazumnih stvari:

Če se tepeta moška, mož in njegov brat, in se približa žena enega, da bi rešila svojega moža iz rok tistega, ki ga tepe, pa iztegne roko in ga zgrabi za sram, ji odsekaj roko; tvoje oko naj bo brez usmiljenja.
(5. Mojzesova knjiga, 25:11-12)

4. Ločena ženska in vdova, sta kot vlačugi:

Duhovnik pa, ki je najvišji med svojimi brati, na čigar glavo je bilo zlito mazilno olje in ki je bil posvečen in oblečen v oblačila, naj ne nosi razpuščenih las in si ne trga oblačil, naj ne hodi k nobenemu mrliču; tudi pri svojem očetu ali pri svoji materi se ne sme onečistiti. Naj ne hodi iz svetišča in naj ne skruni svetišča svojega Boga, kajti na njem je posvetitev

mazilnega olja njegovega Boga; jaz sem GOSPOD. Za ženo naj si vzame žensko, ki je še devica. Naj ne jemlje ne vdove ne odslovljene ne onečaščene ne vlačuge, temveč naj vzame za ženo devico iz svojega rodu. Tako ne bo oskrnil potomcev v svojem rodu; kajti jaz sem GOSPOD, ki ga posvečujem.

(3.Mojzesova knjiga, 21:10-15)

5. Popolna podrejenost žensk svojim možem:

Žene naj bodo podrejene svojim možem kakor Gospodu, mož je namreč glava ženi, kakor je Kristus glava Cerkvi: on, odrešenik telesa. In kakor je Cerkev podrejena Kristusu, tako naj bodo v vsem žene možem.

(Pismo Efežanom, 5:22-25)

6. Ženske v cerkvi ne smejo govoriti:

Kakor v vseh Cerkvah svetih naj žene tudi v vaših Cerkvah molčijo. Ni jim namreč dovoljeno govoriti, ampak naj bodo podložne, kakor pravi tudi postava. Če pa se hočejo o čem poučiti, naj doma vprašajo svoje može, ker bi bilo sramotno, če bi žena govorila v Cerkvi.

(1.pismo Korinčanom, 14:34-35)

7. Ženska je vzrok greha:

Ženska naj se da poučiti tiho in z vso vdanostjo. Ne dovolim pa, da bi ženska poučevala, tudi ne, da bi gospodovala nad moškimi. Tiho naj bo. Prvi je bil namreč izoblikovan Adam, potem Eva. In Adam ni bil zapeljan, žena pa se je pregrešila, ker se je dala zapeljati. Rešila pa se bo s tem, da bo rojevala otroke, če bodo vztrajali v veri, ljubezni in svetosti, združeni z razumnostjo.

(1.pismo Timoteju, 2:11-15)

8. Ženska je podrejena moškemu:

Prav tako bodite, žene, podrejene svojim možem. Tako bodo tisti, ki niso pokorni besedi, pridobljeni že po vedênju svojih žena, brez besede, ker bodo opazovali vaše strahospoštljivo, čisto življenje. Vaš okras naj ne bo zunanji, v spletanju las, v navešanju zlatega nakita in oblačil, ampak naj bo to rajši skriti človek srca v nepropadljivosti krotkega in tihega duha, ki je dragocen v Božjih očeh. Tako so se namreč nekoč krasile tudi svete žene, ki so upale v Boga in so bile podrejene svojim možem. Tako je bila Sara poslušna Abrahamu in ga je imela za gospodarja. Postale ste njeni otroci, če delate dobro in se ne pustite prestrašiti nobeni grožnji.

(1.Petrovo pismo, 3:1-6)

Ženi pa je rekel: »Zares, mnogo boš trpela v svoji nosečnosti in v bolečinah boš rojevala otroke. Po možu boš hrepenela, on pa bo gospodoval nad teboj.«

(1.Mojzesova knjiga, 3:16)

9. Kamenovanje vlačuge do smrti:

Če si kdo vzame ženo in gre k njej, pa jo neha imeti rad in jo obdolži hudih reči in jo spravi na slab glas, ko pravi: »Vzel sem si to ženo, in ko sem se ji približal, je nisem našel več device,« tedaj naj oče in mati mlade žene vzameta dokaz devištva mlade žene in ga odneseta starešinam k vratom. Oče mlade žene naj reče starešinam: »Svojo hčer sem dal temu možu za ženo, pa jo je nehal imeti rad. Glejte, obdolžuje jo hudih reči, ko pravi: 'Tvoje hčere nisem našel več device.' Toda tu je dokaz devištva moje hčere.« In razgrneta naj ogrinjalo pred mestnimi starešinami. Nato naj starešine tistega mesta primejo

moža in ga kaznujejo. Naložijo naj mu globo sto šeklov srebra in to dajo očetu mlade žene, kajti izraelsko devico je spravil na slab glas. Mora jo imeti za ženo in vse svoje dni je ne sme odsloviti. Če pa se ta stvar izkaže za resnično, ker se pri mladi ženi ni našel dokaz devištva, naj jo odpeljejo k vratom hiše njenega očeta in možje njenega mesta naj jo posujejo s kamenjem, da umre, ker je storila nesramnost v Izraelu: vlačugala se je v hiši svojega očeta. Tako odpravi zlo iz svoje srede!”

(5.Mojzesova knjiga, 22:13-21)

Če najdejo koga, da je ležal pri omoženi ženski, naj umreta oba: moški, ki je ležal pri ženski, in ženska. Tako odpravi zlo iz Izraela! Če je dekle, devica, zaročena možu, pa jo kdo sreča in leži pri njej, oba pripeljite k vratom tistega mesta in ju posujte s kamenjem, da umreta; dekle zato, ker v mestu ni vpila, moškega pa zato, ker je onečastil ženo svojega bližnjega. Tako odpravi zlo iz svoje srede!

(5.Mojzesova knjiga, 22:22-24)

10. Ženska je na nižjem položaju od moškega:

Hočem pa, da veste tole: vsakemu moškemu je glava Kristus, glava ženske je moški, glava Kristusa pa Bog. Vsak moški, ki moli ali prerokuje s pokrito glavo, dela sramoto svoji glavi. Vsaka ženska pa, ki moli ali prerokuje z odkrito glavo, dela sramoto svoji glavi, ker je to prav tako, kakor če bi bila ostrižena. Če se namreč ženska ne pokriva, naj se še striže! Če pa je za žensko sramotno, da bi se strigla ali brila, naj se pokriva. Moškemu ni treba, da bi si pokrival glavo, ker je podoba in slava Boga. Ženska pa je slava moškega. Ni namreč moški iz ženske, ampak ženska iz moškega, in ni bil moški ustvarjen zaradi ženske, temveč ženska zaradi moškega. Zato

mora ženska imeti na glavi oblast zaradi angelov.
(1.pismo Korinčanom, 11:3-10)

11. Nauk dvanajstarih apostolov glede žensk:

V tretjem poglavju »Ženske morajo biti podrejene svojim možem in modro postopati« je zapisano:

In ženska bodi podrejena svojemu možu, saj je glava ženske njen mož /.../ boj se, o ženska, svojega moža in bodi sramežljiva pred njim. Po Bogu, zadovolji samo njega in tako kot smo rekli, ponudi mu ugodje s svojim služenjem, da te tvoj mož obdane (zajame, združi) tudi pri sebi, /.../ če želiš biti vernica in všeč Bogu, potem ne dajaj okrasov nase, da bi zadovoljila tuje moške, ne hrepeni po izzivalnih in tankih (prozornih) oblačilih, ki niso primerne, razen za prešuštnice, tako da vam ne sledijo tisti, ki lovijo (zasledujejo, preganjajo) takšne ženske. Če pa ti ne počneš tega (ne nosiš takih oblačil) zaradi gnusnih dejanj (prešuštvovanja), se samo s svojim okraševanjem približuješ k temu, ker s tem prisiljuješ tistega, ki te vidi, da ti sledi in hrepeni po tebi. Zakaj se ne čuvaš padanja v pregreho (prešustvo) in ne kliči nekoga, da pade v dvom (ali ljubosumje) zaradi tebe. In če si se pregrešila, oslanjajoč se na to dejanje, boš tudi ti padla, ker boš vzrok propada duše tega človeka. Če si se s tem dejanjem pregrešila z enim samo enkrat, bo on vzrok, da se pregrešiš z mnogimi, ti pa imaš le malo upanja, tako kot piše v Svetem pismu: Če pade hinavec v mnoge hudobije, se zares ponižuje in se mu podaljšuje bolečina in sramota. Vsaka, ki to stori, bo uničena z grehom, saj lovi nevedne duše brez spoštovanja. In vedi, kaj pravi Sveto pismo, o tistem, ki izmišlja laži glede teh (moških) v svojem govoru: Sovraži hudobno žensko bolj kot smrt, to je tista, ki je past za nevedneže.

Tudi na drugem mestu pravi: Tako kot črv grize les, tako hudobna ženska uničuje svojega moža. Pravi tudi: Bolje je stanovati v kotu terase, kot pa stanovati z nespametno, trmasto žensko. Ne bodi, o krščanska ženska, podobna tem ženskam. Če želiš biti vernica, skrbi za svojega moža, da samo njega zadovoljiš. Ko hodiš po poti, pokrij svojo glavo s svojim pokrivalom, ker če se boš zares spoštljivo pokrila, boš varna pred hudobnimi pogledi. Ne dajaj okrasov na svoj obraz, ki ga je Bog ustvaril, ker na njem ni ničesar, kar bi zmanjšalo okras (lepoto), ker vse, kar je Bog ustvaril, je zelo lepo in ne potrebuje okrasov in ne povečuje lepote, ker to resnično spreminja Božjo blaginjo. Hodi po poti z obrazom, ki gleda proti tlom, ti pa bodi pokrita z vseh strani, izogibaj se vseh neprimernih kopeli, v katerih so tudi moški – mnoge so pasti nepokornih grešnikov, ženska vernica se ne kopa skupaj z moškimi. Ko pokriva svoj obraz, naj ga pokriva s strahom pred očmi tujcev /.../ če si vernica, je tvoja dolžnost, da bežiš daleč od radovednosti in mnogih pogledov ... (Bolje je živeti v puščavi, kot živeti s trmasto žensko z dolgim jezikom).

Pretepanje žensk v zahodno – krščanski družbi

Mnogi sovražniki islama so skušali spodbuditi nekatere dvome (pedsodke) glede islama, med katere sodi tudi tematika pretepanja žensk, uporabljajoč pri tem svoje običajne čarobne škarje, s katerimi odrežejo iz časnih kur'anskih verzov in govorov Allahovega poslanca (mir z njim) vsak govor, ki odgovori na njihove dvome, pustijo pa tisto, kar služi pri njihovih dvomih. Tako oni na primer, pri pretepanju (žensk) v islamu, omenjajo zgolj govor pred tem in po njem, poskušajoč s tem spodbuditi neresnične dvome o islamu s svojimi umazanimi, nizkotnimi zvijačami. Oni popolnoma oddaljujejo od resnice in teme, tako da ne ponujajo teme v celotni obliki, ampak v pohabljeni obliki, kar ima za posledici napačno razumevanje in zmedo (nejasnost), želeč pri tem služiti v izmišljanju laži o islamu. Oni izmišljeno trdijo, da so civilizirani in razviti v svojem ravnanju z žensko, sploh pa s svojimi soprogami, toda oni su v resnici zamižali stran od naslednjih dejstev:

1. Islam je edina vera, ki med zakoncema naglašá milost in ljubezen. Prav tako je edina vera, ki izrecno prepoveduje nadlegovanje in nasilje, neglede ali se nanaša na besede ali dejanja. Vzvišeni Allah je rekel:

»In eden od Njegovih znakov je ta, da od vaše vrste za vas ustvarja ženske, da se ob njih pomirite in med vami je vzpostavil ljubezen in sočutje, zares so to znaki za tiste, ki razmišljajo.«

(Poglavje Er-Rum, 21. verz)

Upoštevajoč, da milost in ljubezen, prihajata le v šeriatsko pravilnem in dovoljenem zakonu.

2. Islam je edina vera, ki je, pred več kot 1400 leti, strogo obsodila pretepanje ženske in njeno poniževanje ter gledanje na njo kot pomanjkljivo in prezirno bitje. Takšno vedenje se šteje kot pomanjkljivost pri moških.

Če poiščemo v Svetem pismu pri kristjanih, vseeno stari ali novi zavezi, ne bomo našli v njem ničesar kar kaže, niti od blizu niti pod daleč, na prepoved pretepanja ženske.

3. Islam spodbuja plemenit in velikodušen odnos do žensk. Vsi kur'anski ajeti in spoštovani hadisi, ki se nanašajo na odnos med zakoncema, spodbujajo k velikodušnemu ravnanju in dobroti med obema zakoncema. Vzvišeni Allah je rekel:

»One imajo pravic isto toliko kot obveznosti.«

(Poglavje El-Bekara, 228. verz)

4. Islam je dal, da bo vzvišeno človeško ravnanje, zlasti med zakoncema, vzrok za pridobitev in zaslužitev nagrade. Muhammed, mir z njim, je dejal:

»/.../ ti ne boš tisti, ki deli miloščino iz želje po Allahovem obrazu (Njegovi nagradi) in da te Allah zaradi tega ne bo nagradil, pa tudi za zalogaj, ki ga daš v usta svoje soproge!«

(Beležita El-Buhari in Muslim)

5. Islam je (moškemu) izjemoma dovolil udariti soprogo, torej je to izjema in ne pravilo, saj posebni pogoji moškemu onemogočajo, da uporabi to metodo pretepanja kot rešitev, razen v izjemnih okoliščinah, kot zadnja neizogibna rešitev za preprečevanje večje škode. Tisto, kar je primerno za eno družbo ni primerno za drugo ali je celo škodljivo za njo namesto, da bi ji koristilo.

Zaradi tega, ker ženske niso enake v vseh vremenskih obdobjih, družbah in družinah. Postopek, ki je primeren za eno družbo, ni vedno primeren tudi za drugo. Primerno ravnanje z žensko včasih ni primerno za drugo žensko iz druge družbe ali v drugem časovnem obdobju, kakorkoli se poskuša narediti družbo, da bo primerna za njo. In to je od univerzalnosti islama, da pokriva vse možnosti.

6. Pojav družinskega nasilja je zelo razširjeno na široki ravni v večini sodobnih, naprednih državah, v moderni dobi.

Koliko je samo zahodnih kristjanov, ki so napadli svoje soproge v prisotnosti ljudi, na javnih mestih, kot so letališča, restavracije, bari ali celo na ulicah, pred mimoidočimi in vse to ni skrivnost, ampak se to prenaša prek vizualnih in zvočnih medijev.

Koliko je samo kristjank na Zahodu v Severni, Srednji in Južni Ameriki, Kanadi, Evropi in Avstraliji, ki odhajajo k policijskim oddelkom, da se naredi zapisnik, ker so pretepane s strani soprogov. Ti zapisniki pa se oslanjajo le na vidne dokaze, kot je že prej omenjeno, in smo rekli vseeno ali gre za zlome kosti, modrice ispod oči ali obrazu, kot posledica pretepanja. Tisti, ki bo iskal po uradnih statistikah policijskih oddelkov v Ameriki, Evropi in Avstraliji, mu bo to jasno.

Razširjenost pojava pretepanja žensk v zahodnih družbah

Da bi se pojasnila razširjenost pojava družinskega nasilja na Zahodu, ki se sklicuje na civiliziranost in napredek, mislim na človeški razvoj in ne materialni, navajam naslednje:

1. Povečanje števila vladnih in nevladnih organizacij in društev v evropskih državah, ki se borijo proti družinskemu nasilju in nasilju nad soprogami, vendar so one (kljub številnosti) nemočne, da bi rešile oz. odpravile probleme nasilnih napadov možev nad svojimi ženami.

2. Številni ponavljajoči neprenehni oglasi v njihovih vizualni in zvočni medijih, ki spodbujajo takojšnjo prijavo vsakega nasilja sosedu nad svojo ženo?

3. Vprašanja, ki se postavljajo v nenehni obliki posameznikom v zahodnih družbah so naslednja:

- Ali si že prej udarili svojo soprogo, pa četudi samo enkrat?
- Ali si kdaj videl ali slišal, da tvoj oče pretepa tvojo mamo?
- Ali si že prej slišal, da je kdo iz tvoje družine pretepel svojo soprogo?
- Ali si prej slišal, da kateri od tvojih sosedov pretepa svojo soprogo?

Cilj tako zastavljenih vprašanj je, da bi se dokazal obstoj vidnega nasilja nad ženskami s strani njihovih možev

kristjanov, bodisi v celotni Evropi, celotni Ameriki, Kanadi, in Avstraliji - to pa je ,tam pri njih, zelo razširjen pojav.

Na koncu postaja vsaki kategoriji ljudi jasno, kakšna je dobrota islama do ženske in da je islam edina vera, ki jo je počastila, povzdignila njen položaj in jo povzdignila pred vsakim, ki žali njeno čast in izkorišča njeno krepost.

Islam pa je strogo opozoril in prepovedal krivico in nasilje nad njo.

Allahov poslanec, Muhammed, naj bo z njim Allahov mir in blagoslov, je dejal:

»Prepovedujem vam, pravice dveh slabih; sirote in ženske.«
(Beleži ga Ahmed, En-Nisai in Ibn Madže, hadis se nahaja v Sahihul-Džamii št.2447)

SKLEP

Islam je večno Allahovo sporočilo, ki je na jeziku Muhammeda, naj bo mir z njim, poslano celotnemu človeštvu. To božanstveno sporočilo je objavljeno s prvim razodetjem, v katerem je človek odlikovan nad ostalimi bitji, ki jih je Vzvišeni Allah ustvaril.

Vzvišeni Allah pravi: »Adamove sinove smo res obilno blagoslovili. Dali smo jim, da potujejo po kopnem in morju, jih oskrbeli z okusnimi jedmi in jim naklonili veliko prednost pred mnogimi, ki smo jih ustvarili.«¹⁷⁵

Potem ko je Vzvišeni in Vsemogočni Allah seznanil človeka o njegovi vrednosti ter ga odlikoval nad mnogimi Njegovimi bitji, je objavil drugo načelo, to je načelo enakosti med vsemi ljudmi, glede na osnovno stvaritev in razvoj. Vzvišeni Allah pravi: **»O, ljudje! Bodite vdani svojemu Gospodarju, ki vas je ustvaril iz ene osebe [...]«¹⁷⁶**

Glede na to izhodišče je človek enak svojemu bratu človeku glede na človeško vrednost, vsakemu je dana možnost izražanja in mnenja ter uporabljanje tistega, kar je Allah shranil v tem vesolju (obstoju) od blaginje in dobrot. Če pa med njimi pride do razlikovanja in neenakosti, ki ne temelji na osnovi različnosti v poreklu, barvi, rasi, kljub razliki v njihovih življenjskih standardih, to ni na temelju razlike v njihovi sami človečnosti, pri Allahu pa ni počastitev na temelju različnosti v spolih, barvi in rasi, ker so pred Allahom vsi enaki, tako moški kot ženske, bogati in revni, spoštovani in prezirani, ampak je v resnici

---

¹⁷⁵ Kur'an, poglavje El-Isra (Nočno potovanje), 70. verz.

¹⁷⁶ Kur'an, poglavje En-Nisa (Žene), 1. verz.

razlikovanje in neenakost med njimi na merilu njihove bližine in oddaljenosti v prakticiranju Allahovega zakona in vztrajnosti na Njegovi pravi poti. Vzvišeni Allah pravi, govoreč in pojasnjujoč ljudem to veličastno načelo: **»O, ljudje! Ustvarjamo vas iz enega moža in ene žene. Delimo vas na ljudstva in plemena, da bi se spoznali. Pri Allahu je najplemenitejši tisti, ki se ga najbolj boji.«**¹⁷⁷

Islamski nauki so človeka in njegovega brata postavili v enak položaj, glede na osnovno človeško poreklo in vrednosti, ženske pa so enake moškim v vsem, razen v tistem, kar poziva jasna potreba po izvzetju. Vzvišeni Allah pravi: **»In verniki in vernice so drug drugemu zaščitniki.«**¹⁷⁸

In besede Vzvišenega: **»In njihov Gospodar se jim je odzval: 'Ne bom izničil dejanja tistega, ki ga je naredil nekdo izmed vas, naj bo moški ali ženska [...]«**¹⁷⁹

Mogoče je za konec primerno navesti nekaj strnjenih misli:

- Lahko rečem tisto, kar sem prepričan, da je pravilno glede žensk. Ženska ni in ne bo uživala svoje popolne pravice in naravne svobode razen pod okriljem islama, to pa zaradi tega, ker je to nebeška vera, ki jo je postavil Stvarnik ljudi, tako moških kot žensk, in On natančno ve, kaj odgovarja njihovim stanjem na tem in onem svetu.
- O islamu ni treba presojudati skozi našo presojo, glede prakse nekaterih muslimanov. Veliko je tistih, ki se prepisujejo k islamu, nimajo pa ničesar od islama pri sebi, ker islam ni samo izgovor dveh pričanj, ampak verovanje in delovanje v skladu z njim. Tako na primer lahko najdemo med

---

¹⁷⁷ Kur'an, poglavje El-Hudžurat (Sobe), 13. verz.

¹⁷⁸ Kur'an, poglavje Et-Tevbe (Kesanje), 71. verz.

¹⁷⁹ Kur'an, poglavje Ali Imran (Amramova družina), 195. verz.

muslimani tiste, ki lažejo, goljufajo in delajo nekatera slaba dejanja in to ne pomeni, da je islam ukazal ali potrdil ta dejanja!!! V islamu je velik krog muslimanov, ki prakticirajo vse njegove nauke, tako da se skoraj približujejo stopnji popolnosti, med njimi pa so tudi tisti, ki so prikrajšani v tem, ker so počeli dejanja, s katerimi odstopajo in si za njih zaslužijo kazen na tem ali onem svetu. Vendar še vedno ne izstopajo iz kroga islama in se imenujejo neposlušni ali grešni muslimani.

- Poziv, ki ga usmerjam k vsaki osebi, ki ni musliman, je, da ima pri sebi neodvisno presojo brez sledenja drugega v svojem premišljevanju in usmerjanju, da bere o islamu v prestižnih (zelo vrednih) zanesljivih knjigah, skozi katere bo spoznal islam in njegov sistem, ker je on resnično Allahova vera. In tisti, ki o njem bere nepristransko, brez njegovih verskih občutkov in nacionalne (etnične) privrženosti, v iskanju resnice, sem prepričan, z Allahovim dovoljenjem, da bo Vzvišeni in Vsemogočni Allah osvetlil njegovo spoznanje in jasne dokaze ter ga napolnil na pravo pot, tistemu, ki mu Allah želi dobro.

Pisateljica L. Veccia Vaglieri¹⁸⁰ v svoji knjigi Obramba islama pravi: Da bi se izognili skušnjavam s slabim vedenjem in njegovimi povečanimi rezultati je potrebno, da muslimanska ženska vzame hidžab (pokrivalo) ter pokrije celo svoje telo, razen tistih delov, ki označujejo njeno svobodo in so absolutno neizogibno potrebni, kot so njene oči in stopala.

---

¹⁸⁰ Sodobna italijanska raziskovalka, nemuslimanka, ki se je usmerila v proučevanje stare in nove islamske zgodovine.

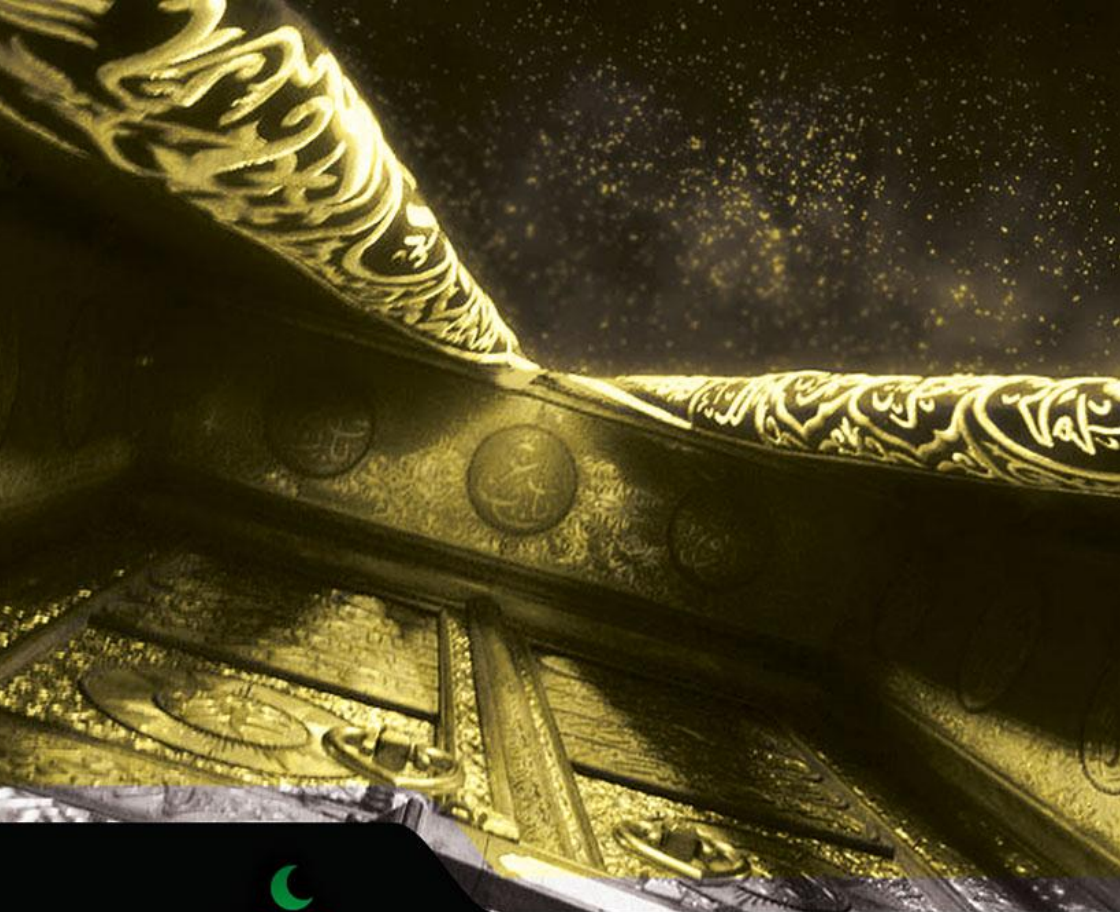
To pa ne izhaja iz pomanjkljivega spoštovanja žensk ali želje po zavračanju njihove volje, ampak zaradi njihove zaščite pred moškimi strastmi.

To je dragoceni temelj v starodavnih pravilih, da se ženske osamijo od moških in se vzgojijo v etiki (morali).

Ti dve stvari (ločevanje žensk od moških in moralna vzgoja) sta naredili, da je organizirana trgovina s prostitucijo v vzhodnih državah popolnoma neznana, razen če so vladarji ali izvrševalci oblasti tujci. In če nobeden ne more zanikati vrednosti teh pridobitev, lahko sklepamo, da je običaj hidžaba izvor neprecenljive koristi muslimanske družbe.

In naša zadnja molitev je: Naj vsa hvala pripada Allahu, Gospodarju vseh svetov.

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM